

Giới thiệu Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)

Truyện Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không) của tác giả Hoàng Lộ Lộ thuộc thể loại dị giới, huyền huyền, xuyên không. "Đệ Nhất chiến khí" vì mối thù của cha mẹ và chị gái mà lên kế hoạch đánh bom diệt sát chính quyền thế giới, bất cần để sự phụ nữ thóp, hủy hoại kế hoạch, bản thân thì bị giết chết

Nàng chính là con gái Tam công chúa Từ Ninh của Nam Phong quốc, cháu gái yêu của hoàng thượng. Nhưng ai lại không biết đến phế vật bẩm sinh đã không thể luyện võ, cả nguyên khí cũng không tụ nổi, biến thành trò cười trong một đế quốc hùng mạnh. Suốt ngày bị anh em trong nhà bắt nạt, phụ thân không quan tâm và bỏ mặc nàng, mẹ nàng đã mất cũng không thể che chở cho nàng nữa.

Nhưng rồi một ngày mở mắt ra, nàng đã trở thành "Đệ Nhất chiến khí" của chính quyền thế giới thế kỉ 22, song lại bị tên Thiếu Vương tử thói tha ép hôn. Tái sinh thành một con người máu lạnh, cuộc sống của nàng sau này sẽ ra sao?.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: thiếu Vương Phi Khuynh Thế-Hồi 1.xuyên Không

Trụ sở chính quyền thế giới, vương quốc A

Cộp!Cộp!-tiếng giày va chạm mạnh với nền gạch. Toán người đồng phục chạy nhanh trên hành lang dài của tòa nhà

-Nhanh lên!Các vị tổng bộ đang gặp nguy hiểm-người đàn ông này là Lâm Hải-đội trưởng đội cảnh vệ chính quyền thế giới

Đích đến là căn phòng trung tâm trụ sở,nơi diễn ra cuộc họp mật của 15 vị tổng bộ cao quý.Căn phòng vốn được canh gác rất cẩn mật nhưng cánh cửa đây cả thước đó không phải lỗi vào duy nhất...

Bùm!Ầm!-tiếng nổ lớn phát ra.Mọi hi vọng trong Lâm Hải dường như sụp đổ hết,ông biết rồi sẽ có ngày này

Tiến nhanh tới căn phòng,cánh cửa đã được mở nhưng trước mặt lại là một biển máu tươi,những đặc vụ canh trước cửa nằm bất động,máu me be bét.Lâm Hải cùng toán người ập vào căn phòng,nhưng đã quá muộn...

-Muộn rồi,sự phụ-giọng nói ròn người phát ra,tưởng chừng như đang ở cõi âm tào địa phủ

Nữ tử có mái tóc đỏ rực và đôi mắt xám lạnh băng hiện ngang đứng trên bàn họp,đầu ai ngờ rằng đó lại chính là “Đệ Nhất chiến khí” danh tiếng lẫy lừng-Phong Tư Linh.Đám người đi sau Lâm Hải kinh hãi khi nhìn thấy trần nhà thủng 1 lỗ to tướng,còn 15 vị tổng bộ thì chết thảm,đầu lìa khỏi thân

-Linh nhi,ngươi...-Lâm Hải ngạc nhiên đến nói không nên lời.Có phải là sai lầm khi ông đào tạo nên một mầm mống tai họa như Phong Tư Linh(ko đâu ông chú,ngược lại là đấng khác)

-Mau đi đi,sự phụ.Ngươi biết là không đánh nổi ta mà-Phong Tư Linh cười lạnh,đôi mắt cô hoàn toàn vô cảm như không hề quan tâm đến người đã nuôi nấng mình

-Dừng lại đi,Linh nhi,như thế là quá đủ rồi!-Lâm Hải cau mày,20 năm trước,cũng cùng 1 khung cảnh với cả 2 chị em họ,ông không muốn mình lại ra tay sát hại cả em gái của”người đó”hử

-Chưa đủ đâu,cho đến khi nào ta cho cái trụ sở này thành tro bụi thì ta mới có thể hoàn thành sứ mệnh BẢO THỦ!-Phong Tư Linh trợn mắt,chĩa súng về phía Lâm Hải-Đừng để ta phải ra tay với ngươi,sự phụ

Những kẻ đằng sau theo phản xạ mà cũng giơ súng lên

-Cầm được bắn!-Lâm Hải ra lệnh-Linh nhi,năm đó...

Ông chưa kịp nói hết câu thì đã bị Tư Linh chặn họng

-Ta cấm ngươi nói!Không được nhắc đến chuyện đó trước mặt ta

Xưa kia,cha mẹ Phong Tư Linh là những đặc vụ giỏi nhất của chính quyền thế giới,họ trung thành và cống hiến hết mình cho chính quyền.Những cái lũ cáo già thói tha đó,chúng lợi dụng sự trung thành của cha mẹ cô mà ép họ phải chết.20 năm trước,chị gái của Phong Tư Linh-Phong Tư Huệ là một sát thủ khét tiếng cũng vì trả thù cho cha mẹ mà chết dưới bom của Lâm Hải.Giờ là lúc cô bắt chính quyền thế giới trả cả vốn lẫn lời!

-Bom sẽ được kích hoạt trong 2 phút nữa,chị mau cùng Ứng ra ngoài đi!-tiếng nói từ bộ đàm gắn trên tai Tư Linh,cô nghe xong,cười nhẹ một cái rồi hô

to

-Ừng!

-Kéc!Kéc!-một con chim ưng to lớn từ trên trời lao xuống rồi cấp lấy lưng áo cô,đưa cô bay ra khỏi căn phòng

-Linh nhi!-Lâm Hải nâng bộ đàm của mình lên-”Chẳng lẽ...cả 2 chị em họ,đều phải chịu chung một số phận sao”Jim,bắn đi...

Từ một góc nào đó không xa trụ sở,tay bắn tỉa ngắm họng súng của mình về phía cô gái trẻ và chú chim ưng mà họ không hề hay biết

Còn 15 giây nữa,quả bom của Phong Tư Linh sẽ nổ,cô sắp ra khỏi trụ sở

Đoàng!

...

Bùm!

Bom đã nổ,khung cảnh chỉ nhìn thôi cũng đã thấy tang thương.Vì Lâm Hải đã sớm biết chuyện này nên đã cho toàn bộ người trong trụ sở di tản xuống tầng hầm mà không cho 15 vị tổng bộ biết.Họ có hi sinh cũng không sao nhưng nếu như đem cả họ đi cùng thì kết cục còn thảm hơn,Phong Tư Linh sẽ giết chết tất cả,không chừa một ai,kể cả ông(thay mặt nhân vật Lâm Hải,tôi xin lỗi 15 vị tổng bộ)

...

”Hơ?Chuyện gì thế này?Ta...chết rồi sao?Đúng là bất cẩn thật,không nghĩ đến lão già đó lại sai Jim giết mình”

Phong Tư Linh lơ mơ mở mắt,trước mặt cô là một khoảng không màu hồng,mọi thứ lung linh...và lấp lánh

-Tĩnh nhanh!Nha đầu kia,ngươi chưa có chết đâu!

-...dừng lại...ngươi lắc chết ta rồi-Phong Tư Linh tỉnh hẳn,đột nhiên xuất hiện một lão già râu tóc bạc phơ lắc mạnh vai cô đến chóng mặt

-Ồ,tĩnh rồi hả

-Tĩnh cái con khi!Lão già nhà ngươi là ai?Bạn đồng hành dưới địa ngục hả!?-Phong Tư Linh tức giận hét thẳng vô mặt ông lão

-Bớt giận,đừng có đối xử như thế với ân nhân của ngươi chứ-ông lão đưa hai tay chắn trước mặt-ta là Át thượng tiên,là người của 2000 năm trước

-Hả?-Phong Tư Linh đột nhiên khựng lại-ông vừa nói cái gì?

-Thực ra đây chỉ là mảnh linh hồn còn sót lại của ta thôi,ta sẽ dùng chút sức lực ít ỏi còn lại,để đưa linh hồn ngươi về khoảng thời gian 2000 năm trước,thay ta thực hiện sứ mệnh mà ta không thể hoàn thành-Át thượng tiên tụ nguyên khí ở lòng bàn tay,luồng nguyên khí quả thật ấm áp

-Khoan!Ta không cần biết ngươi là ai hay sứ mệnh mà ngươi nói là gì

nhưng...tại sao lại cứu...”Sao thế này?Ta...không nói được”-Phong Tư Linh cổ họng đột nhiên nghẹn lại,không nói thành lời

-Ta tin ngươi sẽ làm được,ta có thể nhìn thấy....Khi đến nơi,hãy tìm ta và hỏi ta...về Huyết Ma Vương...

Tay của thượng tiên đặt lên trán Tư Linh rồi một luồng sáng bao bọc khắp nơi,ánh sáng chói lòa...

...

Nam Phong quốc

Phủ Tam công chúa,từ đường

-A!-Phong Tư Linh choàng tỉnh,khung cảnh xung quanh cô giờ hoàn toàn khác.Cô ở trong một căn phòng khá tối và ẩm ướt,trước mặt là một bàn thờ-”Một phòng thờ sao?”

Cô phát hiện ra y phục trên người mình cổ quái,vừa kỳ lạ lại còn rách tả tơi nữa

-Cái mọe gì thế này!?!Ta xuyên việt thật rồi!

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

-Dám làm đổ canh lên người ta hả!?Ta đánh chết phé vật nhà ngươi

-Á!Tha cho ta!Làm ơn,hức!Huhu...

-Phạt ngươi quỳ trước từ đường(phòng thờ dòng họ)cả ngày,lo mà xám hối đi

-”Lạ thật,trong đầu ta đột nhiên xuất hiện một kí ức khác,là kí ức của thân thể này sao?Nha đầu này ngoại trừ mái tóc đen ra thì dung mạo rất giống ta,chẳng lẽ nó chính là tiền kiếp của ta?Phải xem ở đây ta là ai mới được”-Phong Tư Linh tìm trong mớ kí ức hỗn độn của mình

Để coi...nàng giờ là Quận chúa Phong Tư Linh-con gái của Tam công chúa Từ Ninh,bào muội(em gái)của đương kim hoàng thượng Nam Phong quốc.Cũng may mắn đấy chứ!

Tuy thân phận hiêm hách là thế nhưng...nàng là...

...trò cười của Nam Phong quốc!?

Yếu đuối!Nhu nhược!Không thể luyện võ!?Trời sinh ngọc nghéch,ngự y nói sống không quá 16 tuổi

Không chỉ có vậy,thân là con gái duy nhất của Tam công chúa Từ Ninh lấy lòng là Quận chúa do chính hoàng thượng sắc phong mà lại để cho đám con thứ huynh đệ tì muội trong nhà bắt nạt đến nỗi một nô tài cũng không bằng

Trong 3 di nương chỉ có Hoa di nương là hiền lương,đối xử tốt với nàng nhưng cũng chẳng giúp được nhiều.Hàng ngày bị 2 di nương hành cho lên bờ xuống ruộng,phụ thân thì chán ghét và bỏ mặc nàng.Mẹ nàng đã mất cũng không thể che chở cho nàng nữa,địa vị của nàng trong phủ cũng từ đó mà tụt xuống ngàn trượng

Lần này vì lỡ làm đổ canh lên người Phí di nương mà phụ thân sùng ái nhất nên bị bà ta đánh cho một trận rồi phạt quỳ trong từ đường

Từ nhỏ đã ốm yếu bệnh tật lại không có miếng cơm ngụm nước nào vào bụng nên nàng kiệt sức,hồn lìa khỏi xác

Ai ngờ trong lúc sắp chạm tay đến cánh cửa địa đàng,nhờ sự giúp đỡ của vị tiên nhân bí ẩn”Đệ Nhất chiến khỉ”Phong Tư Linh đã xuyên việt nhập hồn vào thân thể 12 tuổi đã tèo của nàng

Phong Tư Linh chống tay lên nền đất lạnh lẽo,bình thần đứng dậy

-Được rồi!Nếu ta đã thay ngươi sống hết phần đời còn lại thì hãy để ta thay đổi cái mệnh con rệp của ngươi-Phong Tư Linh hướng mắt lên bàn thờ,nhìn vào bài vị của Tam công chúa

Hai đốm sáng ảm áp tựa như ánh sáng của tiên nữ bay quanh bài vị.Phong Tư Linh cười nhẹ

-Yên tâm,ta sẽ không phạm mạng sống mà lão già đó và con gái ngươi đã cho đâu.Phong Tư linh,cái phủ này nợ cô bao nhiêu,ta sẽ bắt chúng trả lại gấp trăm gấp ngàn lần

Hai đốm sáng bay quanh người Phong Tư Linh vài vòng rồi tắt hẳn,văng vẳng đâu đây tiếng nói mơ hồ

-Cảm ơn...

...

-Á!Dừng lại!Dừng lại đi!-tiếng la thất thanh bên ngoài từ đường,theo đó là những tiếng roi vọt lảnh khốc.Phong Tư Linh nhanh chóng chạy ra ngoài xem xét tình hình

Là nô tì phục vụ bên cạnh nàng,Ngọc Miên.Nàng ấy đang bị hai nô tài của Phí di nương đánh đập dã man,khung cảnh khiến Phong Tư Linh không khỏi tức giận.Từ khi mẹ nàng mất,chỉ có Ngọc Miên là không bỏ rơi nàng,luôn ở bên cạnh chăm sóc và bảo vệ nàng.Chỉ tội là Phong Tư Linh bẩm sinh yếu đuối nên không thể bảo vệ Ngọc Miên

-Hà!?Ngươi vừa nói gì cơ?Ta không nghe rõ.Nếu ngươi định xin ta dừng lại thì không được đâu,ai kêu ngươi đi nói lời xúc phạm phu nhân Hắc!Hắc!

Tên nô tài vung một roi mạnh vào Ngọc Miên,nô tì bên cạnh hấn cũng ra sức đá vào người nàng,khuôn mặt xinh xắn tương chừng như sắp bị hủy hoại

Phong Tư Linh lặng lẽ tiến tới chỗ 3 người họ,dáng người tiều tụy,khuôn mặt trắng bệch lại thêm y phục nát như tương khiến nàng càng quý dị hơn trong đêm tối

-Chết đi!Xú nha đ...Ac...u...-tên nô tài đột nhiên bị nghẹt cổ,người hấn được nâng lên bởi bàn tay trắng nõn của Phong Tư Linh,chẳng mấy chốc hấn đã hội ngộ với tổ tiên ông bà

-Qu...quý...-à nô tì Đinh Ương sợ hãi sụp người xuống,mặt xanh lét.Phong Tư Linh ném cái xác đi rồi trừng mắt nhìn ả

-Ta không phải quý.Dám động vào người hầu của ta,các người chán sống rồi-chất giọng lạnh băng đến rợn người,ả co rúm người lại,cổ lấy sức mà quý xuống

-Xin Nhị tiểu thư tha mạng!Lúc trước nô tì có mắt như mù,không biết sự lợi hại của tiểu thư.Từ bây giờ nô tì hảo hảo nghe theo lời của tiểu thư,xin tiểu thư tha cho nô tì

-Hừ!-Phong Tư Linh cười khẩy-tha người,ta tha cho người nhưng liệu người có tha cho ta không,những việc trước giờ người làm với ta,có muốn ta cũng không thể tha cho người được

Đôi tay trắng nõn gầy guộc của nàng nhẹ nhàng nâng lên,bóp chặt cổ Đinh Ương,ngón cái di trên yết hầu nàng ta

Crắc!

-Thượng lộ bình an

Trong đêm trăng lung linh huyền ảo kia,một huyền thoại đã bắt đầu!.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

-Không ngờ 'Siêu cấp phế vật'của Nam Phong quốc lại bá đạo đến vậy-thanh âm huyền ảo,nhẹ tênh phát ra.Phong Tư Linh liếc mắt lên cây sồi lớn bên cạnh

Vị nam tử ngồi chễm chệ trên cành cây,nhìn nàng thích thú,ánh mắt không giấu nổi sự tò mò với người kia

Người này không có trong trí nhớ của Phong Tư Linh nhưng nhìn gương mặt hấn lại có chút quen quen.Có thể vô thanh vô tức mà xuất hiện bên cạnh nàng thì hấn cũng chẳng phải dạng vừa

Nếch môi cười nhẹ một cái,hấn rút ra trong người một bình ngọc nhỏ rồi ném tới chỗ Phong Tư Linh

Phong Tư Linh mặt không biến sắc,thần nhiên đỡ lấy chiếc bình.Còn đang tò mò không biết nó là cái gì thì nam nhân kia đã trả lời

-Tam sinh thủy đầy,pha nó với nước rồi cho nô tì của cô ngâm,đảm bảo không để lại sẹo

-Cảm ơn-Phong Tư Linh buông lời nhạt toẹt,chắc chắn trăm phần trăm là thành ý chưa đến 2 phần

-Không nghĩ ta gạt cô sao?-nam tử vẫn ung dung tự tại,sớm biết đã chẳng nhận được một câu cảm ơn hấn hỏi

-Tuy Phong Tư Linh Quận chúa ta trời sinh ngu dốt nhưng mẹ ta là Tam công chúa Tử Ninh,hồi nhỏ ta học không ít điều từ bà,đến nay giác ngộ được rồi chẳng lẽ lại không phân biệt được Tam sinh thủy thật hay giả?-Phong Tư Linh nói như muốn phản bác lại vị 'Siêu cấp phế vật'kia

-Nếu biết là thật thì tại sao không cho ta một câu cảm ơn hấn hỏi hơn chứ!?

-Loại như người mà đi cho không bảo vật quý giá như vậy?Có chết ta cũng không tin-Phong Tư Linh đỡ Ngọc Miên dậy rồi dìu nàng về

-'Đúng là một nha đầu lãnh khốc cao ngạo,mẫu thân và cô ấy cứ như từ một rọ chui ra vậy.Nhưng thế thì ta càng thích,lần này đến phủ Tam công chúa một chuyến quả thật không uổng công'

-Thưa Thiếu Vương tử!

...

Phong Tư Linh đưa Ngọc Miên về căn nhà hoang phía đông phủ Tam công chúa.Hải Ngọc là nơi lúc trước nàng ở cùng mẹ nhưng giờ đó lại là nơi ở của Phí di nương và Tam tiểu thư Lâm Linh

Phong Tư Linh đặt Ngọc Miên lên giường rồi đi đun nước,pha cùng Tam sinh thủy

Tam sinh thủy này là loại thủy được tốt nhất, được lấy từ thác nước ngầm sâu trong Tuyết sơn, nơi có bộ tộc tuyết canh giữ. Đây là loại nước tinh khiết nhất thế gian, có thể chất lọc độc tố và chữa lành vết thương, hiệu quả chỉ kém mỗi Trùng phạt chi hỏa

Sau khi ngâm nửa giờ, những vết thương của Ngọc Miên lành hẳn, nàng cũng dần hồi lại sức

Sáng hôm sau...

-Khỏe hơn rồi chứ? -Phong Tư Linh ngồi bên giường, sắc mặt nàng cũng đã đỡ hơn tối qua nhiều

-Ta hoàn toàn khỏe mạnh, tiểu thư đừng lo -Ngọc Miên cười híp mắt -mà tại sao tiểu thư lại có Tam sinh thủy vậy? Đây là thủy linh được đây ạ

-Một vị "cao nhân tốt bụng" đã cho ta. Giờ thì người hãy nghỉ ngơi đi, ta có chút chuyện cần ra ngoài -Phong Tư Linh khoác chiếc áo choàng đen, rời khỏi phủ

...

Kinh thành Nam Phong quốc quả thật sầm uất, chỉ nhìn thôi đã thấy rất nhiều gian hàng bán vật phẩm hỗ trợ, mà toàn là đồ có chất lượng

Cả đại lục Sarha nói chung và Nam Phong quốc nói riêng đều là nơi địa vị phụ thuộc vào khả năng võ thuật, người có năng lực và thiên phú càng cao thì càng được trọng dụng, nhất là trong cái thời đại chiến tranh hỗn loạn thế này

Những nghề nghiệp được coi trọng nhất là triệu hồi sư, luyện đan sư và ảo thuật sư, đòi hỏi thiên phú và xuất thân cao. Nghề nghiệp phổ biến là tu luyện võ đạo

Lâm gia là gia tộc nổi tiếng về khả năng võ thuật được di truyền qua nhiều đời, nổi tiếng toàn Nam Phong quốc

Lão gia tử, ông nội của Phong Tư Linh là một vị Bát tinh triệu hồi sư không ai không biết đến, mang tước hiệu anh hùng của Nam Phong quốc (chỉ có điều hữu tài vô hạnh, có tài mà không có đức nên sớm muộn cũng bị Phong Tư Linh trừng trị)

Lâm Vinh Kha, phụ thân của Phong Tư Linh lại không có gì đặc biệt, võ đạo rất cường đại nhưng vẫn không thể trở thành một triệu hồi sư

Ngược lại, tiểu thư của Hoa di nương (Lâm Tuyết) và công tử của Liễu di nương (Lâm Hùng) lại thừa hưởng thiên phú từ lão gia tử, từ nhỏ đã bộc lộ khả năng của triệu hồi sư nhưng hai người này lại luôn đấu đá nhau

Phí di nương ngang ngược ý sinh được Đại thiếu gia Lâm Hải, mới 18 tuổi mà đã là một Kiếm sĩ sơ kì nên lộng hành trong phủ, suốt ngày bắt Phong Tư Linh làm việc cực nhọc. Ngọc Miên cũng vì lo cho nàng mà đến cầu xin bà ta, thành ra bị bà ta hành hạ

Được! Nếu thời đại này đã phụ thuộc vào võ thuật như vậy thì Phong Tư Linh cũng chẳng phải lo sợ gì, tuy công lực chưa hồi phục do thân thể yếu ốm này nhưng như thế cũng đủ là siêu cấp cường giả rồi

Đợi đó, nàng sẽ làm khuynh đảo cả Nam Phong này!

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

- "Ta mạnh thì mạnh đấy nhưng căn bản vẫn là... một kẻ nghèo kiết xác" - Phong Tư Linh thở dài một tiếng - "Đến tiền mua thuốc còn chẳng có, nhất định phải kiếm tiền!"

Khi còn ở hiện đại, Phong Tư Linh cũng được tính là người giàu nhất nhì thế giới, đã quen tiêu tiền như nước, vài tỉ bạc cũng chẳng đáng là bao nên gặp hoàn cảnh như vậy thật có chút không quen a

Đích đến đầu tiên của nàng chính là dong binh công hội. Dù sao bản thân cũng là người có thực lực có gì lại không dùng tí võ thuật mà kiếm tiền

Nàng vốn gầy dơ xương nên rất gây chút sự không đồng tình khi bước vào công hội, vài vị dong binh "tốt bụng" đến khuyên nhủ nàng (họ có thể sao?)

- Tiểu tử, chỗ này không phải nơi người nên đến, tốt nhất vẫn là về nhà phụ giúp cha mẹ - tên dong binh to xác không khỏi khiến nàng có chút bị coi thường. Đứng trước bằng nhiệm vụ, một toán dong binh vây lấy nàng, cười giễu cợt (coi vậy chứ họ cốt là quân tử, chỉ là quan tâm người khác theo kiểu bất bình thường)

Phong Tư Linh bình thản, không thèm liếc nửa con mắt nhìn chúng, nàng như một con gió, nhẹ nhàng tiến đến. Chẳng ai nhận ra từ bao giờ, dao đã kề cổ

tên dong binh kia mà đó lại chính là dao của hắn

Tránh không được bắt ngờ, ai cũng toát mồ hôi hột, đôi mắt dong binh kia ánh lên vẻ khâm phục. Phong Tư Linh hạ dao, thanh âm lạnh lùng nhưng không hề có sát khí

-Đắc tội, dao trả cho các hạ

Dong binh kia cúi đầu nhận lấy con dao, giọng nể phục thấp phàn

-Là tại hạ đã mạo phạm tiên sinh trước, xin thứ lỗi

Phong Tư Linh khẽ nhếch mép cho qua. Những dong binh khác cũng bỏ hết thái độ coi thường nàng mà nể phục

Nàng nhận nhiệm vụ có mức thưởng cao nhất, không rõ ràng lắm nhưng là ở bìa rừng U Minh, người dân ở đó gặp rắc rối về việc bạo động linh thú, hoàng thượng cũng đã phái người đến nhưng không ăn thua

Linh thú bìa rừng U Minh vốn dĩ có cấp bậc không cao nên chỉ cần một con siêu cấp linh thú nào đó xuất hiện là bạo loạn ngay

Triệu hồi sư sẽ kí kết hiệp ước với linh thú (triệu hồi thú), cùng nhau tồn tại, là hình thức cộng sinh. Một triệu hồi sư muốn nâng cao thực lực bản thân thì phải kí kết khế ước với linh thú mạnh hơn mình nhưng linh thú mạnh cũng không thêm kí khế ước với triệu hồi sư quá yếu

Trong trường hợp đánh bại linh thú thì nó sẽ hoàn toàn khuất phục mà Phong Tư Linh hồi trước hàng phục linh thú thì đều làm cho chúng cam tâm tình nguyện đi theo nàng (Ung là một ví dụ điển hình)

Nói gì thì nói chứ nàng chính là lão tổ tông của trò thuần thú này!

Biết đâu đến đó lại gặp được một con linh thú ưng ý thì lời rồi

...

Bìa rừng U Minh

Phong Tư Linh rảo bước trên con đường gần bìa rừng. Các đó không xa một đoàn người đi tới, là Hắc kỵ sĩ đoàn của Nhị hoàng tử Nguyên Khai, hắn được cho là thiên tài trăm năm có một của Nam Phong quốc, mới 17 tuổi đã là Thiên cấp triệu hồi sư, kí khế ước với Bạo Hắc Kỳ Lân - một trong Thất linh cường đại của Nam Phong, được hoàng thượng sủng ái còn hơn cả Thái tử

Triệu hồi sư cũng chia theo cấp bậc, từ Nhất tinh đến Cửu tinh. Đột phá qua Cửu tinh thì sẽ đến đẳng cấp Thiên Địa Huyền Hoàng. Vượt qua Hoàng cấp thì sẽ đến một đẳng cấp hoàn toàn khác là Ngọc Kim Thánh trong truyền thuyết

Cả cái đại lục Sarha này trước giờ đạt đến Hoàng cấp cũng chỉ có Tam công chúa Từ Ninh, nhưng nàng đã mất, tổn thất lớn cho Nam Phong quốc, từ đó cũng chẳng có triệu hồi sư Hoàng cấp nào trên đại lục này nữa

Phong Tư Linh chẳng buồn quan tâm, tiếp tục bước đi. Nguyên Khai một thân ngân giáp, cười trên lưng Bạo Hắc Kỳ Lân, dáng vẻ oai phong凛冽, hướng mắt nhìn nàng, có chút hiếu kì. Tại sao một đứa trẻ lại đi lại trong nơi nguy hiểm như vậy? Cưỡi Bạo Hắc Kỳ Lân bay nhanh về phía nàng, hắn cất tiếng

-Đứa trẻ như ngươi, sao lại ở đây? - thanh âm có chút lãnh đạm

Phong Tư Linh bỏ ngoài tai lời Nguyên Khai hoàng tử, lạnh lùng bước tiếp. Mấy tên kỵ sĩ tỏ vẻ không hài lòng, nàng chỉ là một đứa trẻ tầm 12 tuổi mà lại dám khinh thường Nhị hoàng tử, thật không biết lễ độ!

Đi được một đoạn, màn tử sương (sương tím) dày đặc hiện lên phía trước

-Là khí lực của linh thú nào mà có thể lợi hại như vậy? Lân, ngươi biết không? - Nguyên Khai hỏi Bạo Hắc Kỳ Lân, về mặt nó giờ cũng chẳng khá khẩm là bao

-Nguyên Khai, cái này... sợ rằng... chính là Thiên Độc Vương Xà - thanh âm nó lo lắng

-Thiên Độc Vương Xà!? Linh thú mạnh nhất trong Thất Linh? - Nguyên Khai ngạc nhiên. Phong Tư Linh nghe lỏm được, trong lòng ấn định phải thu phục con rắn này, nàng nhanh chóng tiến vào

-Các ngươi hãy dừng lại ở đây, ta sẽ một mình tiến vào, các ngươi không chịu nổi khí lực này đâu - Nguyên Khai đưa tay ra hiệu, kỵ sĩ đoàn cũng tin tưởng hắn mà nghe theo

Nguyên Khai cưỡi Bạo Hắc Kỳ Lân tiến vào trong màn sương tím đặc...

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5

-Thứ khí lực này càng đi vào càng hỗn loạn,chẳng lẽ...-Phong Tư Linh ngấm một chút,chợt nhận ra gì đó rồi nhanh chân chạy tiếp-"Thiên Độc Vương Xà đó đang gặp rắc rối!"

Linh thú nàng đã ưng ý thì tuyệt đối phải nguyên vẹn không trầy xước!

...

-Không hổ danh là Thiên Độc Vương Xà,khí lực của nó đúng là lợi hại,muốn tiến nhanh vào trong cũng chẳng phải chuyện dễ dàng gì-Nguyên Khai vận chút nguyên khí nhằm đẩy khí lực của Thiên Độc Vương Xà ra,khí lực của nó có độc,tiếp xúc nhiều cũng chẳng tốt đẹp gì(đối với người như Linh tỷ bách độc bất xâm nên khỏi phải lo)

Phong Tư Linh vượt qua màn sương,thấy một cửa hang,áp lực lớn từ đó tỏa ra.Thiên Độc Vương Xà có lẽ ở trong đó.Không chút lo sợ nàng bước vào hang động

Cái hang này cũng khá sâu,càng đi vào càng thấy âm u lạnh lẽo,lại còn tiếng nước róc rách nữa chứ,không khỏi sờn da gà nghe

Đi được thêm một đoạn,ánh sáng màu tím phát ra,Phong Tư Linh nhẹ nhàng di chuyển tới gần,khẽ quan sát.Hai mắt nàng ánh lên vẻ ngạc nhiên,Thiên Độc Vương Xà một thân tử sắc to lớn,dài chục trượng,quấn quanh tảng đá to,đôi mắt nó ánh lên vẻ mệt mỏi,kêu lên tiếng"khè khè".Dưới đầu nó là một vết thương không tầm thường,máu nhỏ giọt thành vũng dưới đất

-'Bị thương sao?Vậy mà khí tức Thiên Độc Vương Xà vẫn mạnh như vậy,ta nhất định phải có được nó"

Ý thức được có kẻ xâm nhập,Thiên Độc Vương Xà khè một tiếng,ánh mắt cương quyết

-Là kẻ nào!?

Phong Tư Linh không ngại ngần mà bước ra,Thiên Độc Vương Xà có chút ngạc nhiên khi nàng chỉ là một đứa trẻ,lại có thể vượt qua màn sương kia

-Chỉ là một con người bé nhỏ lại có thể vượt qua màn sương độc của ta-Thiên Độc Vương Xà cảnh giác,tuyệt đối không thể coi thường kẻ này,nó lại đang bị thương

Phong Tư Linh tới gần nó,mặt không biến sắc ngẩng đầu lên giáp mặt với con rắn to lớn

-Người bị thương,ta sẽ giúp ngươi-nàng cười nửa miệng

Thiên Độc Vương Xà ngạc nhiên,giúp nó ư?Không phải nàng đến giết nó sao?

-Tại sao ta phải tin tiểu nha đầu ngươi?

-Đằng nào thì nếu cứ để như vậy ngươi cũng sẽ chết,chi bằng tin ta lần này chẳng phải tốt hơn sao?

Thiên Độc Vương Xà có chút do dự nhưng rồi lại quyết

-Được!Lần này ta giao mạng cho ngươi,với thương tích thể này để lâu hơn thì ta cũng sẽ chết thôi

Phong Tư Linh khẽ cười,lấy ra trong người lọ Tam sinh thủy mà tên lạ mặt cho,hôm qua nàng dùng cho Ngọc Miên vẫn còn một ít,tính ra nó cũng là linh dược,trọng thương nặng nề của Thiên Độc Vương Xà chắc có thể hồi phục

Dùng một chiếc khăn nhỏ,nàng nhỏ vài giọt Tam sinh thủy rồi lau vết thương cho Thiên Độc Vương Xà,ban đầu nó có vẻ đau lắm nhưng sau lại thấy khá thoải mái,còn cảm giác vết thương đang dần khép lại

Lúc sau,thương thế của Thiên Độc Vương Xà hoàn toàn hồi phục,nó ngạc nhiên lắm nha,dập đầu cảm tạ Phong Tư Linh rồi rít

-Cảm ơn ngươi!Cảm ơn ngươi a!

Phong Tư Linh toát mồ hôi,người ta nói quả không sai,Thiên Độc Vương Xà là linh thú cường đại nhất trong Thất linh nhưng cũng đồng thời là linh thú trọng tình nghĩa nhất,tính cách này,nàng thích!

-Tiểu cô nương(vừa nãy còn tiểu nha đầu)ngươi muốn ta đền đáp ân tình này thế nào?Ta có thể kí khế ước với ngươi-Thiên Độc Vương Xà nói chuyện thoải mái hơn rất nhiều

-Không!Ta muốn nguoi...phục tùng ta-Phong Tư Linh cười lạnh

-Hà?-Thiên Độc Vương Xà ngơ ngác một hồi rồi lại hét thẳng vào mặt nàng-Một tiểu cô nương như nguoi mà lại dám bảo ta phục tùng ư!?Kiêu ngạo quá đấy!!!

Nó quả thật tức giận,bầu không khí xung quanh thay đổi,không khí bất ổn gây ra chấn động lớn,cái hang như muốn sập tới nơi

Linh thú là sinh vật cao ngạo,trừ khi bị đánh bại,nó tuyệt đối không khuất phục con người

Phong Tư Linh tức giận,trừng mắt nhìn Thiên Độc Vương Xà,nó có chút mất cảnh giác.Nàng nhân cơ hội đó nhảy lên đầu Thiên Độc Vương Xà,cho nó một chưởng vào đầu

Ầm!-Thiên Độc Vương Xà nhận trọn cú đấm của Phong Tư Linh,hàm đập xuống đất,tương như sắp vỡ ra.Nó toát mồ hôi lo sợ ngược nhìn Phong Tư Linh

-Con rắn không biết điều nhà nguoi...bảo nguoi tuân lệnh ta thì nguoi phải tuân lệnh ta...Hiểu chưa!?-Phong Tư Linh sát khí ngùn ngụt tỏa khắp hang,đôi mắt xám cuồn bạo chết người,tay nàng bóp chặt cổ Độc Từ Xà

Nàng vẫn luôn thu phục linh thú như vậy,thậm chí từ năm 6 tuổi một con hổ cũng chẳng là gì đối với nàng.Thiên Độc Vương Xà run cầm cập,thân thể nó mềm nhũn,loại con người gì thế này?Đến siêu cấp linh thú như nó cũng chẳng làm được gì,triệu hồi sư như nàng ít nhất cũng phải từ Địa cấp trở lên!

-Xin chủ nhân tha mạng!Ta nguyện phục tùng ngài suốt đời suốt kiếp!-Thiên Độc Vương Xà gắng gượng lắm mới thốt nên lời,nó phục nàng,phục sát đất luôn rồi!

Sát khí tan đi,Phong Tư Linh trở về bộ dáng bình thường,nàng thả Thiên Độc Vương Xà ra rồi nhảy xuống

-Tốt!Bây giờ thì đẹp lắm sương bên ngoài rồi đưa ta ra khỏi đây,nghe nói nguoi cũng có thể bay mà

-V...Vâng!-Thiên Độc Vương Xà ngoan ngoãn nghe theo,màn tử sương được dẹp hết

Nó “khè” một tiếng,luồng sáng tím bao bọc lấy thân nó rồi tụ lại ở lưng,tạo thành một đôi từ đực(cánh tím).Phong Tư Linh trèo lên thân Thiên Độc Vương Xà,để nó đưa ra ngoài

...

-Sương độc...tan rồi-Nguyên Khai nhìn xung quanh,toàn bộ sương độc đều đã biến,áp lực khi nãy cũng không còn-Nguoi thấy sao,Lân?

-Đến ta cũng không đoán được chuyện gì đã xảy ra.Lát nữa trở về nguoi vẫn nên ngâm thảo được một chút,để phòng trừ

Nguyên Khai khẽ gật đầu,vốn dĩ hắn đã hay nghe theo lời khuyên của Bạo Hắc Kỳ Lân,nó chính là cộng sự ăn ý nhất đối với hắn

Cả hai trở về chỗ kị sĩ đoàn,lòng vẫn hiêu kì không yên

Khè...

Tiếng Thiên Độc Vương Xà từ trên cao,thân ảnh to lớn của nó che đi ánh sáng trên kị sĩ đoàn

-Đ...Đó...là Thiên Độc Vương Xà!!!-đám kị sĩ loạn cả lên,Nguyên Khai và Bạo Hắc Kỳ Lân cũng tránh không khỏi ngạc nhiên

-Thưa Nhị hoàng tử!Trên lưng Thiên Độc Vương Xà có người

-Là ai!?-Nguyên Khai đưa mắt nhìn,đó...đứa trẻ ban nãy,nàng là triệu hồi sư sao?

Phong Tư Linh oai phong đứng trên lưng Thiên Độc Vương Xà,mái tóc của nàng biến thành màu đỏ rực

-”Lạ thật!Từ khi tiếp xúc với Tiểu Xà diện mạo của ta càng giống hồi trước hơn,khó hiểu thật đấy!”Tiểu Xà,xuống dưới-Phong Tư Linh đành phẩy tay cho qua,cho dù là bí mật gì,nàng cũng sẽ tìm ra

-Thưa Nhị hoàng tử,thực lực như vậy...thực không dưới Thiên cấp đâu a-tên cổ vấn đi theo Nguyên Khai hoàng tử ngạc nhiên nói

-Thiên cấp!?Thực lực ngang bằng với Nhị hoàng tử sao?-bọn kị sĩ nháo nhào lên

-”Thiên cấp!?Ta ít nhất cũng phải Địa cấp ấy chứ”-Phong Tư Linh cười lạnh-Tiểu Xà,từ đây ta muốn đi bộ,ta lại không có nạp giới(không gian chứa vật phẩm,linh thú)nên nguoi đành tạm ẩn thân ở đâu đó,khi nào ta gọi thì đến

-Vâng,chủ nhân!-Thiên Độc Vương Xà bay đi.Phong Tư Linh thần nhiên cước bộ

-Các hạ xin dừng bước!-Nguyên Khai chặn trước nàng

-Việc gì sao?

-”Mới 12 tuổi mà đã là Thiên cấp triệu hồi sư,người này thiên phú quá khủng bố rồi”Xin hỏi quý danh các hạ-Nguyên Khai kính cẩn nói

-...Lam Thiên!.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

-”Lam Thiên...”-Nguyên Khai nhìn theo bóng nàng bước đi-”Ta sẽ nhớ kĩ”

...

Đi được một đoạn,tóc Phong Tur Linh trở về sắc cũ

-”Quả nhiên sau khi rời khỏi Độc Từ Xà,tóc lại biến thành màu đen”-nàng vuốt nhẹ mái tóc đen tuyền,trở lại dong binh công hội nhận thù lao

...

Phủ Tam công chúa

Phong Tur Linh nhảy qua bức tường cao vào trong phủ,vừa về căn nhà hoang đã nghe tiếng cãi vã

-”Đại” tiểu thư,này hôm nay sức khỏe tiểu thư ta không được tốt nên đang nghỉ ngơi trong phòng,không tiện tiếp khách,xin “Đại” tiểu thư đi cho-Ngọc Miên không chút kiêng kỵ lễ giáo

Vị Đại cô nương này cũng chẳng tốt đẹp gì,lại còn hay bắt nạt Phong Tur Linh,tức giận một chút là đem nàng ra mà hành hạ.Nàng ta là con gái của Liễu di nương,muội muội yêu quý của Lâm Hùng,khả năng võ thuật cũng rất khá,từ nhỏ cùng Lâm Hải theo phụ thân luyện võ nên cũng có chút thành tựu

-Nha đầu nguoi không biết lễ phép!Sao dám ăn nói với Đại tiểu thư như vậy!?-nô tì bên cạnh giọng oanh oanh quát

-Thì sao?Bình thường nguoi cũng đâu có lễ phép với tiểu thư nhà ta,việc gì ta phải cư xử đài hoàng với “Đại” tiểu thư đây-Ngọc Miên đáp lại,không chút sợ hãi,chuyện này vốn như cơm bữa

-Hô hô!-Lâm Ngải(con”Đại” tiểu thư ó)cười rộ lên-hay cho một nha đầu to gan,hôm nay sẵn trong lòng bản tiểu thư đang bức mình,Nhị muội không ra thì để nguoi thay thế vậy

Nàng ta tay cầm roi da quật xuống đất vài cái,mặt lộ rõ sự cuồng bạo (không nên để ý nhiều,bà có máu S ý mà)

Lâm Ngải la một tiếng,vung roi về phía Ngọc Miên không chút lưu tình.Ngọc Miên bất ngờ,đứng im như tượng

Vút!Bặc!-bóng đen lao đến trước nàng,bàn tay trắng nõn nắm lấy roi da,sát khí ngùn ngụt,một tia kinh hoàng trên mặt Lâm Ngải và nô tì của nàng ta

-Phong...Phong Tur Linh?Sao nguoi...-Lâm Ngải thanh âm lắp bắp

-Ta chỉ mới ra ngoài một chút mà tỷ tỷ đã định ra tay đánh nguoi của ta rồi-Phong Tur Linh giọng lạnh,trừng mắt nhìn Lâm Ngải-còn đâu thể diện Lâm gia,y mạnh hiếp yếu

Lâm Ngải khẽ run,áp lực này là sao?

Phong Tur Linh nói lỏng tay,Lâm Ngải nhanh tay rút roi về,trấn tĩnh lại nhận ra Phong Tur Linh chỉ là một phế vật(phế vật sẽ đánh nguoi tàn phế luôn pè!)Nàng ta lại bắt đầu cuồng ngạo

-Phong Tur Linh,lá gan nguoi hôm nay sao lớn thế?Phế vật nhà nguoi quỳ trước từ đường lâu như vậy vẫn chưa tỉnh ngộ sao?Hay là do nguoi ngu ngốc đến nỗi không biết thân biết phận?Hôm nay ta phải đập chết phế vật nhà nguoi!-la lên một tiếng,Lâm Ngải vung roi về phía Phong Tur Linh

-”Nó...đâu rồi?”-Lâm Ngải ngạc nhiên,Phong Tur Linh đã không còn ở chỗ cũ.Luồng gió lạnh tỏa ra từ sau lưng,nàng ta run lên,mặt xanh lét

-Tỷ tỷ...nên biết thân biết phận,là nguoi mới phải-thanh âm quý dị của Phong Tur Linh phát ra,Lâm Ngải nhất thời không cử động nổi

-Hự!Aaa!-Phong Tư Linh giờ chân đá nàng ta một cú văng xa,không thương tiếc.Thân thể Lâm Ngải va mạnh xuống đất,đầu khổ kêu lên rồi phun ra một ngụm máu tươi(bái phục Linh tỷ)

Nô tì của nàng ta sợ hãi,mặt xám ngoét,Phong Tư Linh trước giờ chẳng phải là một phé vật hay sao?Tại sao lại có thể đá thương một Bạch ngân chiến sĩ như Lâm Ngải

-A!Quý!Tam cô nương bị quý nhập rồi!Người đâu!-à ta la thất thanh,chạy ra ngoài(nhanh chân góm)

Phong Tư Linh chẳng buồn quan tâm,nàng cầm chiếc roi da của Lâm Ngải,quật xuống đất,lạnh lùng nhìn nàng ta đang run cầm cập

-Đến giờ chơi rồi...tì tì...

Aaaaaaaaaaaaaa...

Trong thời gian nô tì kia đi báo cáo và Linh tì...chơi^^Tiểu Lộ sẽ nói cho mọi người về cảnh giới tu luyện võ đạo

Võ đạo được chia làm 5 giai đoạn:chiến sĩ,Kiểm sĩ,Kiểm sư,Kiểm thánh,Kiểm thần

Từ chiến sĩ đến Kiểm sư mỗi cái được chia làm cấp bậc:sơ cấp,trung cấp,cao cấp,Bạch ngân,Hoàng kim

Đột phá đến kiểm thánh là cực khó,vượt qua còn khó hơn,có người đạt đến kiểm thánh gần trăm năm trời nhưng cũng chẳng thể lên được kiểm thần,nói chung kiểm thần chỉ có trong truyền thuyết(chưa chắc à nghen)

Sức mạnh của kiểm thần thực có thể đấu ngang hàng với một Huyền cấp triệu hồi sư a(cứ đợi vài năm nữa,kiểm thần chỉ là cái móng tay với Linh tỷ)

...

-Nô tì nhà ngươi,có phải hoa mắt rồi không,làm gì có chuyện phé vật đó lại...Á!-Liễu di nương cùng gần như toàn bộ người Lâm gia bị nô tì kia kéo đến nhà hoang

Vút!Vút!-tiếng roi vọt lãnh không kèm theo tiếng cầu xin yếu ớt

-Ngươi...làm ơn...tha...tha cho ta...Á!-Lâm Ngải nước mắt lã chã,vừa bị đá,vừa bị đánh cho bầm dập,quần áo rách tả tơi,chỉ chút vết thương trên người,Phong Tư Linh hủy luôn cả khuôn mặt xinh đẹp của nàng

Ngọc Miên cũng sụp xuống sợ hãi không biết làm gì.Người Lâm gia chạy đến thấy cảnh tượng trước mặt thì hốt hoảng

-Ngải nhi!-Liễu di nương chạy đến,bị một tay Phong Tư Linh hất ra,nàng trừng mắt

-Nương...-Lâm Ngải hướng tay về phía Liễu di nương rồi ngất lịm

-’Đã ngất rồi sao?’

Phong Tư Linh ngừng lại,thu hồi sát khí,bộ dáng bình thường không tá nổi,cứ như nàng không hề liên quan gì(Linh tỷ chỉ cần bộc phát thì hoàng thượng tỷ cũng không dung)

Lâm gia này giờ hoảng hốt cũng hoàn hồn lại,Lâm Vĩnh Kha nhanh ra lệnh

-C...Các ngươi còn đứng đó làm gì!Mau đưa Đại tiểu thư đi chữa trị-giọng hấn ba phần sợ hãi

Đám gia nhân nhanh chân đưa Lâm Ngải rời đi,Liễu di nương nhìn Ngải nhi của bà,xúc động mà ngất đi

-Phu nhân!-đám gia nô của Liễu di nương hoảng hốt đỡ lấy bà ta

Một tia lãnh khốc hiện lên trên mặt Phong Tư Linh,chi là một di nương còn con mà đòi đặt mộng vào ghế phu nhân,bà ta cũng quá to gan rồi,chắc đám gia nô kia đã quen thói như vậy,gia quy cái nhà này không chính không được(sắp có phim hay coi rồi hehe)

-Xú nha đầu!.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

-Xú nha đầu!-Lâm Vĩnh Kha tức giận lao đến,thủ sẵn một bạt tay hướng thẳng vào Phong Tư Linh,nàng nhẹ nhàng né ra sau,miệng nhếch lên

-Chiều này của phụ thân sợ rằng đã cũ rồi,với lại trước mặt bao nhiêu người Lâm gia như vậy mà ra tay đánh người thì không hay

Lâm Vĩnh Kha tức đỏ mặt tía tai,định ra tay đánh tiếp

Phí đi nương nhanh chân bước đến,thì thăm vào tai Lâm Vĩnh Kha

-Lão gia,phế vật này chắc bị ta phạt quỳ lâu như vậy nên hóa điên rồi,ngươi không cần động thủ,đợi mấy ngày nữa Hùng nhi tu luyện trở về biết chuyện,phế vật Phong Tư Linh đó sẽ không còn một mảnh áo(xì,cứ đợi xem)

Lâm Vĩnh Kha ngẫm lại thấy cũng có lí nên hạ lửa xuống,rời đi.Đám Lâm gia kia tuy còn hùng hực lửa nhưng vẫn phải quay về

Phong Tư Linh đợi chúng đi hết mới quay sang chỗ Ngọc Miên hỏi han

-Còn sợ không?

-...một chút...nhưng tiểu thư...-Ngọc Miên hơi run,chưa nói hết thì bị Phong Tư Linh chặn lại

-Vào trong,ta sẽ nói cho ngươi biết

-V...Vâng!

...

-Ngọc Miên,không giấu ngươi làm gì thực ra ta đã trở thành một triệu hồi sư-Phong Tư Linh ngồi xuống ghế rót một chén trà

-Triệu hồi sư!?Không thể nào đâu,chắc chắn là tiểu thư đang đùa rồi,hay tại em đang mơ...~”~Ngọc Miên lắc lắc đầu không tin

-Có lẽ lúc trước ta còn nhỏ nên không nắm được yếu quyết,ngẫm lại lời dạy của mẫu thân ngày trước,ta đã cảm nhận được một chút.Bây giờ ta có thể tự bảo vệ bản thân,ngươi không cần lo nữa-Phong Tư Linh cười,đưa tay vuốt nhẹ đầu Ngọc Miên(rõ là Miên Miên lớn hơn Linh tý 2 tuổi,vậy mà cứ như Linh tý là chị vậy)

-Thật tốt quá!Như vậy sẽ không ai coi thường tiểu thư nữa,em thực sự rất rất vui...-Ngọc Miên rom rớm nước mắt-nhưng tiểu thư đánh Lâm Ngải trọng thương như vậy liệu có sao không?Nghe nói Lâm Hùng sắp trở về rồi,hắn ta rất thương em gái nên sẽ đến tìm tiểu thư mất

-Không cần phải lo,ta dễ dàng đối phó với hắn.Đúng rồi,hôm nay ta ra ngoài làm việc kiếm được chút tiền,em hãy đi mua ít dược liệu như ta bảo,còn lại thì cầm lấy,thích tiêu gì thì tiêu-Phong Tư Linh lấy ra một túi kim tệ

-Waaa...chỗ này cũng phải trăm vạn kim tệ đấy,tiểu thư lấy đâu ra nhiều tiền vậy?-thật từ khi Từ Ninh công chúa mất,nàng và Phong Tư Linh từng thiếu nặng nề

-Ta đăng kí trở thành một dong binh,tiền thưởng của họ rất cao mà nhiệm vụ cũng không khó lắm(lại còn có chiến lợi phẩm nữa hehe)Em hãy mua những dược liệu này,ta đi nghỉ một chút-Phong Tư Linh đặt tờ giấy lên bàn rồi vào phòng ngủ

-Vâng!”Phải mua đồ về nấu vài món mới được,tiểu thư sẽ rất vui cho mà xem”-Ngọc Miên vui vẻ nhảy chân sáo ra ngoài

...

Phong Tư Linh ngồi xuống giường,thử tụ nguyên khí.Nguyên khí đi vào trong cơ thể nàng thì lập tức biến mất,không hấp thụ nổi

-Trời ạ!Đúng là phế vật thật mà,đến cả nguyên khí cũng không tụ nổi-Phong Tư Linh tự đánh mạnh vào đầu-thử lại lần nữa vậy

Nguyên khí tạo thành vòng tròn trong suốt,một lần nữa đi vào trong cơ thể Phong Tư Linh nhưng vẫn biến mất không vết tích

Đột nhiên xuất hiện một luồng nguyên khí khác...nó đi vào trong cơ thể nàng,ki lạ là nàng lại có thể dễ dàng hấp thụ nó,nguyên khí này hoàn toàn khác,thanh khiết và ấm áp hơn rất nhiều

Phong Tư Linh mở nhẹ mắt,ánh sáng xanh từ đâu phát ra khiến nàng giật mình,luồng nguyên khí cũng tan biến

-Cái quỷ gì thế này!?”Trán...trán của ta...-nàng nhìn vào hình ảnh phản chiếu qua chậu nước đặt trên bàn,tóc nàng lại biến thành màu đỏ,một cái bớt hình hoa sen xanh hiện trên trán,nguyên khí màu xanh tỏa ra từ đó,cái bớt này...

-Là của lão già họ Át...-lúc gặp Át thượng tiên nàng cũng nhìn thấy cái bớt này trên trán hắn,nhớ trước khi nàng đến đây hắn còn chạm một cái vào trán nàng,chẳng lẽ mục đích là tặng cho nàng cái bớt phi thường vì điều này?

Phong Tư Linh cười nhẹ, lão già đó đúng thật là người tốt, không chỉ cứu nàng mà còn tặng nàng thứ quý giá như vậy, nhất định nàng sẽ thực hiện cái "sứ mệnh" hán giao phó

Lát sau Phong Tư Linh trở về hình dáng cũ, cái bốt cũng "biến mất", cảm giác như thứ này có linh tính vậy, lúc nào nàng cần thì nó sẽ xuất hiện(- -)

- "Giờ thì khỏi lo về vụ nguyên khí rồi, tuy không hiểu lắm nhưng có lẽ cái bốt này có thể liên kết thời gian, nó giúp linh hồn ta dễ dàng hòa nhập với thân thể của Quận chúa Phong Tư Linh hơn. Dù sao vẫn nên chăm chỉ tu luyện, ta còn phải báo thù cho Phong Tư Linh Quận chúa và... Tiểu Xà mà"

...

Quay sang vụ Thiên Độc Vương Xà

Vài giờ trước...

Sau khi ra khỏi hang

-Này, ngươi có tên không?-Phong Tư Linh đứng trên lưng Thiên Độc Vương Xà, cúi xuống hỏi

-Trước giờ ta chưa kí khế ước với ai nên không có tên, chủ nhân có thể gọi ta thế nào cũng được

-Vậy Tiểu Độc và Tiểu Xà, ngươi chọn cái nào?

-Chủ nhân cứ chọn đi...-Thiên Độc Vương Xà nguyên cục mồ hôi trên mặt, chắc vẫn còn sợ Phong Tư Linh

-Tên của ngươi, ta để ngươi chọn

-Vậy... Tiểu Xà

-Được rồi, ta sẽ gọi ngươi là Tiểu Xà. Tại sao ngươi không chọn Tiểu Độc nhỉ? Ta thấy nó hay hơn mà (lạy Linh tỷ)-Phong Tư Linh ngồi bệt xuống-bây giờ trong người ta không có tí nguyên khí nào cả nên trông cậy vào ngươi đấy, Tiểu Xà

-Vâng thưa chủ nhân- Tiểu Xà (gọi vậy cho tiện) bán tín bán nghi kiểm tra thử-... chủ nhân, ta tưởng người ăn giấu thực lực, không ngờ lại chẳng có tí nguyên khí nào

-Sao? Hối hận vì để ta làm chủ nhân hả?-Phong Tư Linh cười lạnh

-Không có! Tuyệt đối không có!- Tiểu Xà giật nảy lên khiến nàng bật cười, nàng mà bộc phát lần nữa, chắc nó thắng thiên quá (thế mới nói, Linh tỷ có thể không có nguyên khí nhưng sát khí... tỷ có thừa)

-Mà tại sao ngươi lại để bị thương vậy?

-Chuyện này xảy ra thực sự bất ngờ, lúc trước ta sống sâu trong U Minh rừng rậm, linh thú ở đó tuy cấp độ cao nhưng nước sông không phạm nước giếng, vừa mới 2 ngày trước thôi xuất hiện một tên triệu hồi sư rất mạnh...- Tiểu Xà giọng trầm trọng hẳn

-Triệu hồi sư?

-Đúng vậy, thực lực của hán không lường được, triệu hồi thú của hán chính là Huyền linh thú, nó là một con thần thú, chúng đã đã thương rất nhiều linh thú, nhưng không linh thú nào dám đánh lại

-Một con Huyền linh thú!? "Theo như ta biết thì triệu hồi sư có Huyền linh thú chỉ có ở Huyết Minh thành..."-Phong Tư Linh ngạc nhiên không thôi nhưng song lại phát hiện ra nàng là siêu cấp thiên tài (tính tự đắc và kiêu ngạo của tỷ rất cao, nhưng tỷ mạnh tỷ có quyền mà)- thần thú khó chơi thật nhưng Tiểu Xà của ta vẫn chưa tiến hóa mà, đợi sau này cả ta và ngươi mạnh lên nhất định sẽ đi đập nát tên đó, quân tử trả thù 10 năm chưa muộn

Chuyện là vậy đó...

Sau đây là tư liệu về linh thú, thần thú và Huyết Minh thành!

Linh thú mỗi loại đều được chia thành 12 cấp bậc từ Nhất giai đến Thập nhị giai. Nhưng Thất linh như Độc Từ Xà và Bạo Hắc Kỳ Lân thì lại nằm ở một đẳng cấp khác, chúng không có bất cứ cấp độ nào và là độc nhất vô nhị, mỗi Thất linh tượng trưng cho một loại nguyên tố (sau này còn bao nhiêu con sẽ gặp hết)

Trên cả linh thú cường đại nhất chính là một loài thú khác, thần thú, sức mạnh của thần thú thực rất khủng bố, số lượng cũng không nhiều và kể cả khi chỉ là một ấu thú (con non) thì thần thú vẫn tỏa ra thứ khí lực đáng sợ

Khác linh thú một chút là thần thú được chia cấp độ theo loài từ Nhất giai đến Thập nhị giai, ví dụ Huyền linh thú là "loại" thần thú Lục giai, sức mạnh siêu cường đại. Thần thú Thập nhị giai trên toàn thế giới (gồm 3 đại lục Sarha, Karta, Nikka) có thể nói là ít một cách đáng thương

Linh thú và thần thú khi còn non chưa bộc lộ được hết sức mạnh, thực lực của chúng sẽ mạnh lên gấp nhiều lần sau khi tiến hóa

Ngoài ra, Tử Ninh công chúa cũng từng kí khế ước với một Tứ giai thần thú

Bây giờ là Huyết Minh thành

Huyết Minh thành là một tổ chức hắc ám tồn tại từ rất lâu trên đại lục Sarha. Chúng vốn không được coi như thành viên của đại lục. Từ 300 năm trước, Huyết Minh thành xuất hiện và làm náo loạn cả đại lục, chúng là những kẻ cuồng sát, đi đến đâu là máu chảy đến đó

Có điều không thể không công nhận là thực lực của chúng siêu khủng bố, triệu hồi sư có gần 800 người, trên 300 người từ Thiên cấp trở lên (éc)

12 năm trước, xuất hiện một vị siêu cấp triệu hồi sư, thiên tài có một không hai của thế giới, một tay vị triệu hồi sư đó đem con số 800 hóa thành 200, giảm nát tội ác Huyết Minh thành, từ đó không có bất cứ tung tích nào về chúng

Mọi điều về Huyết Minh thành vẫn còn là bí ẩn...

7 ngày sau (cuối cùng cũng đến hồi gay cấn)...

Chiếc kiệu đồ trước cổng Tam công chúa phủ, tên gia nô nhanh chóng chạy đến vén rèm

- Mừng Nhị thiếu gia trở về

Từ trong kiệu một nam nhân anh tuấn bước ra, đôi đồng tử xanh toát lên vẻ dũng mãnh, trên người hắn có vài vết thương trong quá trình tu luyện, bên hông là một thanh băng thạch bảo kiếm, có thể đoán ra hắn là triệu hồi sư tính chất băng

- Mấy ngày ta đi, trong phủ có xảy ra chuyện gì không? - Lâm Hùng bước trên con đường đến hoa viên diện kiến phụ thân và lão gia tử

- Dạ chuyện này.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

- Ngải! Ngải! - Lâm Hùng tức tốc chạy đến Hàn Nghi (nơi ở của Liễu di nương và Lâm Ngải) Theo sau hắn là vài người Lâm gia

Ầm! - mở tung cánh cửa, hắn bước vào trong gian phòng yên tĩnh

Người hầu đều đã bị Lâm Ngải đuổi ra ngoài, chẳng ai dám vào, nghe tên nô tài kia nói muội muội của hắn suốt tuần nay đã không ăn gì rồi, chỉ khư khư trong phòng đợi hắn về, Liễu di khuyên thế nào cũng không được, thỉnh thoảng còn nghe tiếng nàng khóc

Nghe kẻ Lâm Hùng cũng không tin, chỉ nghĩ là trò đùa của Lâm Ngải ai ngờ khi đến chỗ phụ thân và lão gia tử hắn mới biết sự tình

Sau đây là cảnh “tình củm anh em”

- Hức... - tiếng nấc phát ra sau màn che

- Ngải... - Lâm Hùng bước tới gần, Ngải nghe tiếng, giật mình ngẩng lên, mặt nàng quần băng kín mít, người chi chít vết thương chưa lành (xác ướp Lâm Ngải)

- Ca... ca về rồi... hức! - nàng nghẹn ngào

Lâm Hùng vén màn lên nhìn rõ, nàng lập tức gục xuống, sứt sứt

- Ca đừng nhìn, Ngải giờ xấu lắm! Ngải không còn là muội muội xinh đẹp của ca nữa, Ngải không muốn ca thấy đâu! Huhuhu... - Lâm Ngải run lên, khóc to hơn (tự dưng thấy thương bà mặc dù chính mình làm bà thành ra như vậy)

Lâm Hùng nhìn nàng, lòng đau xót không thôi, kẻ làm cho muội muội hắn thành ra như vậy, hắn tuyệt đối không tha! (cứ thử xem, xi)

Tiến lại bên giường, Lâm Hùng ôn nhu ôm Ngải vào lòng (- -) vuốt nhẹ mái tóc nàng

- Đừng nói vậy! Dù Ngải có thế nào thì vẫn luôn là muội muội yêu quý của ca, cả đời này ca sẽ luôn bảo vệ muội

Lâm Ngải nấc lên một tiếng, trong lòng thấy an tâm, khẽ nói

- Vâng, ca ca...

- Ca biết Ngải rất ngoan mà, giờ thì muối phải ăn, suốt cả tuần không ăn cái gì, nhìn muối như con cá khô ý, như thế ca sẽ không thương muối nữa đâu- Lâm Hùng nhăn mặt mắng

- Muối ăn! Muối ăn mà! - Lâm Ngải hai mắt long lanh nũng nịu

- Ha ha ha... ta đùa chút thôi, lần này tu luyện cũng có được một chút linh được trị thương, ta sẽ kêu người mang cho muối- Lâm Hùng xoa nhẹ đầu nàng

- Cảm ơn ca! - Ngải mặt có chút ửng đỏ, cười tươi- Còn nữa, tất cả chuyện này...

- Ta biết mà, kẻ làm hại Ngải của ta, ta tuyệt đối không tha! - ánh mắt hiện lên sát khí lạnh lẽo, Lâm Hùng tức giận nói- "Phong Tư Linh! Ta sẽ chặt người thành tám khúc, tuyệt đối không tha cho người"

(Đoạn tình cảm này làm Tiểu Lộ mặt mím chặt)

...

Lúc đó, ở chỗ Phong Tư Linh

- Tiểu thư! Nhị thiếu gia đã trở về rồi- Ngọc Miên từ ngoài hồi hả chạy vô

- Về rồi à, ta chờ hán mồn dếp rồi đây, để xem hán có thể làm cái gì- thanh âm băng lãnh của Phong Tư Linh cất lên

Trên tay nàng là thanh tử kiếm được luyện từ nọc độc và vảy của Tiểu Xà, mấy ngày trước nàng phải nhọc công rút vảy của nó ra, vảy vừa cứng lại vừa dính chặt (chỉ tội cho Tiểu Xà, Linh tỷ lấy của nó bao nhiêu độc cũng được nhưng đau đớn nhất là khi nàng rút vảy nó ra, nếu bạn muốn trải nghiệm nỗi đau này, hãy thử đập mạnh đầu vào đá^^)

Nhờ nguyên khí trong Liên Ấn (cái bót hoa sen) mà nàng dễ dàng luyện được cực phẩm linh khí như vậy

Vũ khí được chia thành các cấp bậc: kim khí, bảo khí, pháp khí, linh khí, tiên khí, thánh khí, thần khí. Mỗi loại lại chia thành hạ phẩm, trung phẩm và cực phẩm

Sở hữu vũ khí mạnh cũng giúp ích rất nhiều cho triệu hồi sư. Ví dụ một triệu hồi sư Tử tinh sở hữu linh khí có thể đấu ngang hàng với một triệu hồi sư Ngũ tinh

Thanh băng thạch bảo kiếm của Lâm Hùng cũng được tính vào diện trung phẩm linh khí, thực lực của hán cũng không tầm thường, 16 tuổi đã là Thất tinh triệu hồi sư rồi

- Tiểu thư, lần này Lâm Hùng chết chắc rồi! Đến em cũng không ngờ được tiểu thư lại lợi hại như vậy- Ngọc Miên hưng phấn hân lên, mấy ngày trước khi gặp Tiểu Xà nàng còn sợ đến sắp ngất, giờ vẫn có chút bàng hoàng

- Phong Tư Linh! Phế vật nhà người ra đây cho ta! - tiếng la từ ngoài phát ra

- Vừa nhắc tào tháo tào tháo đến. Chúng ta mau ra, không hán tức quá đánh bay căn nhà thì không hay- Phong Tư Linh ngồi dậy, Ngọc Miên đỡ lấy tay nàng đi ra ngoài

Lâm Hùng vừa nhìn thấy nàng, gân xanh máu nóng nổi lên, mấy người Lâm gia đứng sau hán che miệng cười thầm, chờ đón số phận của Phong Tư Linh

- Nhị ca, mới sáng sớm đã đến chỗ ta làm phiền rồi, nên nhỏ tiếng một chút- Phong Tư Linh vẫn phong thái điềm đạm

- Phong Tư Linh! Lá gan của người đạo này lớn quá nhỉ! Sao người dám đã thương muối muối của ta, hôm nay ta không chặt người thành tám khúc không được! - Lâm Hùng rút thanh băng kiếm ra

- Ấy! Nhị ca nói thế có phần không đúng nha. Nếu nói là lá gan lớn, thì phải nói Đại tỷ mới phải, không chỉ không coi bốn Quận chúa ta ra gì mà còn định ra tay đánh người của ta, ta không chém đầu Đại tỷ là may lắm rồi đấy- Phong Tư Linh cười lạnh, ánh mắt tro sặc (xám) lộ rõ sự cao ngạo lạ thường

Liễu di nương kìm không được mới hét lên

- Xú nha đầu nha người! Người có quyền gì mà nói như thế, người chỉ là một phế vật không hơn không kém thôi

Phong Tư Linh quay sang bà ta, tròng mắt nói

- Nếu Liễu di đã nói ta là phế vật, vậy con gái Lâm Ngải của người... còn không bằng một phế vật!

Hà! - người Lâm gia đồng loạt ngoảnh mặt ra, Lâm Hùng bộc phát, la lên một tiếng rồi cầm kiếm lao về phía Phong Tư Linh

Phong Tư Linh ung dung tự tại cười lạnh một cái, thoáng chốc đã biến mất, Lâm Hùng chém hụt nên hơi mất thăng bằng

-Hùng nhì!Đằng sau!-Lâm Vĩnh Kha nhanh chóng nắm bắt tình hình như vẫn không kịp

Khác với khi đánh với Lâm Ngải,lần này Phong Tư Linh dồn nguyên khí vào tay rồi đâm một cú vào lưng Lâm Hùng,hắn văng xa mấy mét(hahaha hai anh em các người sập cùng một bẫy!)

Lâm Hùng ngạc nhiên tới độ,sức mạnh này,nàng làm sao có!?

-Phong Tư Linh...từ bao giờ mà người...-hắn chống kiếm,lấy lại thăng bằng

Lão gia tử,Lâm Viễn Độ quan sát trận đấu,hắn sớm nhận ra Phong Tư Linh phế vật ngày nào đã không còn như trước nữa

-”Đứa trẻ này nếu được bồi dưỡng tốt thì sau này sẽ làm rạng danh Lâm gia ta(ông cứ mơ đi,với lại Linh tỷ họ Phong mà hahaha)”-Lâm Viễn Độ vuốt vuốt chòm râu dài

Mới đây thôi hắn vừa đột phá lên cấp Cửu tinh triệu hồi sư,thực lực lão già nay rất thâm hậu,còn kí khế ước với linh thú Liệt Hỏa Báo(nó cũng nằm trong Thất linh),dù là Thiên cấp triệu hồi sư như Nguyên Khai hoàng tử gặp hắn cũng phải khó khăn mấy phần

-Ra đi Băng Linh Chu!-bất quá Lâm Hùng lại gọi linh thú của hắn ra-hừ!Để xem phế vật nhà người còn huênh hoang được đến đâu

Một con nhện băng khổng lồ xuất hiện,nó “gào” mấy tiếng ghê rợn,Băng Linh Chu là Thập nhị giai linh thú(xì,đối với Tiểu Xà dễ thương “của ta” còn không bằng cái móng tay)

-Băng Linh Chu!Giết nàng ta!

Grào!-con nhện lao tới chỗ Phong Tư Linh

-Thập nhị giai linh thú à?Thực lực Nhị ca cũng có chút tiến bộ đấy,nếu Nhị ca đã muốn thế thì...-Phong Tư Linh rút ra bên hông một chiếc roi da(cuối được từ Lâm Ngải đấy,còn cái biến tảo độc của Tiểu Xà nữa hehe)quạt xuống đất vài cái,mắt nàng lóe sáng-...để ta đánh cho má người nhận không ra luôn!(Aaa...tỷ ý bộc phát rồi!)

Phong Tư Linh tỏa ra sát khí quý dị,quạt một nhát roi vào Băng Linh Chu,nó kêu một tiếng thảm khóc rồi gục xuống,một vết độc dài chẻ đôi thân thể nó(có là thần thánh cũng không tránh nổi độc tố của Tiểu Xà)

-Băng Linh Chu!-Lâm Hùng run cầm cập,hắn run sợ trước Phong Tư Linh,run sợ trước thứ sát khí kinh hoàng của nàng,đầu óc hắn quay mòng mòng,đứng không vững mà sụp xuống,thanh bảo kiếm cũng trượt khỏi tay(tội nghiệp,nó còn chưa được thể hiện nữa)

Tiểu Xà ẩn thân ở trên cao nhìn xuống,nó thấy thương cho số phận của Lâm gia,đến nó còn phải quy hàng trước sát khí của Phong Tư Linh nói gì đến người như Lâm Hùng

Người Lâm gia đứng quan sát,ai cũng vậy kể cả Lâm Viễn Độ đều toát mồ hôi,nuốt cái ực

Cả sân nhà hoang bị bao trùm bởi sát khí của Phong Tư Linh,nàng cười lạnh,quạt roi xuống đất,định ra tay thì..

-Thái tử điện hạ và Dạ Anh Công chúa giá lâm!.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Băng Linh Chu đau đớn trốn vào trong nạp giới

Đám Lâm gia đứng im như tượng,tay chân chúng run lên,thực lực của nàng sao có thể như vậy?Đúng vào cái lúc mà chúng không biết phải ra sao thì...

-Thái tử điện hạ và Dạ Anh công chúa giá lâm!-tiếng gia nhân từ ngoài vọng vào

Phong Tư Linh định vung roi thì ngừng tay,hừ một tiếng,liếc xéo Lâm Hùng(số tên này sao dai giữ dị >”

Từ bên ngoài một nam tử thân mặc trường bào và một thiếu nữ xinh đẹp,lanh lợi đi vào

Theo sau họ là Trần công công bên cạnh hoàng thượng,trên tay hắn cầm một cuộn vải đỏ...là ý chỉ ban hôn của hoàng thượng!?

Lâm gia hết thấy quý xuống giọng còn hơi run, trong lòng có tia mừng thầm

-Cung nghênh Thái tử điện hạ và Dạ Anh công chúa!

-Không cần đa lễ-Thái tử kia có vẻ rất uy nghiêm nhưng vừa nhìn thấy cảnh tượng trước mặt thì không tránh khỏi ngạc nhiên

-Chuyện quái gì đang xảy ra ở đây vậy!?Lâm Hùng,sao ngươi không hành lễ?Có phải là đang coi thường ta và hoàng huynh không hả!Còn kẻ nào đang kia(Linh tỷ ó)-Dạ Anh tức giận quát,Lâm Hùng giật nảy quý xuống

-Xin công chúa thứ tội,tất...tất cả là do Phong Tư Linh-giọng hần chứa đầy nỗi sợ hãi,không dám nghĩ đến khuôn mặt đầy âm ảnh của Phong Tư Linh

-Hử?Ngươi nói cái gì?-Dạ Anh nhất thời không hiểu

-Dạ Anh,chú ý lễ nghi một chút không thì lần sau ta không dẫn muội đi theo nữa-Thái tử Dạ Minh điềm đăm nhắc nhở nàng

-Xi!Muội chỉ muốn gặp Linh Linh thôi mà,cũng bao năm rồi nàng không vào cung chơi,muội buồn muốn chết luôn!-Dạ Anh mặt xụ xuống

Thực là Dạ Anh rất nhớ Phong Tư Linh,hồi trước họ hay chơi với nhau,nàng ấy luôn phải để Dạ Anh và Ngọc Miên bảo vệ.Từ khi hoàng cô mất không còn gặp lại Phong Tư Linh nữa

-Phong Tư Linh cung nghênh Thái tử và công chúa-Phong Tư Linh bước tới,khẽ nhún chân xuống hành lễ

Dạ Minh và Dạ Anh ngạc nhiên nhìn nàng,bao năm không gặp nàng gầy gò đến mức không nhận ra luôn rồi

-Ng...Ngươi...có đúng là Linh Linh muội không?-Dạ Anh xúc động đến gần Phong Tư Linh,nàng phải nhìn cho thật rõ

-Vâng,đã lâu không gặp công chúa-Phong Tư Linh cười nhẹ,nàng biết Dạ Anh là người tốt,ngày trước luôn ra tay bảo vệ nàng,người có ơn,nàng nhất định đáp lại gấp 10 lần

-Linh Linh!Bao năm không gặp mà sao ngươi gầy đi nhiều thế này,chút nữa là ta nhận không ra luôn rồi-Dạ Anh tức giận trừng mắt nhìn Lâm Vĩnh Kha,xả một trận lời đanh-Lâm gia các ngươi rốt cục đã đối xử sao với nàng,lần nào vào cung bẩm báo với phụ hoàng ngươi cũng nói nàng rất tốt,đây là cái tốt mà ngươi nói sao!?Có tin ta chém đầu cả nhà ngươi không hả!

Dạ Minh cũng trừng mắt lườm

Lâm gia vừa đứng dậy lại quý xuống dập đầu toàn tập

-Xin công chúa bớt giận!Chúng ta thực đã chăm sóc rất tốt cho Quận chúa...chỉ là thể chất nàng yếu,từ nhỏ lại ốm đau bệnh tật nên cũng không thể khác được-Lâm Vĩnh Kha sợ hãi nói,hắn không ngờ lại có ngày này,cứ nghĩ đợi Phong Tư Linh chết đi thì mọi chuyện sẽ êm xuôi,biết thế đã đối xử với nàng tốt một chút(hahaha đáng đời ngươi chưa)

-Phụ thân ta nói đúng,mẹ ta còn thường xuyên đem thuốc đến thăm nàng-Lâm Tuyết lợi dụng sự tốt bụng của Hoa di nương mà nâng đỡ cho mình,chỉ tội cho Hoa di nương hiền lương lại sinh ra một kẻ như nàng ta

Phong Tư Linh nhìn Lâm Tuyết mà thờ dài,sau này nàng đành phải thứ lỗi với Hoa di nương vì Lâm Tuyết rồi

Đám đàng sau cũng thi nhau mà “Đúng vậy!Đúng vậy!”

Dạ Minh nhìn Phong Tư Linh,ân cần nói

-Linh Linh,những gì họ nói có phải là thật không?Ngươi cứ nói ra,không gì phải sợ

-Đúng đây!Có chúng ta ở đây ngươi không việc gì phải sợ cả,ngươi bận tâm chuyện gì,phụ hoàng sẽ làm chủ cho ngươi,không chừng đám Lâm gia này sẽ theo lượt mà “dung hòa với đất mẹ”(hay hay lắm,cô công chúa này,ta thích!)-đôi mắt chứa đầy hàn khí của Dạ Anh chĩa thẳng vào đám người kia,chúng đồng loạt run sợ

Bao năm nay cứ tưởng Tử Ninh công chúa mất rồi sẽ không ai quan tâm Phong Tư Linh nữa,ai ngờ nàng vẫn còn giá trị đến vậy,bây giờ chỉ cần một câu nói của nàng thì Lâm gia sẽ tận diệt!Tiêu rồi,tiêu thật rồi!

-Thái tử,công chúa thật ra...-Ngọc Miên định nói ra thì...

Phong Tư Linh phẩy nhẹ tay áo ngăn lại,cười nửa miệng,nàng đâu thể để cho chúng chết dễ dàng như vậy

Ngọc Miên biết ý đồ của nàng liền ngừng lại

-Đúng là mấy năm qua mọi người trong nhà...đều đối xử với ta “rất tốt” nên xin Thái tử và công chúa đừng lo-Phong Tư Linh nhẹ nhàng nói,giọng an tâm

Hả?Nha đầu Phong Tư Linh này có phải uống lộn thuốc rồi hay không vậy?Sao lại ngu ngốc đến thế cơ chứ!?-người Lâm gia ngạc nhiên nghĩ,mấy năm

nay chúng đối xử với nàng ra sao nàng phải rõ nhất chứ,giờ lại tha như vậy,không phải chúng nợ nàng một mạng hay sao

-Thật sao?-Dạ Anh vẫn còn bán tín bán nghi. Thấy Phong Tư Linh gật nhẹ đầu nàng mới xuôi một chút

Trần công công này giờ đứng một bên,lên tiếng

-Thái tử,công chúa,chuyện này hãy xét sau,vẫn nên lo việc chính

Dạ Anh nghe thế mới chợt nhớ ra,mặt tươi hẳn,nàng nắm lấy tay Phong Tư Linh,mừng rỡ nói

-Đúng rồi,suýt chút nữa là ta quên mất!Linh Linh,hôm nay đến đây là vì đại sự của người

-Đại sự?-Phong Tư Linh không hiểu lắm

-Công chúa,để thần- Trần công công cầm trên tay cuộn vải đỏ,mở ra,volume cỡ max(cảm giác ổng cố tình)-Hoàng thượng có chỉ,ban hôn cho Nguyệt Thiếu Vương gia Phong Liêm Triệt và Quận chúa Phong Tư Linh,Nguyệt Thiếu Vương gia mưu trí hơn người,thực lực vô song,Tư Linh Quận chúa xinh đẹp nét na,hai người thực rất xứng đôi!Nay Nguyệt Thiếu Vương gia đã ngỏ lời,hoàng thượng đồng ý tác hợp!

Cái mọe gì thế này!?

Phong Tư Linh nghe xong,người cứng đờ như tượng,cái...cái này...là ép hôn à!Thực sự là ép hôn đó!Chưa hỏi ý kiến nàng sao lại tùy tiện như vậy cơ chứ.Nàng ừ chịu!Ừ chịu đâu!(Lalala,tội nghiệp tỷ quá hahaha)

Đám người kia nghe xong hoảng hồn,sao lại có chuyện như thế này cơ chứ!?Có biết Nguyệt Thiếu Vương gia là ai không vậy hả!?

8 năm trước,3 nước phương Bắc quây lại thành liên minh đánh chiếm Nam Phong quốc,thực lực Nam Phong cao đến mấy cũng không thể chống trả

Khi đó Tử Ninh công chúa còn sống,nàng dũng cảm cầm đầu đội quân ra trận nhưng số lượng quân địch quá đông,nàng có là Hoàng cấp triệu hồi sư thì cũng chỉ có thể chặn chân quân địch một thời gian,sau đó nàng lại bị trọng thương nặng nề,vì vậy mà thân thú của nàng cũng bị ảnh hưởng theo(triệu hồi sư và triệu hồi thú có mối quan hệ rất chặt chẽ,một trong hai bị thương thì kẻ còn lại cũng ảnh hưởng không ít)

Đúng lúc mà Nam Phong tuyệt vọng nhất thì...

Nguyệt Vương trở về!

Hắn mang theo Nguyệt Vương phi hay chính là Quận chúa Tử Huệ,chị họ của hoàng thượng.Đi bên cạnh nàng là một đứa trẻ tám tuổi,chính là Nguyệt Thiếu Vương tử

Sau khi kết hôn phu thê bọn họ đi ngao du khắp nơi,đứa trẻ này chỉ mới nghe nói chứ chưa được gặp lần nào,dung mạo anh tuấn như cha,sắc sảo như mẹ,không chỉ có thế,đứa trẻ đó còn là một...

Siêu cấp thiên tài!!!

Nguyệt Vương dắt theo nó ra chiến trường,cùng vào phòng họp với hoàng thượng,nó là một đứa trẻ mà không là một đứa trẻ,một mình nó nắm bắt được đường đi nước bước của kẻ địch,đặt ra chiến lược toàn thắng 100% cho Nam Phong,mỗi một câu nói đều không sai dù chỉ một từ

Đích thân gia đình Nguyệt Vương ra trận,không thể xác định thực lực của họ

Và chỉ trong một đêm.....quân địch tan xác,thiệt hại gần hết,hơn phân nửa triệu hồi sư bên địch tử trận,những kẻ cầm đầu giặc đều bị một tay đứa trẻ đó chém chết

Nam Phong.....không mất một ngọn cỏ!

Tiếng tăm Nguyệt Thiếu Vương gia Phong Liêm Triệt vang xa khắp đại lục nhưng từ đó cũng chẳng ai thấy hắn nữa,nghe nói hắn vừa từ Tuyết Sơn trở về(éc?)diện kiến hoàng thượng,tin không lại xảy ra vụ này?Sock!Sock quá mà!

-Chúc mừng người nha,Linh Linh!-Dạ Anh ôm chầm lấy Phong Tư Linh vẫn còn đang hóa đá,trong đầu nàng chỉ có một suy nghĩ

Phải giết tên khốn đó!(tỷ mạnh thì mạnh đấy nhưng sao có thể giết nam chính được hehe)

Chỉ thấy Thái tử về chùn xuống,ông hán không vui lắm nhưng chẳng ai để ý

-Ta phản đối!Không thể có chuyện như vậy được!Phế vật đó có nằm mơ cũng không thể kết hôn với Nguyệt Thiếu Vương-Phí di nương tức giận đứng lên

-Đúng vậy!Ta cũng phản đối-Lâm Linh cũng cứ thế mà đâm lao

Hầu hết đều đứng lên phản đối,chỉ có Lâm Hùng,Hoa di nương và lão gia tử là không nói gì

-Cầm miệng!-giọng nói rộn người vang lên,thực sự rất lạnh,đến Phong Tư Linh cũng phải cảnh giác,áp lực lớn lấn tới,nhiệt độ giảm xuống nhanh chóng

Kéc!-bóng một con chim to lớn bay trên đỉnh khu nhà hoang,nó lao xuống phía dưới,gây ra chấn động lớn

Con chim đó...là Băng Huyền chi Vương,một trong Thất Linh!Thực lực ngang bằng với Tiểu Xà(chúng là bạn của nhau)

-Các ngươi có cái quyền đó sao?-giọng nói đó một lần nữa vang lên, trên lưng Băng Huyền chi Vương là một nữ tử xinh đẹp,đẹp đến khuynh đảo,mái tóc và đôi mắt đều mang một màu đen lạnh lẽo,một thân lam y đơn giản mà lộng lẫy,người này...

-”Người đó...”-Phong Tư Linh bàng hoàng nhìn nữ nhân kia

-Chủ nhân!Nàng ta là...-tiếng Tiểu Xà vọng trong đầu Phong Tư Linh,giọng nó hơi run

-Là cái gì?-nàng nghĩ trong đầu,lòng còn đang bồn chồn không yên

-...dạ...nàng ta là một...triệu hồi sư Ngọc tinh!

Cái gì?

-Từ Huệ hoàng cô!-hai anh em Dạ Minh đồng loạt la lên

-Từ Huệ!?-ai cũng ngạc nhiên,nhất thời chẳng thể hiểu nổi

-Đám người không biết đều các ngươi!Còn không mau quỳ xuống!-vẫn là Lâm Viễn Độ nhanh trí quỳ xuống,đám người kia thấy thế cũng quỳ theo,trước mặt kẻ đó thì tuyệt đối không được bất kính,chi cần một kiếm của nàng là tất cả đi gặp tổ tiên ngay,thậm chí bao năm không gặp,Lâm Viễn Độ cũng không ngờ thực lực của nàng lại khủng khiếp đến vậy

-Bái kiến Từ Huệ Quận chúa!

Hôm nay Lâm gia đúng là xui tận mạng lại gặp phải nàng,mẹ của Phong Liêm Triệt-Phong Từ Huệ Quận chúa

-C...chị...-Phong Tư Linh mở to hai mắt,giống thật quá giống mà!Nàng như sắp khóc tới nơi

Phong Từ Huệ đưa mắt nhìn Phong Tư Linh,nở nụ cười nhẹ,rất tốt,con trai nàng thật biết chọn người,Phong Tư Linh có bao nhiêu thực lực,nàng có thể nhìn rõ,thật giống nàng năm đó,có thể cura đồ con trai nàng dễ dàng như vậy thì chẳng phải dạng vừa ghen,nàng chầm cô con dâu này rồi đây!

-Hoàng cô!-Dạ Anh chạy đến ôm chầm lấy Từ Huệ,giọng trẻ con-mấy tháng rồi người không vào cung,con lót dép chờ mún trọ cổ rồi đây nè

-Đưa trẻ nghịch ngợm,ta cũng có việc của ta,đâu thể lúc nào cũng vào chơi với người được-Từ Huệ nhẹ nhàng xoa đầu nàng rồi quay sang Lâm gia-các người lo mà liệu hồn,ta không thích nhiều lời đâu

-V...Vâng!Thưa Quận chúa!

Phong Từ Huệ cười lạnh rồi tiến đến chỗ Dạ Minh và Phong Tư Linh

-Dạ Minh,ta có chuyện phải giải quyết nên đi hơi lâu,trong cung thế nào?

-Dạ thưa hoàng cô,mọi sự đều rất tốt-Dạ Minh kính cẩn nói

-Được rồi!Con dâu(chưa gì đã...)lễ vật đang ở bên ngoài đấy,mau ra xem đi-Từ Huệ quay sang Phong Tư Linh đang ngơ ngác

Phong Tư Linh nhanh chóng hoàn hồn,chắc chắn đây không phải chị gái của nàng ở thế kỉ 22,có lẽ...là tiền kiếp?Nàng không nên quá hoảng như vậy,dù rằng nàng rất nhớ chị gái của mình...

...

Trên đường ra ngoài

-Linh Linh sướng rồi nhé,cuối cùng nguyện ước của người cũng đã thành sự thật rồi!-Dạ Anh vui vẻ quay sang bên cạnh

-Nguyện ước?-Phong Tư Linh lại một lần nữa chẳng hiểu cái mô tê gì

-Hihi,đừng bảo là người không nhớ Triệt ca đấy nhé,ngày trước vào cung lúc nào cũng đi nhìn lên hán,Tết Nguyên Tiêu đốt đèn đăng(đèn ước)cũng ước trở thành thế tử của hán,vậy mà sinh nhật hán muốn tặng quà cũng phải giấu danh tính,người mà quên “người trong mộng” thì chả phải Phong Tư Linh nữa rồi-Dạ Anh vừa nói vừa cười

Ể?

-”Phong Tử Linh Quận chúa! Cô thích hắn thì cô cứ lấy nhưng đừng có ném hắn cho ta!!!”-Phong Tử Linh hét lên trong lòng,nàng phải giết chết cái tên Thiếu Vương tử đó

...

Nguyệt Vương phủ

Linh tháp

Bóng dáng nam tử ung dung trên đỉnh tháp cao,vẫn phong cách bạc y(chẳng khác nào hồ ly)hắn quả thật rất giao hoạt(cơ mà lại đập chai lém y)tóc và y phục hắn phiêu lên trong gió,quả thật là siêu cấp mỹ nam a

Phong Liêm Triệt cười nửa miệng

-Ta đợi nàng đến,nương tử.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ta Cũng Là Người Của Người

-Ta là U mama,mời Quận chúa ra nhận lễ vật-một phụ nữ trung niên bước đến chỗ Phong Tử Linh

Có lẽ ấn tượng lúc trước của nàng về bà ấy cũng không nhiều,chỉ nhớ mang máng bóng dáng uy nghiêm mà ân cần đi bên cạnh tấm thân bạc y ôn nhu,kể cả là Phong Tử Linh Quận chúa có thích tên Nguyệt Thiếu Vương đó thì sau nhiều năm không vào cung,nàng cũng chẳng nhớ được nhiều

-U mama,mau kêu người mang lễ vật ra đây-Phong Tử Huệ thúc dục,U mama lấy ra trong tay áo một tờ giấy nhỏ,đưa cho Lâm Vĩnh Kha

-Hôm nay ta được ủy thác của Nguyệt Thiếu Vương đến đưa sinh lễ,mời ngài xem

Lâm Vĩnh Kha nhận lấy tờ giấy,mở ra đọc,hắn đọc xong,trợn mắt ngạc nhiên,cái này...mà là sinh lễ của Nguyệt Thiếu Vương sao!?

2 di nương và đám con thứ tò mò ngó xem cũng hết hoảng không thôi,đường đường là Nguyệt Thiếu Vương gia mà sinh lễ lại “bèo” như di,thật không tin nổi mà

-Đọc lễ đơn-U mama phất tay ra lệnh,tên nô tài bên cạnh lập tức “rống” lên

-Trầm hương bốn cái,lá trà hai hộp,rượu trắng 2 vò,bánh lễ một cặp,một đôi gà trống mái,thịt lợn 3 cân và 2 con cá trạch

Một đồng lợn xộn chung ra trước mặt bao người Lâm gia

Chúng càng nghe về sau thì mặt càng tối sầm,sinh lễ cái b**p,keo kiệt thế còn đáng mặt Phong gia sao?(Phong gia-hoàng tộc,Phong là quốc họ của Nam Phong quốc)

Phong Tử Linh che miệng cười khúc khích,chuyện này mà đồn ra ngoài thì mất mặt Lâm gia

-Sinh lễ cho Lâm gia chỉ đến vậy thôi,còn sau đây là sinh lễ tư nhân của Thiếu Vương tử chúng ta giành cho Nguyệt Thiếu Vương phi tương lai-U mama đích thân lấy cuộn vải đỏ ra,đưa cho Phong Tử Linh-Thiếu Vương chúng ta nói công sinh thành của Lâm gia chỉ đáng vậy,sinh lễ tư nhân của ngài cho Quận chúa,mời người xem qua

Phong Tử Linh nhếch mép cười nhận lấy cuộn vải,mở ra xem,tên Thiếu Vương này cũng chả phải dạng vừa

-Điện hạ tặng cho Quận chúa một con Tuyết điều,một đôi bình ngọc lục bảo thạch,một đôi Dạ Minh châu,một cây mẫu đơn chi hải hoa,một đôi bạch ngọc tuyết cúc hoa,một đôi Hỏa Diệm san hồ,một khối Khổng Tước thạch.Phất Tinh trầm,Lam Thảo trầm,Hồ Điệp trầm,Phi Thủy trầm,Hắc Linh Lung Bát Bảo trầm,mỗi thứ một đôi...-U mama đọc liền một mạch

Không biết còn bao nhiêu trân kỳ dị bảo mà đám nữ nhi Lâm gia cả đời cũng không có được,nghe mà ù hết tai,một đồng châu báu hiện ra ngay trước mắt mà chẳng thể chạm vào

-...điện hạ còn tặng Quận chúa Phong Tử Lưu Ly điện trong thành,bốn tòa trang tử ngoài thành,một nạp giới cao cấp,một nửa miếng Cửu Long ngọc bội làm vật đính ước và cuối cùng là...một bình Tam Sinh thủy-U mama đưa đến trước Phong Tử Linh một mảnh ngọc bội và một bình ngọc nhỏ,y hệt cái bình ngọc đêm đó

Nàng khựng lại một chút,nhận lấy,quả nhiên là rất giống,chẳng lẽ...

Đám Lâm gia nhìn mà muốn sùi bọt mép,thở huyết cho xong

Phong Tư Linh quan sát kĩ hơn cái bình ngọc,nó hiện lên một dòng chữ nhỏ

Có nợ ắt phải trả,ta đợi ngươi đến,nương tử^^

-“Chắc chắn là cái tên hồ ly đó,rõ ràng là muốn chơi ta đây mà,ngươi cứ ở yên đó chờ chết đi!”-Phong Tư Linh tức giận nhìn cái bình,hận không thể đập vỡ nó

-Nếu con muốn,ngay bây giờ có thể chuyển đến Nguyệt Vương phủ-Phong Tử Huệ cười nói

-Tử Huệ Quận chúa,chuyện này xảy ra quá bất ngờ nên con vẫn chưa thể tính được,dù sao Tam công chúa phủ cũng là nơi con lớn lên,con cần thời gian suy nghĩ-Phong Tư Linh lo lắng nhìn Phong Tử Huệ

-Đúng là một đứa trẻ hiểu chuyện,con cứ yên tâm là Triệt nhi sẽ đối xử tốt với con,còn nữa...từ giờ cứ gọi ta là mẫu thân,con gọi thế kia nghe xa lạ quá đây-Phong Tử Huệ nhẹ nhàng xoa đầu nàng,tuy không phải là chị gái của nàng nhưng hơi ấm của người này rất thân thuộc,hoàn toàn không phải người xấu

-Vâng!

Tối hôm đó...

Nguyệt Vương phủ

Từ Phong điện của Nguyệt Thiếu Vương

Phong Tư Linh mặc nam trang màu đen,ẩn trong bóng tối tĩnh lặng,dễ dàng xâm nhập vào Từ Phong điện

-“Hừ!Phòng ngủ yếu như vậy,rõ ràng là đã giảng bẫy chờ ta đến”-Phong Tư Linh nhẹ nhàng nhảy qua mái nhà,lên đến căn lầu của Phong Liêm Triệt,khẽ di chuyển cạnh bờ tường bên ngoài,nghĩa nhìn(sao tỷ phải đi nhìn lên người ta nhỉ?)

Nguyệt phủ giàu đến kinh người,có cả một bể tắm hoa sen thơm nước

Tiếng bước chân đến gần,hai tỷ nữ bước vào trong lầu,một người tay cầm trường bào màu trắng,một người bê khay điểm tâm,đặt trên chiếc bàn bên ngoài,Phong Tư Linh nép sát vào tường tránh để bị phát hiện

Lúc sau,mặt nước khẽ rung động,hơi nước lượn lờ trong bể,có người chậm rãi bước lên,tóc đen tuyền,mượt như tơ lụa thượng đẳng,ướt đẫm buông xuống trên lưng

2 nô tỳ kia vừa thấy hấn hiện lên,trong nháy mắt liền tỏ ra sợ hãi lẫn hồi hộp,nhanh chóng quỳ xuống,không dám ngẩng mặt lên

-Thiếu Vương điện hạ,y phục của ngài-nô tỳ kia đem bộ trường bào đặt lên người hấn,hạ tầm mắt,nhanh chóng lui ra ngoài cùng người kia

Mỹ nam thông thả đi tới,ngồi trên trường kỷ,tự rót cho mình một chén rượu,hớp nhẹ một ngụm rồi mới lên tiếng

-Không phải đến giết ta sao,nương tử...

Xoẹt!-con dao sắc nhọn phi tới,Phong Liêm Triệt nhẹ nhàng tránh sang một bên

-Còn nói nữa là ta cho ngươi nỏ banh xác đấy,chiêu chết đi-Phong Tư Linh vẽ mặt kích động,tay cầm thanh tử kiếm,một thân lao tới

Màn trướng(kiểu giống màn nhưng dài và mượt hơn nhiều)phiêu lên,Phong Liêm Triệt nhanh nhẹn né tránh mũi kiếm,tay vươn tới nắm lấy màn trướng,nguyên khí truyền vào trong,màn trướng trong tay hấn như con giao long,lao tới chỗ Phong Tư Linh,quấn chặt lấy nàng

Thứ khí lực của hấn thật bức người,nó như một con gió lốc quanh Phong Tư Linh,xẹt qua da thịt nàng,rướm máu

Phong Tư Linh gồng mình,vung tử kiếm chém đứt màn trướng,đôi mắt lóe sáng,đùng đùng sát khí nhìn Phong Liêm Triệt,liên tục lần tới tấn công hấn

Phong Liêm Triệt vừa ngạc nhiên lại vừa thích thú,dễ dàng né tránh đòn tấn công của nàng,nếu không phải công lực nàng vẫn chưa hồi phục thì cũng không khổ sở như vậy(tội tỷ quá)

Nhanh như cắt,Phong Liêm Triệt phóng ra một tia nguyên khí,làm văng kiếm của Phong Tư Linh,nàng chột búng tỉnh(sau cơn bộc phát)Hấn nắm chặt cổ tay nàng,đe xuống(Triệt ca bạo quá đi)

-Đúng là một tiểu gia hòa phiền phức,nàng thực sự ghét ta đến nỗi muốn giết sao?-hấn nhíu mày nhìn nàng,thân thể to lớn đè lên,nàng hoàn toàn không

có đường thoát, chỉ có thể vùng vẫy

- Tên cầu huyết, trên đời này không ai có thể ép hôn ta- Phong Tư Linh trừng mắt

- Thật vậy? - Phong Liêm Triệt cười nửa miệng- đừng quên nàng nợ ta một ơn cứu người

- Thế đáng để ta phải cưới người sao?

- Lúc này nàng cũng nhìn rồi, phải chịu trách nhiệm

- C... Cái đó, ta mới nhìn có phần sau, không tính! - Phong Tư Linh lắc mạnh đầu

Thực ra đứng từ góc độ của nàng thì hoàn toàn nhìn được hết, từ trước đến nay nàng thấy nude cũng nhiều rồi (đừng hiểu theo nghĩa xấu nha) nhưng chưa có ai làm cho nàng có cảm giác yêu mị như thế

Phong Liêm Triệt đích thị là yêu tinh a!

- Vậy thì cho nàng xem luôn mặt trước, mua bán công bằng, quyết không để nàng chịu thiệt- hần vừa cười vừa nói, tay tháo dây lưng của trường bào

Phong Tư Linh thấy hần định làm thật, mặt ửng hồng, lập tức tránh đi, không bảo trì được sự bình tĩnh

- Đừng có làm xằng, ta không khách khí đâu!

- Hi! Đùa với nàng thôi- Phong Liêm Triệt đưa tay vén lọn tóc mái của nàng rồi nhấc bổng nàng lên, bế nàng đến trường kỷ

Phong Tư Linh nhất thời kinh ngạc, không nói nên lời, chỉ biết nhìn hần lấy ra trong nạp giới một lọ thuốc nhỏ, ôn nhu bôi lên vết thương của nàng. Cảm giác mát lạnh đến đau xót, sau đó lại thấy khá thoải mái

- Xin lỗi, ta làm nàng bị thương

- Người cũng đã bôi thuốc cho ta rồi

Phong Liêm Triệt cười nhẹ, hần càng ngày càng thích tiểu nha đầu này nha

- Ta sẽ luôn bảo vệ nàng, Linh nhi, vậy nên nàng phải trở thành Thiếu Vương phi của ta

- Ta phản đối!

- Ta không có quan tâm, thế nhé, từ giờ nàng sẽ là người của ta

-...- một đồng cảm xúc hỗn loạn trong Phong Tư Linh, trước giờ chưa ai nói thế với nàng, nàng chỉ có thể tin vào bản thân mình, tự lực cánh sinh và không khoan nhượng, nhưng bây giờ lại có cảm giác rất an tâm (thực ra tỷ cũng đâu có sự lựa chọn hihi)-... nếu vậy, người cũng sẽ là người của ta, thế nên đừng bao giờ phản bội ta, ta sẽ giết chết người!

Nói được làm được, cao ngạo giáo hoạt, lãnh khốc vô tình, thật khiến người ta vừa yêu vừa hận!.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

1 tháng sau...

Nguyệt Vương phủ

Hoa viên

Ầm!!!- tiếng động long giong nổ đất phát ra, mấy tên tùy tùng nhanh chân chạy vào hoa viên và cảnh tượng trước mắt chúng là...

Thiếu Vương phi “yêu vầu” đứng đó, tay cầm thanh kiếm gỗ, dưới chân nàng là một đồng đá vụn

- Cuối cùng công lực cũng hồi phục hoàn toàn, hahaha... Triệt, ta sẽ đánh cho người không còn một manh giáp- Phong Tư Linh cười ha hả, mặt lộ rõ sự cuồng bạo (không nghĩ tỷ lại hận Triệt ca sâu thế)

-”Cái mọt rì thía này!?Lúc này ở đó còn nguyên tảng đá to,bị nàng ta phá banh chành rồi!Thiếu Vương tử bảo ta trông chừng nàng,là trông chừng nàng phá hoại mới phải”-Mộ Phi,thủ hạ dưới trướng Phong Liêm Triệt-Thiếu Vương phi,xin người đừng phá nữa

-Ngươi phàn nàn gì sao?-Phong Tư Linh trừng mắt,Mộ Phi giật nảy,đánh phải ngậm miệng

Tiếng bước chân thanh nhả tới gần,trường bào màu trắng phiêu lên,từ mâu tuyệt sắc yêu mị lướt qua một lượt rồi dừng lại nơi Phong tư Linh

-Nàng lại phá nữa rồi

-Không phá sao giết được ngươi-Phong Tư Linh cười lạnh,cầm kiếm(gỗ)xông tới,khí lực của nàng so với 1 tháng trước thì đã mạnh hơn rất nhiều

Phong Liêm Triệt như đã quen với chuyện này,đẩy người ra sau,tránh mũi kiếm của nàng

-”Thật mạnh!Nàng rốt cục đã tiến bộ bao nhiêu?”-hắn nghĩ trong lòng,tốc độ tu luyện kinh người này của nàng thực khiến hắn rất ngạc nhiên

Phong Tư Linh chưa dừng ở đó,lập tức vung kiếm chém xuống,Phong Liêm Triệt không cách nào khác,phải đưa tay lên đỡ,áp lực của nàng thật mạnh mẽ,hắn mà không đỡ được là sẽ bị chặt làm đôi mất

Rầm!-hai luồng nguyên khí va chạm với nhau,nổ tung,sau đám khói Phong Liêm Triệt và Phong Tư Linh hiện ra

Phong Tư Linh thờ dốc,kiếm của nàng giờ chỉ còn là đồng tro tàn,nhìn sang Phong Liêm Triệt,hai bàn tay hắn bốc khói,bị nguyên khí của nàng làm phồng đây mà

Hắn cười nhìn nàng,khen ngợi

-Nàng thực sự mạnh lên một cách kinh hoàng đấy!

-Ta là siêu cấp thiên tài mà(thiên tai thì có - -)

Mộ Phi với đám tùy tùng bên cạnh chỉ biết cười khò cho qua

Triệt kéo tay nàng vào cái đình nhỏ,rót một ly trà cho nàng rồi cũng tự rót một ly cho mình,trà vừa đưa tới miệng thì...

-Thiếu Vương điện hạ!-một tên tùy tùng từ ngoài chạy vô,quỳ trước 2 người,đưa cho Phong Liêm Triệt một phong thư-điện hạ,là thư mời của Bắc Linh học viện

-Lại nữa à?-Phong Liêm Triệt thờ dài một mồm

-Chuyện gì vậy?Ngươi ăn mất nữ học viên nào của người ta à?-Phong Tư Linh giọng châm chọc

-Nàng bớt xàm đi,là thư mời giảng dạy ở học viện tụi họ thôi,năm nào cũng gửi,phiên chết mất,Mộ Tinh(tên tùy tùng đó là em trai của Mộ Phi)đốt đi(căn bản không coi đệ nhất học viện Nam Phong quốc ra gì)-Phong Liêm Triệt phẩy phẩy tay

-Ấy khoan!Đưa ta xem-Phong Tư Linh giựt lấy phong thư,mở ra đọc,nàng có chút ngạc nhiên-Triệt,ngươi biết tấu cảm?

-Cũng biết chút chút,rảnh ta có thể dạy nàng

-”Chút chút mà phải để người ta tốn công mời hàng năm như vậy,à mà hình như ta nhớ không lầm thì...”-Phong Tư Linh đột nhiên lóe lên trong đầu,đứng phất dậy đập bàn-nhất định phải đi!Không đi không được!

Phong Liêm Triệt nghe nàng nói,nhếch miệng cười

-Ta biết ngay nàng sẽ đòi đi mà

-Biết rồi thì nhớ đem ta theo

-Hay nàng nhập học Bắc Linh cũng được,càng gần càng dễ “ra tay” mà(rốt cục 2 người đang nói về cái quái gì dợ???)

-Được sao?-Phong Tư Linh ngắt ra,yêu cầu về năng lực của Bắc Linh vốn rất cao

-Thân phận bây giờ của nàng thừa sức vào Bắc Linh chứ đừng nói đến thực lực,nhưng trước khi tính đến chuyện này...-Phong Liêm Triệt đặt ly trà xuống,đưa tay lên...trị thương cho ta cái đã(tay Triệt ca này giờ sưng húp ời,thương quá T^T)

-Xi!-Phong Tư Linh hất mặt,cuối cùng vẫn lấy ra trong nạp giới một bình Phi Thúy Ngọc dịch rồi vút cho hắn

Phong Liêm Triệt lại dùng nguyên khí gió đẩy lại chỗ nàng rồi đưa hai tay ra trước

Rõ ràng là muốn nàng bôi thuốc cho mà!

Mộ Tinh thấy tình huống quái đản giữa hai con người siêu cấp quái đản thì cũng không động tĩnh gì, lặng lẽ lui xuống

Phong Tư Linh mặt mày khó chịu, cầm bình dược lên, nhỏ một ít vào tay, nhẹ nhàng bôi lên bàn tay phồng đỏ của Phong Liêm Triệt

Chất dịch màu lục sánh đặc được thoa lên bàn tay Phong Liêm Triệt, thực rất đau, hấn hấn mặt (trong lòng thì như lên mây chứ gì)

- Còn đau không?

- Rất đau

- Thế thì bôi thêm chút nữa (tại tỷ cả đấy)

Phong Tư Linh đang chú tâm thoa dược thì...

- Hôm qua “đi chơi” với Nguyên Khai có vui không? - Phong Liêm Triệt hắng giọng, nàng nghe thế, người lập tức giật nảy, sao hấn biết??? (đoạn này giống “vợ” thăm vấn “chồng” quá haha)

- Ta không có đi chơi - Phong Tư Linh dừng việc bôi thuốc

- Cả kinh thành Nam Phong này, có Phi Thúy Ngọc dịch trừ ta ra thì chỉ có thể là Nhị hoàng tử Nguyên Khai, hấn đã tặng ngài một bình đúng không... Lam Thiên các hạ?

Nàng không ngạc nhiên! Không ngạc nhiên chút nào hết nếu người đó là tên hồ ly này

Phong Tư Linh buông lỏng vai, bình thần nhìn Phong Liêm Triệt

- Người biết từ bao giờ?

- Không lâu lắm, lúc nàng hấp thụ nguyên khí cách đây gần 1 tháng

Gần 1 tháng!? Lúc đó nàng mới chỉ đến Nguyệt Vương phủ 2 ngày

- Người nhìn lên? Sao ta không biết?

- Vì ta cốt đã gọi hơn nàng vạn lần (ẹc! tìm được điểm chung của 2 kẻ này rồi)

- Không cẩn thận là có ngày ta giết người đấy, Triệt - Phong Tư Linh cười lạnh, nàng cũng vì bất cẩn mà chết

- Ta rất mong chờ ngày đó

...

Bắc Linh học viện

Bắc Linh chính là học viện đệ nhất Nam Phong quốc, nơi đào tạo ra những anh tài xuất sắc nhất, kể cả Thái tử Dạ Minh, Nhị hoàng tử Nguyên Khai, Dạ Anh công chúa và nhiều thành viên hoàng tộc khác cũng học ở đây

Bắc Linh được chia làm hai khu Bắc Diệu (nơi đào tạo người có thực lực) và Quốc Tử Giám (học viện bình thường)

Viện trưởng Bắc Linh học viện là Vân Thái (thất lễ thất lễ, ta nói ra tên húy của ông rầu) một Huyền cấp triệu hồi sư có linh thú Đỉnh Phong Hạc (thêm 1 con Thất linh nữa)

Thời điểm này chính là khóa học mới của Bắc Linh, học viên bàn tán xôn xao về việc Nguyệt Thiếu Vương gia chấp nhận lời mời đến giảng dạy ở học viện trong một thời gian, nghe nói cũng vì vậy mà Vân Thái viện trưởng tổ chức tiệc mừng, tất cả học viên đều có thể tham gia

Từ sáng sớm viện trưởng cùng các trưởng lão trong học viện đã đứng ra chờ đón Phong Liêm Triệt (sớm quá ha)

- Nguyệt Thiếu Vương tới! - tiếng nói vừa dứt, một cơn gió lốc kéo tới, gió mạnh như muốn thổi bay tất cả, cây cối ngã nghiêng, nhiều kẻ sớm đã bị cuốn đi rồi

- “Không hổ danh là Nguyệt Thiếu Vương, khí lực thật kinh người” - Vân Thái viện trưởng cũng bị áp lực của Phong Liêm Triệt ảnh hưởng không ít, sợ rằng sớm muộn đại lục Sarha cũng sẽ xuất hiện một Hoàng cấp triệu hồi sư (dạ thưa ông, có 2 người vượt qua Hoàng cấp cmnr, chỉ là do mấy người không biết thôi, đó mấy mem biết là ai nè)

Con lốc kéo đến trước học viện rồi tản dần, trong cơn lốc hiện ra bóng dáng Phong Liêm Triệt, Phong Tư Linh sớm đã đến trước nhập học, Ngọc Miên cũng đi theo chăm sóc nàng

Không ít học viên nữ say mê nhìn ngắm Phong Liêm Triệt, bao lâu nay hẳn toàn đi chu du khắp chốn, được gặp hẳn cũng là phúc tám đời rồi

Chỉ là tin hẳn đã có Thiếu Vương phi làm chấn động Nam Phong, không ít người đàm tiếu, có kẻ gan to mặt lớn đồn đại rằng hẳn bị dính bùa mê của yêu nữ Phong Tư Linh kia (hận không thể nhảy zô truyện bóp chết kẻ đó)

-Cung nghênh Nguyệt Thiếu Vương điện hạ!

-Không cần đa lễ-hắn phẩy tay-"ta chẳng muốn đến đâu là vì Linh nhi thôi, cũng muốn xem nàng ấy trưng trị đám rồi muối họ Lâm đó thế nào"

Đúng vậy!!! Lâm Hải, Lâm Hùng, Lâm Linh, Lâm Tuyết...toàn bộ đám con thứ Lâm gia đều học ở đây, cơ hội ngàn năm có một, sao có thể bỏ lỡ?(hahaha ta chờ đón số phận bọn chúng nè)

-Tiệc mừng bên trong cũng đã xong, mời Thiếu Vương điện hạ- Vân Thái đưa tay mời, người trong học viện đều tập trung ở khu chính điện, nơi diễn ra tiệc mừng (các mem cứ tưởng tượng nó như barbecue ý)

-Triệt ca!-từ đâu Dạ Anh nhảy bổ ra, bên cạnh nàng còn có Dạ Minh và Nguyên Khai

-Dạ Anh, chú ý lễ nghi-vẫn câu cửa miệng của Thái tử Dạ Minh, vốn dĩ hẳn đã chùn xuống khi thấy Phong Liêm Triệt

-Triệt ca, lâu không gặp-quan hệ giữa Nguyên Khai và Phong Liêm Triệt khá tốt, hẳn ngưỡng mộ Phong Liêm Triệt từ nhỏ (thật là hồi nhỏ lúc nào Tiểu Khai cũng bám theo Triệt ca)

-Nguyên Khai, nghe nói đệ đã lên Thiên cấp rồi đúng không? Đúng là thiên tài nha

-Sánh sao nổi với Triệt ca-bình thường cứ tưởng Nguyên Khai bản chất lãnh đạm, không ngờ hẳn lại có lúc cười nói nhiều như vậy

-Đúng rồi, thời gian này Linh nhi cũng sẽ tới đây rèn luyện, nhờ mọi người chiếu cố nàng ấy

-Linh Linh cũng đến sao!?-Dạ Anh kích động

-Đúng vậy, nàng chắc cũng đâu đây thôi, muội có thể kiếm nàng chơi cùng

-Yay!-Dạ Anh nhảy cẫng lên, chạy đi

...

Sau đây là một chút thông tin về Nguyệt Vương!

Tiên hoàng năm xưa ra chiến trận, một lần bất cẩn bị địch áp đảo, đánh trọng thương, trốn vào cánh rừng lạ, được một góa phụ giúp đỡ, hay thay bà ấy lại là một triệu hồi sư Phong thuộc tính nên nhanh chóng vết thương của tiên đế đã hồi phục

Tiên đế rất cảm kích công ơn của bà ấy và muốn đền đáp, bà không đòi hỏi gì, chỉ mong người có thể giúp bà nuôi dưỡng đứa con tròn một tuổi của mình, bà sức bầm sinh đã yếu nhược, không thể sống được lâu, tiên đế đồng ý và mang theo đứa trẻ đó

Vào đúng cái ngày tiên đế mang đứa trẻ đó về, một cơn mưa sao băng đã xuất hiện giữa ban ngày, Nam Phong thượng thế, thừa thắng xông lên, đập tan quân địch, đứa trẻ trở thành điềm lành trong thời loạn nghịch

Sau khi trở về, tiên đế lập tức làm lễ sát nhập hoàng tộc cho đứa trẻ đó, cùng lúc chào đón sự ra đời của Thái tử (chính là hoàng đế bây giờ)

Đứa trẻ lấy tên là Phong Thiên Dực, chính là Nguyệt Vương!

Cùng hoàng đế lớn lên như huynh đệ ruột thịt, cả 2 đều là nhân tài được coi trọng

Lần đầu Nguyệt Vương gặp Phong Từ Huệ Quận chúa là năm 16 tuổi, hẳn thích nàng nhưng nàng lại rất rất ghét hẳn, và không biết lý do tại sao mà họ lại yêu nhau - (chắc là vì họ rất giống nhau, hai con cáo già sinh ra một con siêu cấp cáo già)

Đôi phu thê này hành tẩu giang hồ, chả biết thế méo nào mà họ lại có thể vượt qua bậc Hoàng cấp triệu hồi sư

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Quả thật Dạ Anh rất thích Phong Tư Linh, nghe chuyện nàng đến là liền chạy đi tìm khắp điện

Tìm một hồi mà vẫn không thấy, Dạ Anh chạy ra ngoài kiểm thử thì thấy Phong Tư Linh cùng Ngọc Miên đang ở cạnh Tị Thủy hồ

-Linh Linh! Tiểu Miên!- Dạ Anh chạy tới, bộ đang hơn hờ

-Công chúa-Phong Tư Linh nhìn nàng, khẽ cười-ngươi không dự tiệc sao?

-Câu này ta hỏi các ngươi mới phải, không vào trong mà còn đứng đây làm gì- Dạ Anh kéo tay 2 người đi- từ giờ Linh Linh cũng học ở đây, hai ngươi phải thường xuyên kiểm tra chơi cùng đây

-Mấy năm qua trong phủ cũng rất buồn tẻ, tiểu thư đến đây có công chúa chơi cùng sẽ rất vui- Ngọc Miên cười nói, 3 người họ, là thân thiết nhất

...

Bước vào chính điện, Ngọc Miên kinh ngạc hô to một tiếng trầm trồ

-Lớn thật đấy, sáng lấp lánh luôn

-Nơi này chẳng thua gì hoàng cung đâu, ta dẫn các ngươi qua kia uống nước hoa đào của Nhan trưởng lão, nó nổi tiếng lắm đấy

Dạ Anh dẫn Phong Tư Linh và Ngọc Miên chạy khắp bữa tiệc, nhận được không ít sự dòm ngó, cuối cùng vẫn dừng Lâm Tuyết và đám bạn của nàng ta

-Phong Tư Linh! Không ngờ phế vật như ngươi lại có thể vào được đây- Lâm Tuyết giọng châm chọc (có tin ta cho ngươi chết ngay tại chỗ không!) nàng ta rõ ràng vẫn chưa thấy đủ uy vũ của Phong Tư Linh đây mà

Đôi ngươi Dạ Anh lóe lên

-Tiện nhân to gan, thấy bốn công chúa mà không hành lễ là đã đáng tội chết rồi mà còn ăn nói xằng bậy!

Lâm Tuyết và đám nữ nhân kia giật mình, liền cúi đầu hành lễ

-Chúng tiểu nữ có mắt như mù, xin công chúa bớt giận

Dạ Anh nhấn mặt định đưa tay đánh cho hả giận thì Phong Tư Linh nhanh chóng chặn lại

-Công chúa, đây là chỗ đông người, không nên như vậy

-Hử!- Nàng hất mặt ăm ức- nể tình Linh Linh tha cho các ngươi lần này

-Đa tạ công chúa!- quả thật chỉ có đứng trước những người như Dạ Anh, chúng mới cảnh giác đến vậy, đã thế thì Phong Tư Linh sẽ khiến chúng vừa nhìn thấy nàng đã chạy không kịp lùm dệp!

...

-Bọn tiện nhân đó thật không biết điều, dám đắc tội tiểu thư- Ngọc Miên bắt bình lên tiếng- sao lại tha cho chúng cơ chứ!?

-Đúng đó Linh Linh! Sao không để ta đập chúng một trận đã đời!- Dạ Anh giờ tay hùng hỏ

-Có ai nghĩ đến thân phận công chúa của ngươi không?

-.....*tịt ngóp*

Cả 3 lại rào bước tới chỗ 3 vị vương tử đập chai, Phong Tư Linh vừa nhìn thấy Phong Liêm Triệt sắc mặt liền chuyển biến xấu, hần thì hoàn toàn ngược lại

-Triệt ca, ta dắt vợ về cho huynh nè- Dạ Anh cất tiếng, 8 phần bông đùa

Phong Tư Linh tiến tới, khẽ nhún chân hành lễ

-Thái tử điện hạ, Nhị hoàng tử, sau này vẫn nhờ 2 người chiếu cố Tư Linh (hoàn toàn làm ngơ ai đó)

-Lần sau gặp không cần quá lễ nghi như vậy, người một nhà cả- Dạ Minh đối với nàng thực rất dịu dàng, khác hẳn thái độ nghiêm khắc với Dạ Anh

-Tư Linh Quận chúa, đã lâu không gặp- Nguyên Khai khẽ cười, thời gian tiếp xúc với hắn khi là Lam Thiên, nàng hoàn toàn khẳng định hắn là người

tốt, lần đó làm nhiệm vụ diệt ma thú đã gặp hắn, bất cẩn bị thương một chút hắn tiện tay tặng nàng một bình Phi Thúy ngọc dịch (tiện tay mà cũng phóng khoáng như vậy cơ đấy)

Ma thú cũng là một loại thú, được chia làm hai loại là: linh thú trở nên mất kiểm soát, cuồng nộ rồi bị biến thành ma thú và ma thú thuần chủng

Sức mạnh của ma thú thuần chủng vượt xa những linh thú bình thường, số lượng cũng không nhiều bằng linh thú

-Đã lâu không gặp

-”Tuy tiếp xúc không nhiều nhưng tại sao ta luôn có cảm giác quen thuộc với nàng, khí chất nàng cũng thay đổi rất nhiều...”-Nguyên Khai suy nghĩ, điều cười của nàng trông rất quen mà hẳn lại không nhớ

-Linh nhi, lát nữa ta dẫn nàng đi đăng ký môn học, giờ ta có chút chuyện, nàng cứ ở đây chơi-Phong Liêm Triệt nói với nàng một chút rồi rời đi

Do đón tiếp Phong Liêm Triệt nên tận chiều học viện mới bắt đầu giảng dạy, học viên có thể tự do di chuyển

Phong Tư Linh giữa trưa gọi Tiểu Xà đến rồi rời đi với bộ dạng Lam Thiên

Nàng vốn không để Tiểu Xà trong không gian linh thú của nạp giới, dù thả nó đi đâu thì nàng vẫn có thể gọi nó về bằng thần giao cách cảm

Phong Tư Linh dừng chân xuống gần dong binh công hội, nàng vừa xuất hiện là muôn lời ca tụng nổ ra

-Đó chẳng phải là Lam Thiên đại nhân sao!?

-Đúng vậy! Ngài ấy là một cao nhân hiếm có ở Nam Phong, đến Nhị hoàng tử cũng rất coi trọng

-Màu tóc đỏ rực cùng liên ấn trên trán, không phải rất uy vũ sao?

-Còn trẻ như vậy mà đã là Thiên cấp triệu hồi sư, thật ngưỡng mộ (Linh tỷ của ta là Địa cấp ó)

Bla bla... vân vân và mây mây...

Phong Tư Linh chẳng quan tâm, thản nhiên bước vào dong binh công hội

-Ồ! Lam Thiên các hạ đến rồi à! Máy hôm trước cảm ơn ngài đã giúp chúng tôi dọn đám ma thú- một dong binh gần đó lên tiếng

-Không có gì, cùng là dong binh với nhau cả

-Chúng tôi thì sao bị được với ngài hahaha...

-Lam Thiên đại nhân!-tên quản lý dong binh công hội chạy tới, trên tay cầm một phong thư vàng kim-đại nhân, hôm qua Nguyên Khai hoàng tử đến nhờ ta gửi cái này cho ngài

Phong Tư Linh đưa tay tiếp nhận phong thư, mở ra xem

-”Thư mời đến yến tiệc hội tụ, bá quan văn võ và các cao thủ có tiếng đều tham gia, là tập hợp những cao thủ của Nam Phong sao? Triều đình xem ra cũng muốn có mối quan hệ với ta chỉ là...”

Hahaha...nàng vừa là Nguyệt Thiếu Vương phi, vừa là Lam Thiên, chắc chắn tên cầu huyết kia cũng sẽ kéo nàng đi theo, sao có thể chê đời người đi dự tiệc đây?

Nếu không đi thì tức là không nể mặt Nguyên Khai rồi, phải tính sao đây?

Tất nhiên là.....

-Linh nhi, vài ngày nữa trong cung mở tiệc hội tụ cao nhân, ta cũng phải đi vậy nên...-Phong Liêm Triệt dẫn nàng đến nơi đăng ký môn học

-Ta không đi được!

-Ê? Tại sao?

Nàng giờ thư mời của mình ra, hẳn lập tức hiểu liền thờ dài

-Làm cao nhân cũng khổ thật!

-Ta có thấy nguoi khổ chút nào đâu-Phong Tư Linh rào bước trước

-...không khổ mới lạ...

...

-Quốc Tử Giám có 10 môn:cầm,kỳ,thi,họa,lễ nghi,toán thuật,bình pháp,kỵ xa,văn sử,y học,không cần học hết,chỉ cần chọn khoảng 3 môn là được-người phụ trách tay cầm bản đăng ký

-Vậy thì chọn 4 môn kỵ xa,văn sử,bình pháp và y học vậy-Phong Tử Linh nói khiến người kia khá ngạc nhiên

-4 môn đó rất vất vả,thường chỉ có nam nhân mới chọn,ta thấy Quận chúa nên chọn các môn cầm,kỳ,thi,họa thì hơn

-Ta chọn thế nào cần người quản sao?-nàng trừng mắt,khiến hắn sợ hãi,liền điền nhanh vào tờ giấy

-Đâu cần phải dọa nạt người ta như vậy,nàng có thể thêm mục cầm vào đấy

-Haha,còn lâu-Phong Tử Linh định rời đi thì hắn đã nắm lấy tay nàng kéo đi

-Này!Người kéo ta đi đâu vậy!?-nàng tức giận hỏi,hàng động của hắn lúc nào cũng kì cục,khiến nàng mệt cả não

-Tấu cầm-chỉ vờn vờn 2 chữ đó,hắn dẫn nàng đến cái đình nhỏ nằm giữa hồ Tị Thủy,từ bao giờ mà ở đó lại xuất hiện một cây đàn cầm

Thả tay nàng ra,hắn ôn nhu nâng đàn lên,bắt đầu gảy

Ting!

Thứ âm điệu này,chưa thấy bao giờ,thanh thoát,trong trẻo,đầy mị lực,thanh âm bay bổng,không cần thận là sẽ bị hắn hút mất hồn phách ngay,kể cả là nàng

Đôi người Phong Tử Linh khẽ thả lỏng,cảm giác hồn phách như bị cuốn theo điệu nhạc,bị cuốn theo.....hắn

Dáng vẻ khi tấu cầm của hắn thật mỹ lệ,thuần khiết,dáng vẻ đó thật quá vô tư nhưng lại có chút trầm lắng,hắn.....rất cực là người thế nào?

Tiếng đàn đột nhiên dứt,Phong Tử Linh bùng tỉnh

-Sao người lại dừng?

Phong Liêm Triệt nhìn nàng,cười

-Nàng muốn thử không?

-...thử thì thử!

30 giây sau...

Kết!Xoẹt!

Nói sao nhỉ?Cái dây đàn cuối cùng cũng bị nàng làm đứt rồi

Phong Tử Linh mặt đen thui,ngón tay cứng đờ,phải nói nàng trời sinh mù nhạc,học thế nào cũng không nổi,chỉ có mỗi cái từ nhỏ nghe chị gái thổi tiêu nên cũng biết chút chút,thình thoảng cũng tập thử,tình cảnh này...thật thảm a

-Không sao không sao,cứ từ từ ta dạy nàng,đêm qua có nghe nàng thổi tiêu cũng rất hay,có thể cho ta điểm phúc nghe lại không-Phong Liêm Triệt ngồi bên cạnh nàng,không biết có thể tìm ra người thứ hai như hắn không nữa

-Người biết?

-Nếu không phải muốn nghe thêm,ta đã không kiềm được mà tấu cầm rồi

À phải rồi,cầm tiêu hợp tấu,hai thứ này là hợp nhất!

Nàng lấy ra trong nạp giới một chiếc tiêu ngọc khiến hắn ngạc nhiên

-Mẫu thân Tử Huệ cho ta,nàng nói ta thổi tiêu rất hay nên tặng ta chiếc tiêu ngọc này

-Thực ra thứ đó đưa cho nàng là đúng,vốn dĩ ban đầu nó là của Tam công chúa Tử Ninh

-Nàng...cũng thổi tiêu?

-Không chỉ biết mà còn rất hay nữa

-Vậy à...-Phong Tử Linh nhìn chiếc tiêu một hồi,đưa lên thổi,thanh âm nhẹ nhàng mà mãnh liệt như tỏa ra một chùm hào quang

Cùng lúc đó Phong Liêm Triệt cũng lấy ra trong nạp giới một cây đàn, Tuyệt Thánh cầm, nó vừa là một nhạc cụ thần thánh, vừa là một cực phẩm tiên khí, không phải là cao thủ thì tuyệt đối không chế ngự được

Một khúc cầm tiêu hợp tấu vang lên, thu hút toàn bộ học viện, hầu hết học viên đều như bị thôi miên theo tiếng nhạc mà đến hồ Tị Thủy

2 người này hoàn toàn không quan tâm đến những kẻ kia, chỉ chăm chú tấu nhạc, giống như cả hai cũng bị chính điệu nhạc của bản thân lôi kéo, dần dần tạo nên luồng khí lực khủng bố bao quanh, con lốc mãnh liệt tỏa ra tứ phía

Đám học viên bùng tình, chạy tán loạn, có những kẻ xấu số bị con lốc cuốn phải hoặc bị nguyên khí xoẹt qua, rất đáng sợ

Từ xa, Vân Thái viện trưởng và các trưởng lão đi tới, nhanh chóng vận công khống chế luồng nguyên khí dữ dội, một số học trưởng yếu hơn đã bị nội thương không ít

Thấy nguyên khí bất ổn, Phong Tư Linh và Phong Liêm Triệt cũng bùng tình, tiếng nhạc dứt quãng, con lốc cũng tan biến

Các trưởng lão thở dốc nhẹ nhõm, Vân Thái viện trưởng lập tức tiến tới chỗ Phong Tư Linh và Phong Liêm Triệt còn đang ngơ ngác

- Viện trưởng, đã xảy ra chuyện gì? Những học viên kia...-hắn nhìn những học viên bị thương

Vân Thái viện trưởng kể lại sự tình, đến mấy trưởng lão cũng xem chịu không nổi, kẻ như 2 người này, thật quá đáng sợ!

Còn đối với Phong Tư Linh và Phong Liêm Triệt, cũng không biết nên vui hay buồn đây, họ có nên hợp tấu nữa không nhỉ?.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Chuyện ở Bắc Linh học viện đã lan rộng khắp kinh thành, khiến cho không ít người chú ý đến, đều khiến người ta tò mò là.....Phong Tư Linh Quận chúa kia, liệu có thật sự là củi mục (phế vật) như lời đồn, cũng có người cho rằng con lốc đó là do Phong Liêm Triệt tạo nên chứ không hề liên quan đến Phong Tư Linh

Trở lại Từ Phong điện của cặp Tu La chuyển thế

Phong Tư Linh và Phong Liêm Triệt thông thả ngồi trên trường kỷ thưởng thức trà hảo hạng, chợt nhớ tới gì đó, động tác uống trà của nàng chậm lại rồi quay sang bên cạnh hỏi hắn

-Triệt, người đi nhiều như vậy, có biết kẻ là Át thượng tiên không?

-Át thượng tiên? Một vị tiên nhân à...Ta cũng không biết, mà sao nàng lại hỏi?-hắn dừng việc uống trà, quay sang nàng

-Ông ta có on rất lớn đối với ta

-Vậy sao? Nếu gặp được người đó, ta sẽ rất vui. Tiên nhân ở đại lục Sarha này không nhiều, Nikka đại lục mới chính là chốn quần tiên, linh khí ở đó vừa thanh khiết lại dồi dào, rất hữu ích với triệu hồi sư như chúng ta, hấp thụ được một chút, cũng là phúc cả đời-hắn cười cười, đưa tay đi lên vùng trán của Phong Tư Linh-chỉ tiếc là đến được đó không hề dễ...

Nàng nhũn mày, khó hiểu hỏi hắn

-Hành động của người, là có ý gì?

-...không có gì, mà ta tuy đi nhiều nhưng chỉ có thể là trong đại lục này, nếu muốn biết thì phải hỏi phụ thân và mẫu thân, hai người họ, nơi nào cũng đã đến-Phong Liêm Triệt rút tay về, nâng tách trà lên, tiếp tục uống

-Có cơ hội, sẽ hỏi-đến đây nàng lại trầm ngâm một chút, Phong Tử Huê đã gặp nhiều lần nhưng Phong Thiên Dực, thực đã đi cả cái phủ này cũng chẳng thấy mặt mũi Triệt, phụ thân người...là người thế nào?

-Nói sao nhỉ? Mọi thứ trừ mị lực, hắn đều hơn ta-Phong Liêm Triệt cười bí hiểm-khi nào đến cung yến, nàng sẽ rõ thôi

-Hừ! Có phải người tự đắc về cái ngoại hình “phế thải” đó quá không?-Phong Tư Linh cười, hắn ngậy ra một lúc rồi đưa tay捏 hai má nàng

-Nương tử, nàng có biết lời lẽ như vậy khiến ta đau lòng lắm không^^?

-Người có đau lòng hay không cũng không liên quan đến ta,nhìn thấy bản mặt người là ta chỉ muốn phang người một cú cho xong-nàng hung hăng gạt tay hất ra,phũ phàng rời đi

Phong Liêm Triệt nhìn theo nàng,thở dài một tiếng

-Nương tử,nàng còn muốn ta khổ tâm bao nhiêu...

...

Phong Tư Linh ở dạng Lam Thiên,cưỡi trên lưng Tiểu Xà,bay lượn quanh kinh thành

Giờ đã về đêm,không giống như ở hiện đại,có thể thấy cả một bầu trời sao rực rỡ,trắng sáng thuần khiết đến mê người

Phong Tư Linh hạ xuống ở một bãi cỏ xanh ngoại thành hương trắng,ở hiện đại,chẳng mấy khi có cơ hội tốt như vậy

Tiểu Xà hóa thành một con rắn nhỏ bò trên vai nàng

-Chủ nhân,ta thấy tiểu tử đó thực tâm với người,sao không...

-Chuyện của ta,cần người ý kiến?-Phong Tư Linh lạnh giọng khiến nó sợ hãi rút đầu lại

Từ xa,huyền thế to lớn của Bạo Hắc Kỳ Lân(Tiểu Lân a)bay tới, trên lưng nó là hoàng tử Nguyên Khai,nàng sớm đã phát hiện hắn theo đuôi đến đây,không chút biểu cảm ngạc nhiên

-Không ngờ Lam Thiên các hạ cũng ra ngoài hương trắng,thật trùng hợp(bám theo người ta mà còn viện cớ này cớ nọ nữa,người tướng Linh tỷ của ta không biết chắc)

-Đúng là rất trùng hợp-Phong Tư Linh khẽ nhếch miệng cười-thư mời của người,ta đã nhận,Nam Phong xem ra cũng coi trọng một kẻ như ta

-Nam Phong có một cao nhân như các hạ quả thật may mắn,phụ hoàng ta rất mong các hạ có thể đến dự tiệc

-Nể tình người nên ta sẽ đến,dù sao ta cũng muốn biết mùi vị rượu trong cung thế nào

-Nếu muốn ta có thể tặng ngài một bình

-Hahaha...nếu ta muốn,chắc hoàng thượng không ngại cho ta vài thùng đâu nhỉ-nàng cười rộ lên khiến hắn cũng bất giác mà bật cười

Hai người nói chuyện hồi lâu(tỷ bỏ roi Triệt của ta rồi)

-Lam Thiên các hạ có sự phụ không?-từ lúc gặp nàng hắn vẫn luôn thắc mắc,nếu không phải là thiên phú dị năng thì chắc chắn phải có cao nhân chỉ điểm

Đến đây Phong Tư Linh lại trầm xuống,sự phụ sao?Nàng có,nhưng nàng với hắn là không đội trời chung,hận thù sâu đậm,nếu không phải ân tình hắn nuôi dưỡng nàng suốt 20 năm,nàng có lẽ đã giết hắn rồi

-.....cứ coi như là có đi,ta nghe nói sự phụ của người là viện trưởng Bắc Linh học viện,cao nhân số một số hai Nam Phong,lần dự tiệc này,hi vọng sẽ được gặp

-Sự phụ ta,chắc chắn sẽ đến

...

2 ngày sau,yến tiệc diễn ra,trong cung tấp nập chuẩn bị,cung nhân qua lại,bận rộn không thôi,việc trang trí cả một cái điện lớn cũng mất rất nhiều thời gian

Phong Tư Linh ung dung nhàn nhã chọn cho mình một cái áo choàng da màu đen và một bộ nam trang,tóc đỏ rực dài mượt xõa tự do,liền ấn trên trán tỏa ánh thuần khiết,đơn giản mà uy vũ a

...

Quanh Minh điện đã bày xong yến tiệc,đám cung nhân tiếp đón các cao thủ rồi đưa họ đến chỗ ngồi đã chỉ định

Nam Phong cao thủ đầy rẫy,yến tiệc lần này cũng toàn triệu hồi sư Thất tinh trở lên và số ít Kiếm thánh trên đại lục

Không ngạc nhiên khi Lâm Viễn Độ cũng đến đây,Lâm Hùng và Lâm Tuyết cũng được coi là có thiên phú cao nên ắt lại có một ghế trong cung yến

Lâm Hùng trầm tính,hắn vốn không quá kiêu ngạo,sau khi bị Phong Tư Linh cho một chương đã cảnh giác hơn nhiều,ngược lại thì Lâm Tuyết lại ngang ngược,nàng ta ý được gia gia yêu quý và thực lực Thất tinh của mình mà lộng hành không ít

Các khách nhân đều đã đến hết,chỉ còn chờ mỗi Nguyệt Thiếu Vương gia và vị Lam Thiên bí ẩn

-Hai kẻ này,sao lại để người khác chờ lâu như vậy,không phải là coi thường chúng ta sao-một tên to con bặm trợn khó chịu lên tiếng(có tin ta bóp chết ngươi không)

-Vị huynh đệ,nhỏ tiếng một chút,đây là hoàng cung-tên bên cạnh hấn tốt bụng nhắc nhở

-Hoàng cung thì sao!?Bắt ta chờ thì ta phải chờ chắc!?

-Hoàng cung có tôn ti phép tắc của hoàng cung,yến tiệc này là nơi để các cao thủ thiên hạ gặp mặt trao đổi,xem ra ta đã gây ấn tượng không tốt với chư vị rồi-thanh âm băng lãnh vang lên,từ trên cao,thân hình to lớn của Tiểu Xà bay xuống,nó khè một tiếng khiến không ít người nổi da gà

Phong Tư Linh nhẹ nhàng nhảy xuống,chắp tay,cung kính nói

-Đã để các vị chờ lâu,xin thứ lỗi

-Lam Thiên các hạ cũng không phải người rảnh rỗi,các hạ đồng ý tới đây là vinh dự của chúng tôi-Nguyên Khai lên tiếng(đúng là chỉ có Tiểu Khai mới hiểu chuyện)

Hắn vừa dứt lời,gió đã thổi tới,con lốc lớn xuất hiện,áp lực không hề nhẹ,cả Nam Phong này không có người thứ ba có thể chống chế gió đến độ như vậy,từ trong đó lại hiện ra 3 bóng người

-”Quá phô trương”-Phong Tư Linh chán nản nhìn Phong Liêm Triệt

-”Linh nhi,ta biết nàng đang nghĩ cái gì,nàng chẳng lẽ không phô trương sao?”-hắn cười bí hiểm,nàng cười rần thì hắn cười gió,cầm được hắn sao?

Phong Từ Huệ một thân lam y,tóc búi thấp tự,ánh mắt sắc bén liếc xéo tên lấm mồm kia

-Vị Lam Thiên kia nói rất đúng,hoàng cung không phải là nơi có thể nói ra nhưng lời thô tục,có là cao nhân cách mấy cũng không thể thiếu tôn trọng hoàng tộc như vậy-giọng nói này,không phải quá nguy hiểm hay sao?

Đôi ngươi từ sắc lãnh khốc liếc qua tên bặm trợn kia,chỉ trong nháy mắt,hắn đã bị nguyên khí gió đánh trọng thương,không một chút sát khí phát ra từ nam nhân bạch y kia

Phong Tư Linh không khỏi nổi da gà,kẻ này rốt cục là ai?Lại đi cùng Triệt?

-Phụ thân,không nên tùy tiện đánh người như vậy-Phong Liêm Triệt nói thâm bên tai hắn,với thính giác cực nhạy của Phong Tư Linh hoàn toàn có thể nghe thấy,là cha của Triệt,nếu đã vậy,không phải cả nhà hắn là quái vật hay sao?

-...a ha...ta lỡ tay,dù sao cũng không ảnh hưởng đến tính mạng-Phong Thiên Dực này,đáng ghét y hệt con trai hắn

Kể ra thì hai cha con họ thực rất giống nhau,nhìn Phong Thiên Dực thế kia,ai tin hắn đã bốn chục tuổi chứ

Hừ!Có nghĩa phụ,nghĩa mẫu đáng sợ đến đâu Phong Tư Linh nàng cũng không quan tâm,nàng đến đây là để dự tiệc mà,hoàng cung có rượu ngon thì phải uống cho đã!

Chỉ có điều...

.
.
.
.
.
.

Chắc chắn là cố ý!Chắc chắn luôn!

-Thật trùng hợp,chúng ta lại ngồi cạnh nhau-Phong Liêm Triệt cười cười,nàng thật chỉ muốn phang cho hắn một cú,sao không để nàng ngồi gần Nguyên Khai hay ai đó cũng được

Nàng muốn về!Không tiệc tùng gì sất!!!

Và ngay lúc này,trong đầu Phong Liêm Triệt chỉ có duy nhất một suy nghĩ

-”Thật dễ thương“.....

Chương 14

Bắc Linh học viện

Khu luyện tập kị xạ

Ở Nam Phong, đệ nhất học viện là Bắc Linh, đây là nơi rèn giũa ra rất nhiều cao nhân trên đại lục, người có thiên phú học ở Bắc Diệu, còn ở Quốc Tử Giám, cho dù không có thiên phú thì cũng sẽ học tập một môn nào đó, và hầu hết đều chọn kị xạ (cưỡi ngựa bắn cung) đây cũng là môn được chọn nhiều nhất trong 10 môn ở Quốc Tử Giám

Nhưng...

Phong Tử Linh chán nản nhìn xung quanh, cái gì mà khu tập kị xạ, trông giống gấp mặt ngoài trời hơn đấy, nhìn qua thì chẳng ai có tí uy vũ nào, cười đùa chẳng khác gì mấy bà tám ở hiện đại(- -)

-Linh Linh!- Dạ Anh từ ngoài khu kị xạ đi tới, vẫn một phong thái tươi trẻ tinh nghịch

-Tham kiến công chúa điện hạ!

-Tất cả bình thân!

-Chào buổi sáng, công chúa điện hạ-Phong Tử Linh khẽ cúi đầu

-Linh Linh, ta rất bất ngờ khi biết những môn mà người chọn đấy, thân thể người vốn yếu ớt, vẫn là nên chọn các môn cầm kỳ, thi, họa- Dạ Anh nắm tay nàng, lo lắng nói

-Người không cần lo lắng quá như vậy, chỉ là ta ở nhà lâu quá nên muốn rèn luyện cơ thể một chút, đến giờ rồi, chúng ta vào trong thôi

Lớp tân sinh của Nam Cung viện sĩ vì là ngày đầu đi học nên ông ấy sẽ dẫn họ đi tham quan học viện, mở mang tầm mắt

Đi qua lớp võ đạo của Phách viện sĩ, người này vốn kiêu ngạo, không coi Quốc Tử Giám ra gì mặc dù Nam Cung viện sĩ vốn là tiền bối

-Ồ! Là Phách viện sĩ đó à!- Nam Cung viện sĩ dẫn đầu đoàn người đi tới

-Nam Cung viện sĩ, ông đến có chuyện gì?- mặt Phách viện sĩ nhăn lại khó chịu

-Haha, chỉ là dẫn các tân sinh đi tham quan một chút, mở mang tầm mắt

-...vậy...có muốn tỉ thí một chút không?

-Tỉ thí? Tỉ thí với người của Bắc Diệu!?

-Đùa sao!?-đám tân sinh nháo nhào lên, chỉ riêng Phong Tử Linh và Dạ Anh không động tĩnh gì

Phong Tử Linh thực lực khủng bố, chỉ là nàng có muốn biểu hiện ra hay không thôi, còn Dạ Anh thực chất là người của Bắc Diệu nhưng chỉ là muốn bên cạnh bảo vệ nàng nên mới xin chuyển sang Quốc Tử Giám

Nam Cung viện sĩ vuốt vuốt chòm râu rậm, cẩn thận nói

-Tỉ thí thì không nên nhưng học hỏi một chút thì được

-Tiểu Thanh, người lên chỉ cho họ một chút, đánh bữa vài chiêu là được-Phách viện sĩ phẩy phẩy tay ra hiệu người đứng sau, là một nữ nhân hoạt bát nhưng tỏa đầy mùi kiêu ngạo

-Chu Thanh? Cô ta chẳng phải là con gái của Chu quốc công sao?

-Hai anh em nhà đó cậy gia đình quyền thế mà quậy phá không ít, rất nhiều người bức xúc mà không ai dám nói gì

Tiếng xì xầm to nhỏ khiến Chu Thanh nhăn mặt, nếu không phải trước mặt các viện sĩ, nàng đã cho chúng một đao chết không kịp ngáp rồi

Trong hoàng cung Nam Phong chia làm hai phe phái

Chu quốc công,thượng thư phủ và Lâm gia là ủng hộ Thái tử Dạ Minh,do hoàng hậu sinh ra

Ngược lại thì Nguyệt Vương,phủ Quốc sư của Lưu Yến Tích và Dương gia lại ủng hộ cho Nhị hoàng tử Nguyên Khai của Nhan Quý phi

Thực ra Nguyệt Vương sẽ ủng hộ Dạ Minh lên ngôi nếu như bản thân hắn ta không bị ảnh hưởng từ Chu quốc công

Hoàng hậu chính là nữ nhi của Chu phủ,sinh ra Thái tử có thiên phú cao làm nở mày nở mặt Chu gia,nhưng từ nhỏ luôn là người Chu Hậu(Chu quốc công)gửi vào cung dạy dỗ hắn,nếu không phải trở nên xấu xa thì cũng là kẻ âm ngoan thủ lạt,mưu tính đầy người,thậm chí hoàng hậu cũng chả phải con người gì tốt đẹp

Sau đó Nhan Quý phi lại hạ sinh Nhị hoàng tử Nguyên Khai,thiên phú ngất ngưỡng,môi trường của hắn lại hoàn toàn khác,được ủy thác từ Nhan Quý phi và Nguyệt Vương mà U mama tự tay nuôi dạy Nguyên Khai cùng với Phong Liêm Triệt(Triệt ca kém Tiểu Khai 1 tuổi nhưng lại là ca ca)

Tính bao nhiêu thì Nguyên Khai vẫn hơn Dạ Minh một bậc,lại có hậu thuẫn là Nguyệt Vương,sau này chắc chắn không tránh khỏi huynh đệ tương tàn(nếu không có cô em gái yêu quý là Dạ Anh thì sợ rằng hai người họ sớm đã cạch mặt nhau rồi)

Chu Thanh thủ thế,gìu chân tung vài cước điều luyện,cơ thể nàng trông nhẹ như gió,tuyệt kỹ tung ra cũng đạt độ hoàn hảo đến bảy,tám phần

-Quả không hổ danh là đệ tử tâm đắc của mình-Phách viện sĩ hài lòng

Đám Bắc Diệu điện thì nức nở thối phồng Chu Thanh khiến nàng ta cười đắc ý(ngươi còn chưa đủ xách dép cho Dạ Anh nhà ta đâu,xì)

-Những động tác này đều rất cơ bản,có ai muốn tập luyện với ta không?

Phong Tư Linh cười khẩy,viễn cảnh lọt vào mắt Chu Thanh,mặt nàng ta biến sắc,gìu tay chỉ thẳng vào Phong Tư Linh,quát

-Phong Tư Linh!Ngươi cười như vậy là có ý gì?Dám chế nhạo ta sao!?

-Chu Thanh to gan!Sao dám vô lễ với Tư Linh Quận chúa-Dạ Anh tức giận đáp trả

-...công chúa...là nàng ta cười ta trước,rốt cục cũng chỉ là một phế vật không hơn không kém thôi-Chu Thanh ngáp ngừng một chút rồi lại lớn tiếng

-Tiểu Thanh!Chú ý thể diện-Phách viện sĩ nhắc nhở

Ông ta không biết thực lực của Phong Tư Linh nên không sợ nàng nhưng cái ông ta sợ chính là Phong Liêm Triệt,cả nước ai cũng biết Phong Tư Linh là Nguyệt Thiếu Vương phi,chỉ nhìn thôi đã biết hắn sùng nể lên tận mây trời rồi,nàng chỉ cần nói một tiếng là coi như xong cả lũ(các người còn nhớ đến Triệt nhà ta cơ đấy)

-Việc gì phải chú ý thể diện trước mặt phế vật như nàng,Nguyệt Thiếu Vương phi,nàng có thể làm thì ta không thể sao!?(ngươi!to gan lắm!có tin ta cho cuộc đời ngươi chỉ là một chương ngắn không hả!?)

Phong Tư Linh cười lạnh

-Nếu Chu tiểu thư đã muốn tới vậy thì chức Nguyệt Thiếu Vương phi này ta sẵn sàng nhường cho cô,chỉ cần cô đánh thắng ta là được,nhưng nếu cô thua thì phải quỳ xuống tạ lỗi ta,được chứ?

Haha,Nguyệt Thiếu Vương phi!?Nàng kháo!Nhưng nàng không thể tha cho kẻ dám coi thường mình,thích chết đến vậy thì nàng cho à toại nguyện!

-Ngươi...được!Ngạo mạn lắm!Ta chấp nhận!Chúng ta đấu trên lôi đài-Chu Thanh giận tím mặt

-Lôi đài!?Như vậy có chết cũng không ai làm được gì,quả này Tư Linh Quận chúa thảm rồi(thảm cái đầu các ngươi)

-Được...

...

-Để xem nha đầu ngươi còn to mồm được đến bao giờ-Chu Thanh thủ thế

Phong Tư Linh cũng làm động tác y như nàng,lúc này là học được từ Chu Thanh,nàng ta cười khinh,gìu chân lên,hướng thẳng khuôn mặt Phong Tư Linh tung cước

Chưa đánh tới nơi đã bị một tay Phong Tư Linh chặn lại,nàng xoay người,tung một cước y hệt Chu Thanh,trúng ngay mặt ả(hahaha,chết sớm đi con)

Chu Thanh vừa ngạc nhiên vừa tức giận,liên tục tung đòn,động tác nhanh hơn và uy lực hơn trước nhưng thế nào cũng không chạm nổi một sợi lông của

Phong Tư Linh,ngược lại còn bị Phong Tư Linh đánh liên tiếp vào mặt

Đây là một nỗi nhục lớn của Chu gia,nàng đường đường là một trung cấp chiến sĩ mà lại để một phế vật làm bị thương mình,nhục nhã

Sắc mặt Chu Thanh tối sầm

-Phong Tư Linh ngươi biết không,ở trên lôi đài,cho dù ngươi đã thương hay đánh chết đối phương thì cũng không bị truy cứu chút nào!?

-Sống chết bất luận?-đôi ngươi Phong Tư Linh có chút ý cười

-Đúng!-Chu Thanh vừa dứt lời đã rút ra trong người một con dao găm hướng thẳng vào tim nàng

-Chu Thanh!Ngươi dám có ý giết người!?-Dạ Anh định chạy lên ngăn thì...

Xoạt!

-Sống chết bất luận?Nếu vậy bây giờ ta giết ngươi,cũng sẽ không sao nhỉ?-thanh âm băng lãnh vang lên,tựa hồ chứa đầy sát khí,Phong Tư Linh như một cái bóng,từ bao giờ đã luồn ra sau Chu Thanh,dao của Chu Thanh cũng nằm trên tay Phong Tư Linh,kẻ sát cô nàng ta

Chu Thanh mặt tái xanh,sợ hãi,chân đứng không vững,cả khu tập bị một phen sững người,Chu Thanh là sắp thành cao cấp chiến sĩ,vậy mà để thua một phế vật như Phong Tư Linh

Bộp!Bộp!-tiếng vỗ tay vang lên

-Vẫn là nương tử của ta giỏi nhất nha(cái này khỏi nói cũng biết là ai rồi - -)

Mặt Phong Tư Linh biến sắc,vốn định giết Chu Thanh,vậy mà hấn lại tới,hồng luôn chuyện của nàng rồi

-Tham kiến Nguyệt Thiếu Vương diện hạ!

-Không cần đa lễ-Phong Liêm Triệt đưa tay ra hiệu,đôi từ mâu yêu mị quay sang Phong Tư Linh-Linh nhi,nàng có thể thả người?(sống chết của Chu Thanh ông đểch quan tâm nhưng ông biết nghĩ cho đại cục)

Cứ coi như là lần này cho Chu phủ một nỗi nhục không hơn đi

-Hừ!-Phong Tư Linh hạ dao,vứt xuống,hậm hực đến chỗ Dạ Anh,nàng là tức không thể giết chết hấn mà!

Trong đám đông,có những kẻ sắc mặt tối sầm,hướng ánh mắt tức giận nhìn nàng.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

-Linh Linh!Muội lợi hại như vậy từ bao giờ thế!?-Dạ Anh xúc động nắm tay Phong Tư Linh,đôi mắt ánh lên niềm vui sướng và sự ngạc nhiên không tưởng

-Hahaha...chắc do vận khí ta tốt thôi,vẫn cần công chúa chiếu cố nhiều-nàng khách sáo đáp lại

-Hôm nay đi khắp nơi như vậy cũng mệt rồi,chúng ta nên sớm trở về nghỉ ngơi thôi,đúng không,Linh nhi?-Phong Liêm Triệt cười cười khiến mặt nàng biến dị,thực muốn rạch nát bản mặt yêu nghiệt của hấn mà!

-Đúng vậy...ta quả thực rất mệt mỏi-Phong Tư Linh sát khí ùng ùng nhìn hấn,nàng luôn không có thiện cảm với tên hồ ly tinh này,nhưng cũng không biết mình đối với hấn là ra sao,thật không rõ ràng

Chỉ là...Phong Liêm Triệt tâm trạng còn xấu hơn nàng,hấn thiệt khó chịu a,thân phận Nguyệt Thiếu Vương phi mà nàng cũng đem ra cá cược được,dù biết nàng nhất định không thua nhưng cảm giác trong trái tim nàng,hấn không hề có chỗ đứng...

...

Phong Liêm Triệt và Phong Tư Linh đi song song,một nam một nữ hơn kém nhau cả cái đầu,màu sắc trang phục cũng rất không tương xứng,hấn một thân trường bào tím ôn nhu nhã nhặn,mà nàng thì võ phục đỏ rực kiêu ngạo phi thường

Nói như vậy không phải đang chê bọn họ rất ư là bất hợp đấy chứ?

Bẻ gãy dòng suy nghĩ của Lộ Lộ, Phong Liêm Triệt quay sang Phong Tư Linh, hỏi

-Linh nhi, công pháp mà nàng thường dùng đó là gì vậy, ta chưa từng thấy qua?

-Cái đó sau này sẽ nói cho người-trong lòng nàng khẽ động, không nghĩ hẳn lại có thể nhận thức được bộ pháp của nàng

Trước đó nàng vẫn luôn sử dụng nó để đối phó với mấy kẻ phiền toái Lâm gia và Chu Thanh kia

Một trong những tuyệt kỹ thích khách thế gia, Ảnh Nhập. Dung nhập với bóng tối, di chuyển chớp nhoáng, tốc độ kinh hoàng, địch nhân không tài nào nhận ra phương hướng

Bộ pháp này gồm 12 tầng, lúc trước ở hiện đại nàng luyện đến tầng thứ tám năm 22 tuổi, cư nhiên là siêu cấp thiên tài, luyện đến tầng thứ 12 thì sẽ đạt đến trình độ xuất quỷ nhập thần, như bốc hơi hoàn toàn khỏi thế gian

Lúc đến đây nàng cũng bỏ chút thời gian luyện tập, đã hồi phục đến tầng thứ năm, tất nhiên nàng không phải người của thích khách thế gia mà có thể tùy tiện luyện bộ pháp này

Nhắc đến mới nhớ, kế hoạch thất bại, nàng cũng đi rồi, không biết thằng nhóc đó thế nào, có phải đã trở về gia tộc rồi không, luận về Ảnh Nhập, nàng không cách nào bì được với nó...(đoạn này hại não quá nhớ các mem)

...

Hai ngày sau

Phong Tư Linh trong hình dạng Lam Thiên, áo choàng đen phủ kín đi dạo quanh kinh thành

-Đám ô hợp các người tránh xa ta ra-giọng nói trong trẻo như họa mi vang lên, thu hút sự chú ý của nàng

Phong Tư Linh ngó một chút, giọng nói phát ra từ ngõ nhỏ, là một tiểu cô nương chừng mười một mười hai tuổi, tóc xanh cột thấp hai bên, mắt hổ phách ngang ngược, hồng y tươi trẻ, nhìn qua có vài nét rất giống tính cách của Dạ Anh

Xung quanh nàng là mấy lèm bậm rợ hôi hám, khi nói cũng biết đang xảy ra chuyện gì

-Tiểu cô nương xinh đẹp, có muốn vui vẻ cùng ta một chút không?(má nó, cổ mới 12 tuổi thôi đó cha nội)

-Vui vẻ ông bà người, cút cho khuất mắt ta!-cảm giác nàng không hề sợ hãi

-Hừ! Thật cứng đầu!-tên to con nhất hung hăng kéo mạnh tay nàng

-Thả ta ra! Tên hỗn đản! Có biết bản tiểu thư là ai không hả!? Ca ca ta mà biết nhất định sẽ giết chết các người

-Hahaha! Tiểu cô nương dễ thương, mau cùng ta vui vẻ

Phong Tư Linh quan sát, hừ lạnh một tiếng, nàng chứa ghét mấy tên hám sắc đi cưỡng ép con gái nhà lành, không quản không được

-Giữa thanh thiên bạch nhật bắt ép con gái nhà lành, lũ các người chui từ khu ổ chuột nào vậy?-nàng nhẹ nhàng bước ra, thanh âm khiến da gà da vịt của bọn kia rơi đầy đất

-Hừ, nhãi ranh! Người liệu mà đừng xen vào chuyện bọn ta, kết cục không hay đâu-tên càn đầu hếch miệng cười, lập tức hẳn bị đám cho một cú rưng rưng, khuôn mặt lạnh tanh của Phong Tư Linh hiện ngay trước mắt

-N...Nguy rồi lão đại...nàng...nàng chính là Lam Thiên tôn giả, chúng ta chộc nhầm người rồi-một tên nhanh chóng nhận ra nàng

Bọn chúng sợ hãi, định thoát thân thì toàn bộ đều đột nhiên ngã xuống, kẻ nào kẻ nấy mặt tím ngắt, mặt trợn lên không thấy tròng, thân thể lục đục một hồi rồi thối rữa, chỉ còn lại mấy bộ xương đen kình dị

Phong Tư Linh thu chút tử khí vừa phóng ra, thâm hô trong lòng

-Ta biết độc của Tiểu Xà rất lợi hại nhưng không ngờ lại khủng bố đến vậy!

-Oa! Lợi hại quá đi! Người là Lam Thiên sao? Thực sự rất trẻ nha!-cô nương kia im lặng nãy giờ lên tiếng, xôn xao một hồi rồi nói

-Ta gọi là Tạ Uyên, là Kim Tiền các Tam tiểu thư, cảm ơn người cứu ta một mạng

-Kim Tiền các Tam tiểu thư? Theo hiểu biết trong trí nhớ của Phong Tư Linh Quận chúa, Kim Tiền các này cũng giống như mấy trung tâm thương mại ở hiện đại, là nơi buôn bán lớn nhất, phân ra nhiều nhánh trên đại lục, pháp khí, đan dược, mỹ thực thậm chí là cả linh thú cũng đều có. Nó còn có hậu thuẫn

lớn mạnh là Tạ gia, một trong Tứ đại gia tộc Sarha đại lục- Phong Tư Linh nàng không phải đã đập trúng viên kim châu lớn đấy chứ- không dám, ta chỉ là tình cờ đi qua, thấy không thuận mắt nên xử lý một chút thôi

- Dù thế nào thì ta vẫn phải đền đáp người cho tốt, đây là thiệp mời khách quý đầu giá hội của Kim Tiền các chúng ta, người nhớ đến đấy!- Tạ Uyên đặt vào tay nàng một tấm hồng thiệp rồi chạy mất

Nàng đành thờ dài, thu nạp thiệp rồi trở về

...

Nửa đêm, Nguyệt Vương phủ

Từ Phong điện

Hắc y nhân nhanh nhẹn, kín đáo lên vào điện, tiến đến gian phòng của Phong Tư Linh (một em đi tìm chết)

Hắn cẩn thận đục một lỗ nhỏ qua cửa, luồn một cái ống qua rồi thổi khí độc vào, trong lòng ấn định nàng sẽ chết không toàn thây

Đột nhiên thanh âm ghê rợn phát ra từ sau lưng hắn

- Chỉ là một con kiến nhỏ thích đi tìm chết, Chu Quốc công cũng quá coi thường ta rồi- hai mắt Phong Tư Linh lóe sáng, chưa kịp định hình hắn đã bị một tay nàng bóp chặt cổ, tựa hồ mất hết sức lực, chỉ có thể giãy giụa một cách yếu đuối

Muốn giết nàng? Đâu có dễ thế!

- Ta sẽ ban cho người một cái chết nhẹ nhàng, nhưng để phòng người chết rồi mà vẫn không phục, đến kẻ giết mình là ai cũng không biết, ta sẽ cho người mở mang tâm mắt- nói rồi nàng liên hệ với Liên án, vàng hào quang nhàn nhạt bao quanh, tốc độ phiêu theo gió, hắc y nhân tròn tròn mắt...

Crắc! Phịch!

- Xem ra cũng không nên quá dễ dãi với Chu gia, Tiểu Xà, hòa thiêu

Từ đầu, Tiểu Xà trong thân hình thu nhỏ, khoảng ba trượng, phun ra một khối tử viêm đốt trụi cái xác trên sàn, không hề có dấu vết cháy xém (linh thú trong Thất linh đều có 2 thuộc tính nhưng ít người biết đến, của Tiểu Xà là Độc và Hóa)

...

Ngày hôm sau

Đầu giá hội Kim Tiền các, vốn dĩ nàng không định đến nhưng nghe nói trong đó đầu giá rất nhiều trân bảo, không mua thì cũng coi như là mở mang tâm mắt, tuy vậy...

- Người đi theo ta làm gì? - Phong Tư Linh nhìn bên cạnh, một nam nhân bạc y mỹ lệ, tóc dài cột lên gọn gàng, đều đặc biệt là đôi mắt xanh như pha lê kia, đồn tin bao thiếu nữ bên đường, hoàn toàn khác với hắn thường ngày

- Đến đây thì cũng nên mua chút gì đó, huống hồ nàng có thể khách quý, có thể được giảm giá tới 25%, không mua thì phí lắm- Phong Liêm Triệt thường ngày nho nhã, điềm đạm, giờ lại hóa thành một công tử phong lưu, thuật dịch dung của hắn thật quá lợi hại

Đến trước cửa phòng đầu giá, người canh cửa chưa kịp nói gì, nàng đã đưa tấm thiệp lên trước mặt hắn, hắn định hình một chút rồi lịch sự chào hỏi, đưa nàng và Phong Liêm Triệt vào trong thượng phòng

Tạ Uyên nghe tin nàng đến, lập tức chạy đi tìm

- Người đến!

- Ta đã đến, cảm ơn lời mời của tiểu thư

- Không cần khách sáo! Người đã cứu ta, từ giờ chúng ta là bằng hữu- Tạ Uyên khoác vai nàng (ôm đã tạo ra một định lý mới: cứu là bằng hữu) nhìn qua nam nhân anh tuấn bên cạnh, có chút đỏ mặt, gượng gạo hỏi- Xin hỏi... vị này là...

- Ta tên Lý Triệt, là phu q... um- hắn chưa kịp nói hết câu đã bị Phong Tư Linh bịt chặt miệng, hắn mà nói, nàng cho hắn chết không toàn thây

- Sao vậy? Người là gì?

- Không có gì đâu, hắn là bằng hữu của ta, chỉ là bằng hữu thôi- cục mồ hôi to tướng hiện trên trán Phong Tư Linh, nếu không phải có Tạ Uyên ở đây, nàng đã cho hắn rơi đầu rồi

- ...um... ả a a inh i (nguyên văn là: thả ta ra Linh nhi)

Phong Tử Linh buông mạnh tay,hắn được thoát thân,thở dốc một hồi

Nàng đúng là độc ác!

-Ta phải đi đây,các người thoải mái ngồi xem nha,thích gì thì mua,ta giảm cho 50%-Tạ Uyên nói khiến 2 người suýt ngã ngửa,50%!?Không phải chuyện có thể đem ra đùa được đâu,cũng quá ưu đãi đi!

-Chủ nhân,có bạn là tiểu thư Kim Tiền các xem ra rất lời a-Tiểu Xà nhỏ nhắn bò trên vai nàng

Đấu giá hội bắt đầu!.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Một nữ tử mặc sườn xám đen thêu hoa văn tường vi cách điệu bước lên khán đài,nhan sắc phi thường tuyệt mỹ(chỉ là vẫn không thể sánh với Linh tỷ nhà ta khi lớn lên đâu nga)

-Chào tất cả các vị!Tên tôi là Tạ Tường Vi,tôi sẽ chủ trì đấu giá hội hôm nay,luật chắc mọi người đều biết,gìò tôi xin bắt đầu-Tường Vi này chính là Đại tiểu thư Tạ gia,chị gái của Tạ Uyên

-Món đồ đầu tiên là Phượng trạc!-tấm màn đỏ mở ra,bên trong là chiếc vòng tay kim sắc hoa văn phượng vũ(múa)-Phượng trạc này là trung phẩm linh khí do Manh đại sư luyện nên,có thể tăng thêm vận khí(may mắn)xua đuổi tà ma,phòng độc,thậm chí có thể giúp cho một triệu hồi sư Tứ tinh sau khi hấp thụ nó lên đẳng cấp Ngũ Tinh.Giá khởi điểm là 2 vạn kim tệ,lên giá không thấp hơn 2000 kim tệ

-2 vạn!-bắt đầu có người ra giá

-2 vạn rưỡi

-2 vạn 8000.....

Phong Tử Linh không mấy quan tâm tới nó,chỉ hỏi Tiểu Xà trên lưng-Tiểu Xà,nó có thể tránh độc của người không?

-Chủ nhân cứ nói đùa,độc của ta muốn tránh chỉ ít cũng phải là thánh khí,chỉ là một trung phẩm linh khí còn con,ta tuyệt đối không để vào mắt

Cũng phải!Chỉ một cái vậy và chút độc của nó thôi đã thành cực phẩm linh khí rồi

...5 vạn!-giọng nói oanh oanh vang lên,Phong Tử Linh lập tức nhận ra

Lâm Tuyết!!!

Thì ra nàng cũng tới,nếu nhớ không lầm thuộc tính của Lâm Tuyết là hỏa,vậy thì...

Phong Tử Linh ra hiệu cho phục vụ bên ngoài,thì thăm gì đó khiến hắn rất ngạc nhiên rồi cũng gật đầu lia lịa chạy đi

-Nàng nói gì vậy?-Phong Liêm Triệt bên cạnh tò mò

-Lát nữa người sẽ biết

...

-Vật phẩm tiếp theo do chính Lam Thiên tôn giả đưa cho chúng tôi đấu giá,mọi người chắc hẳn cũng đã nghe đến danh tiếng của ngài,vật phẩm lần này chính là...tử viêm!-màn đỏ mở ra,một khối tử viêm được đặt cẩn thận trong lồng bảo hộ,khí lực nó tỏa ra khiến không ít kẻ kinh sợ

-Chắc hẳn mọi người ít biết rằng linh thú trong Thất linh đều có 2 loại thuộc tính,Độc Tử Xà của Lam Thiên tôn giả có thuộc tính là độc và hỏa,một khối tử viêm này của nó thôi đã có lợi rất lớn đối với triệu hồi sư hỏa thuộc tính,chỉ cần hấp thụ được nó,Thất tinh triệu hồi sư...liền có thể tăng thêm 1 cấp!-Tường Vi giọng điệu rất hấp dẫn-giá khởi điểm 15 vạn,lên giá không thấp hơn 5000 kim tệ

-15 vạn!-người ra giá đầu tiên lại chính là Lâm Tuyết-ta nhất định có được nó!

Chỉ cần có nó,địa vị của nàng trong gia tộc cư nhiên sẽ lớn hơn Lâm Hùng một bậc

- 16 vạn!-những kẻ ở tầng thượng hạ xuống ra giá

-Cha!Người phải mua nó cho con-Lâm Tuyết quay sang Lâm Vĩnh Kha,hắn gật đầu,mất bao nhiêu cũng phải mua- 16 vạn rưỡi!

- 17 vạn 3000!

Cứ liên tục giằng co như vậy,còn Phong Tư Linh thì ngạc nhiên tột độ

-Ta không biết nó đáng giá thế này!Sau này chi tiêu đành nhờ người vậy,Tiểu Xà

-Hahaha chút lửa đó có gì!-Tiểu Xà đắc ý cười to

Mục đích chính của Phong Tư Linh thật rất nham hiểm,ngọn lửa đó hấp thụ đúng là thực lực sẽ tăng lên đột biến nhưng tử viêm là của Tiểu Xà,nàng có thể dễ dàng kiểm soát nó,chỉ cần Lâm Tuyết hấp thụ nó,nàng sẽ khiến à khổ dài dài(đừng đại mà đừng vô tỷ)

-Chốt giá 32 vạn!Tử viêm thuộc về Lâm tiểu thư!

Lâm Tuyết vui sướng nhảy cẫng lên

-Và đây là vật phẩm cuối cùng của ngày hôm nay,nó rất bí ẩn nên đã được cho xuống cuối cùng,đến các trưởng lão của chúng tôi cũng không biết nó là cái gì,nhưng có một điều...-tấm màn che dần mở ra,kim quang chói mắt tỏa khắp khán phòng,hiện ra một thứ giống như một đóa hoa sắp nở...kim quang này chứng tỏ nó không phải thứ bình thường.Giá khởi điểm là 18 vạn,lên giá không thấp hơn 5000 kim tệ

-...18 vạn-ngập ngừng một chút cũng có người ra giá,tầng thượng hạ bắt đầu tranh nhau

Tiểu Xà trên lưng Phong Tư Linh bắt đầu toát mồ hôi,nói lớn với nàng

-Chủ nhân!Nhất định phải có được nó,không có không được!

-Sao vậy?

-Người đừng thất vọng nhiều!Chỉ cần biết nhất định phải mua được nó,người được giảm giá 50% mà-Tiểu Xà hối thúc nàng khiến nàng không thể không động tay chân

-25 vạn!-lần đầu tiên Phong Tư Linh có động tĩnh

-25 vạn 5000!

-30 vạn!-nàng không chút ngại ngần nói ra,chứng tỏ bản thân là người có tiền

-30 vạn lần thứ nhất!30 vạn lần thứ hai!30 vạn lần thứ ba!Bộp!Bông hoa kim quang thuộc về Lâm Thiên tôn giả-Tường Vi chốt giá

-Cái gì!?Đó là Lâm Thiên sao!?

-Đúng là cường giả,thực có rất nhiều tiền a

Đóa hoa được mang đến chỗ Phong Tư Linh,lúc này Tiểu Xà mới nói

-Chúng ta vẫn là nên về thôi,tìm một nơi nào đó có thể trấn áp ánh sáng này,nếu không sẽ có việc lớn

-...được!Ta tin người,chúng ta về phủ!

...

Phong Tư Linh rảo bước theo Phong Liêm Triệt trên hành lang Tử Phong điện,ra đến hoa viên,tay nàng còn giữ vật lạ nọ,lòng bồn chồn không yên

Đến trước một hòn giả sơn,Phong Liêm Triệt đưa tay vẽ vẽ vài nét rồi truyền ít nguyên khí vào đó,trước giả sơn liền biến thành một cánh cửa mật thất

-Cái này là trước kia mẫu thân sai người đào thành cho nàng tu luyện,chính nàng đặt cấm chế tách biệt với bên ngoài nên chắc sẽ không có chuyện gì,chúng ta mau vào

Cả 2 lại men theo cầu thang hẹp tiến sâu vào mật thất,cuối mật thất hiện ra một căn phòng khá lớn,xung quanh là cẩm thạch phát sáng,ở giữa là một bàn ngọc lưu ly lấp lánh

Kim quang càng ngày càng rộng,tỏa khắp mật thất,Tiểu Xà hóa thành bản thể,hạ mình xuống trước vật lạ,nó bay lên trên không trung,những cánh hoa dần mở ra,kim hoa rực rỡ chói mắt,hiện ra bên trong là một quả cầu nhỏ

Phong Tư Linh và Phong Liêm Triệt nâng tay cân bót ánh sáng,cả hai đều bị uy áp kinh người kia làm nội thương,lúc này,hắn cảm giác trong không gian linh thú chấn động một trận,lão gia hòa kia có chuyện gì phải kinh ngạc như vậy

-Thủ hộ Kim Long Đế đòi thứ hai ngàn không trăm linh bốn,Thiên Độc Vương Xà nghênh đón tiểu chủ-Tiểu Xà khiến Phong Tư Linh kinh động một trận,cái này là không thể a,Tiểu Xà cư nhiên hạ thấp mình như vậy,chắc chắn thân phận của thứ kia không phải dạng thường

Kim quang dần thu lại,hiện ra bóng dáng một Tiểu Kim Long dễ thương,bốn chân nhỏ khuấy động một hồi lấy lại thăng bằng,đôi cánh bé bé sau lưng đập đập vài cái,thân thể liền bay lên,cặp sừng hiện còn rất ngắn,hồng mâu mở ra,nhận thức với khung cảnh bên ngoài

Tiểu Kim Long chớp chớp mắt,ngây người một chút,thanh âm trong trẻo của nữ hài tử vang lên

-Là tỷ tỷ,chính là tỷ tỷ a,ngươi chính là truyền nhân của người nắm giữ sức mạnh Kim Long,là vận mệnh của ta a,tỷ tỷ,ngươi khế ước với ta

Rõng con quán quýt bên Phong Tư Linh lại nhai liên hồi

Nàng ngây người,đầu đuôi ra sao còn chưa biết

-Ahaha,ta cũng không ngờ lại trùng hợp như vậy,nàng ấy là huyết mạch Kim Long tộc,là thượng thần thú cao quý nhất,Đế Vương của các thần thú,truyền thừa trong tộc Từ Xà chúng ta có nhiệm vụ Thủ hộ cho Kim Long Đế,không ngờ chủ nhân lại là khế ước nhân vận mệnh của tiểu chủ,nàng đã thích,người liền nhận đi

Tiểu Xà lại khiến 2 người kinh động một phen,thượng thần thú!?Không phải đang đùa đấy chứ!?

Trên cả thần thú Thập Nhị giai là thượng thần thú,uy áp và sức mạnh không thể đo lường,số lượng thì phi thường ít ỏi,nó không đùa chết nàng,nàng cũng muốn tự từ lắm rồi đấy

-Ta còn nhỏ tuy trông rất vô dụng nhưng lớn lên sẽ siêu cường đại,lúc đó có thể bảo vệ tỷ tỷ,xin tỷ tỷ đừng vứt bỏ ta,tội nghiệp ta lắm-rõng nhỏ ôm góc áo Phong Tư Linh,giương đôi mắt to ngấn nước,thút thút(nước mắt của trẻ con lúc nào cũng thành công)

Thấy bộ dáng tội nghiệp của nó,nàng cũng mềm lòng,huống hồ chi nó lại là thượng thần thú

Phong Liêm Triệt nãy giờ kinh ngạc mới hoàn hồn,xoa đầu rõng nhỏ,nói

-Tiểu hài tử,ngươi vẫn là cần một cái tên,chúng ta cho ngươi một cái tên,ngươi lấp lánh ánh kim như vậy,Tiểu Kim thì sao?

-Tiểu...Kim,ta thích!Nghe rất hay,cảm ơn ca ca-nó liền cười,bộ dáng phi thường dễ thương

-Tên gì thì tên nhưng quan trọng là phải che đi uy áp kinh người và cái huyết mạch Kim Long của ngươi-Phong Tư Linh đưa tay véo hai má phúng phính của Tiểu Kim,vô cùng nghiêm túc nói

-Cái đó ta có thể tự làm được,Kim Long chúng ta từ khi sinh ra đã có thể dễ dàng kiểm soát được tính chất cơ thể,việc che đi uy áp với huyết mạch không phải là vấn đề-Tiểu Kim tự hào nói,lập tức thực hành,bạc quang bao bọc lấy nó,sau đó uy áp liền biến mất,hiện ra một Tiểu Thanh Long không khác là mấy

-Tiểu nữ oa,ngươi thực lợi hại nha-Phong Tư Linh cười khen ngợi khiến nó vô cùng cao hứng,lại biến hóa thêm mấy lần nữa.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Tên to con bậm trợn to nằm ở cung yến ngày trước là Dung Tào,một Bát tinh triệu hồi sư ở phương Nam,nổi tiếng háo sắc,lại hay dùng lực bức người,nói là cường giả nhưng không có tí đức hạnh nào

Bị Phong Thiên Dực đánh cho thê thảm,hắn cũng phần nào biết sợ đi,nhưng thói kiêu ngạo của hắn sửa không được,hiên ngang đạo phớ,chiếm hết đường đi của người ta

Phịch!

-Chết tiệt!Kẻ nào dám ngăn đường của bổn gia!-hắn tức giận quát tháo hắc y nhân trước mắt

Kẻ kia không một động tĩnh,guơng mặt nhợt nhạt như chứa một tầng băng mỏng,hai mắt đen mực u tối,thân mặc hắc bào thêu những hoa văn khá phức tạp,đẹp mà lạnh,tuyệt nữ mà khó gần

-Hừ!Ngươi đang coi thường ta!?-Dung Tào tức giận túm lấy cổ áo hắn,hắn hơi nhủu mày,tò rõ điệu bộ không thích người khác chạm vào mình

Người bên đường bàn tán xôn xao,đều thương cho số phận của nam nhân kia

-Tiểu Dạ Dạ,ta mới quay đi một chút là ngươi lại gây sự với người khác rồi,thật không ngoan nha~~một cổ hàn khí ập tới,ngay lập tức đã xuất hiện một thân thể vàng chói bên cạnh Tử Dạ,hắn cười yêu mị,kể cả tên Dung Tào kia nhìn vào cũng phải nhỏ dãi(ách,kinh quá rồi)

-Kỳ-Tử Dạ kia vừa dứt lời,đầu Dung Tào liền đứt lia khỏi cổ,máu bắn tung tóe lên người hắn,nhuộm bẩn một góc trường bào

Tử Dạ đưa ánh mắt không hài lòng nhìn Dương Kỳ,bộ đồ đó là thánh thượng vừa thưởng cho Tử Dạ,tính chộc tức hắn đây hả?

-Hừ!Cái đồ gia hỏa nhà ngươi!Một thánh thượng,hai thánh thượng,ba cũng là thánh thượng,đầu ngươi còn chứa thứ gì ngoài bà già đó không hả!?-Dương Kỳ nổi đóa xả một trận,sắc mặt Tử Dạ liền tối đen

Đối với tên 18 cái xuân trong cấm thành như hắn thì kinh nghiệm sống ít đến đáng thương,tiếp xúc với hắn thường chỉ có thánh thượng và Dương Kỳ,phương châm sống của hắn lại chính là.....thánh thượng(- -ách,Tiểu Dạ à,nên sớm đòi đi)thánh thượng bảo gì hắn làm đó,tuyệt nhiên không nói lại nửa lời,thậm chí đối với hắn,mạng sống cũng là nằm trong tay thánh thượng

-Được rồi được rồi!Ta xin lỗi ngươi,chúng ta vào một khách điểm nào đó nghỉ ngơi cho ngươi thay y phục tiện nghe ngóng chút tin tức-Dương Kỳ đẩy đẩy sau lưng Tử Dạ,trừ bỏ bà già đó,cũng chỉ có hắn mới dám làm như vậy

...

Từ khi có Tiểu Kim,bầu không khí xung quanh Phong Tư Linh ồn ào hơn hẳn,nó bắt nàng đưa đi khắp nơi chơi đùa,thử không biết bao nhiêu việc,đây là hành xác nàng nha

Tiểu Kim biến đi biến lại,vẫn là chọn hình dáng một tiểu lục điều

Theo như Tiểu Xà nói,trứng của Kim Long có chút khác thường,kim hoa bên ngoài thực chất là một lớp bảo vệ tránh cho huyết mạch bị lộ,vỏ trứng thực sự nằm ở bên trong,hơn nữa lại không xác định được thời gian hóa nở,chỉ có thể nhận biết bằng hào quang tỏa ra

-Tỷ tỷ,muội đói rồi,muội muốn ăn

-Đằng trước có khách điểm,chúng ta vào đó nghỉ chân một chút cũng được

Phong Tư Linh đi đến trước cửa khách điểm,lại thấy được một hắc y nhân và thân ảnh vàng chói kia,trong lòng có dự cảm chẳng lành,đang chú tâm suy nghĩ thì lại bị cắt ngang

Phịch!-một thân ảnh nhỏ nhắn va vào hắc y nhân,thân thể bé nhỏ liền như bị đánh bật lại,ngã xuống(hôm nay lắm người va phải Tiểu Dạ quá)

Nữ tử kia hồi hả đứng dậy,xin lỗi riu rít

-Tiểu Hồng nha đầu ngươi lại gây chuyện,có tin ta đánh gãy chân ngươi không-giọng nói chanh chua phát ra,ngay sau đó bà chủ khách điểm liền phi ra,hướng tới Tử Dạ-Thực lòng xin lỗi quý khách,xu nha đầu đó tay chân lỏng ngóng,đã làm phiền đến ngài

Mất nhìn người của bà ta cũng không tồi,vừa liếc qua là biết 2 người kia không phải người bình thường,y phục toàn là hàng thượng phẩm,chỉ cần là người có tiền,bà ta liền tiếp đãi nồng nhiệt

-Thực...thực xin lỗi...

Dương Kỳ mặt đầy hắc tuyến nhìn cô bé Tiểu Hồng kia,nàng thoáng run lên vì sợ hãi

-Ai chả có lần mắc lỗi,hồng hồ chi nàng chỉ là một đứa trẻ,đụng chạm một cái cũng không mất mát gì,ngươi cũng là nên bỏ qua cho nàng

Thanh âm đều đặn,không chút gấp gáp,hơn nữa lại rất thuyết phục

Dương Kỳ nhăn mặt nhìn Phong Tư Linh đang bước tới,định mở miệng xả vài câu thì đã bị Tử Dạ ngăn lại,hai mắt hắn có chút bất thường,có chút...lay động(- -)

-Hừ...Tiểu Dạ ngươi...thôi bỏ đi,lũ các ngươi hết thấy đều là làm ta mất hứng,Tiểu Dạ,chúng ta đi-Dương Kỳ kéo mạnh tay hắn lôi đi

Phong Tư Linh để ý,trước đó,hắn còn có liếc qua mình

Để làm bà chủ khách điểm nguôi xuống,nàng lại quảng cho bà ta 1 kim tệ,hai mắt bà ta sáng lên,ngay lập tức liền quên hết thấy mọi chuyện

*Tiền tệ của Sarha đại lục được chia thànhđồng tệ,ngân tệ,từ tệ rồi đến kim tệ,theo thứ tự lại có giá trị gấp 100 lần,1 kim tệ thôi đã đủ để nuôi sống một gia đình 3 người bình thường trong vài tháng rồi

-Tỷ tỷ,nam nhân đó thật lạ,hắn chẳng hề phản ứng gì với hành động của người khác,không phải là ngốc đấy chứ?-Tiểu Kim nói

-Ta không nghĩ vậy,chắc hẳn hắn đã ở một chỗ quá lâu rồi nên thiếu hiểu biết sự đòi hỏi-Phong Tư Linh nhìn theo bóng lưng 2 người kia,trong lòng lại xôn xao một hồi

...

Lại nói đến Từ Dạ và Dương Kỳ,2 kẻ này sau khi rời đi lại tìm một quán trọ,sau khi Từ Dạ thay đồ xong liền rời đi

-Tiểu Dạ,hành động của ngươi hiện tại thực rất lạ,có phải có chuyện gì không-Dương Kỳ quay sang hẳn hỏi

Hắn bày ra bộ mặt nhăn nhó hiếm thấy,chi thốt ra đúng 1 từ

-Lạ

-Lạ?Cái gì lạ?

Từ Dạ đắm đắm vào vùng ngực trái,hai mắt Dương Kỳ liền tròn tròn ra

-Từ...Từ bao giờ...mà ngươi...-hắn lắp ba lắp bắp

-Nữ nhân

-Là nữ nhân đáng ghét lúc này sao?(đáng ghét cái đầu ngươi)đừng nói là...Tiểu Dạ,cái này có thể gọi là yêu-Dương Kỳ không ngại ngần gì mà nói ra hết toàn bộ khái niệm về yêu một cách đơn giản cho Từ Dạ,hắn cũng gật gật coi bộ là hiểu rồi(Tiểu Dạ Dạ trùng tiếng sét ái tình của Linh tỷ a,số tỷ đào hoa đấy)

Cũng phải thôi,trước giờ cũng chỉ có mỗi một nữ nhân là thánh thượng ở bên cạnh hắn,khái niệm về thế giới của hắn còn quá mù mờ chứ đừng nói đến tình yêu

Có thể khiến cho một tảng băng tiếc chữ như vàng là Từ Dạ bị đánh gục thì Phong Tư Linh vốn không phải con người!.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Bắc Linh học viện

-Nhanh lên nào nhanh lên nào Linh Linh-Dạ Anh kéo tay Phong Tư Linh một mạch hướng tới phòng viện trưởng

-Công chúa...có gì mà gấp vậy

-Là một người bạn thân của ta,hôm nay nàng chuyển đến Bắc Linh,chúng ta đi chào một tiếng-bộ dáng Dạ Anh rất vui vẻ,xem ra người kia cũng không phải tầm thường

Àm!

Dạ Anh mở tung cánh cửa phòng viện trưởng,nhảy xổ vào,đưa mắt tìm kiếm rồi xông tới thân ảnh hồng sắc kia,hét lớn

-Tiểu Uyên!

Tiểu Uyên?Đừng nói là...

-Đúng là Tạ Uyên,thảo nào 2 người họ giống nhau vậy,thì ra là đồng lõa cả-Phong Tư Linh nghĩ thầm trong lòng

-Tiểu Anh Anh,lâu lắm không gặp,ngươi vẫn tốt chứ?-Tạ Uyên hớn hờ hỏi

-Còn tốt chán,gới thiệu cho ngươi muội muội của ta,nàng chính là Nguyệt Thiếu Vương phi đó,Linh Linh mau qua,đây là Tạ Uyên,Tam tiểu thư Tạ gia Tứ Đại gia tộc,là bạn rất thân của ta,ngươi mau qua làm quen

Phong Tư Linh cước bộ không hề gấp gáp,bộ dáng rất tự nhiên chào hỏi Tạ Uyên,hoàn toàn không biểu lộ ra là mình biết nàng từ trước

Tạ Uyên không kì thị chuyện nàng là phế vật, vẫn rất vui vẻ mà làm quen

Và trong khi đó...

-Viện trưởng, coi bộ chúng ta bị bỏ rơi rồi-một nam tử thân mặc trường bào, choàng thêm một chiếc khăn lông chồn trên vai, màu tóc và đôi mắt rất giống Tạ Uyên, soái khí tỏa đầy người

-Nữ nhi tui họ lâu ngày không gặp, vui vẻ là được, vậy thì cứ để Tạ Uyên tiểu thư học chung lớp với công chúa đi-Vân Thái viện trưởng vuốt vuốt chòm râu dài

-Cứ vậy đi, Uyên nhi, ca ca có việc đi trước, muội ở lại học tập cho tốt-nói rồi liền bước đi

Phong Tư Linh có chút chú ý đến hắn, hỏi

-Người đó là ai vậy?

-Đó là ca ca Dật Hiên của ta, huynh ấy chính là người thừa kế duy nhất trong gia tộc, còn là một thiên tài luyện đan, so với các anh chị trong nhà, ta tự nhận thấy mình thật kém cỏi-Tạ Uyên mặt đầy hắc tuyến, tâm trạng tụt xuống một nửa

-Ahaha, thiên phú võ đạo của ngươi cũng đâu tệ, còn hơn đám nam nhân vô dụng của học viện ấy chứ-Dạ Anh vỗ vỗ vai nàng an ủi

Tạ Uyên có một ca ca là Tạ Dật Hiên hết mực yêu thương nàng. Đại tỷ Tạ Tường Vy thiên lương sắc sảo và Nhị tỷ Tạ Yến Nhi hành tung bí ẩn, thực lực không rõ ràng

Nhưng nàng tự biết rằng ai trong số họ cũng đều rất có thiên phú, vậy mà nàng sinh ra lại không có gì đặc biệt, phụ thân khen nàng thông minh hoạt bát nhưng nàng lại chỉ có thể tu luyện võ đạo, bị chê cười không ít

...

Từ Phong điện

-Điện hạ-Mộ Phi từ đầu hiện đến sau lưng Phong Liêm Triệt, bộ dáng vô cùng nghiêm túc đưa ra 1 cuộn giấy-là thư từ Âm vệ đội

-Ồ! Nhanh hơn ta dự tính, Yến Nhi này cũng biết làm việc hơn rồi-hắn nhận lấy cuộn giấy, mở ra xem, sắc mặt lập tức tối sầm, hắn đã nghĩ mình tính sai nhưng không ngờ sự thật lại như vậy...

-Điện hạ...-Mộ Phi cảm nhận rõ rệt cỗ sát khí trên người Phong Liêm Triệt, điều gì khiến hắn phải có sát ý đến vậy

-Mộ Phi, lát nữa ngươi đón Linh nhi về chỗ ta đồng thời...triệu tập tất cả Âm vệ, đêm nay, tập trung ở Linh tháp-từ mâu yêu mị bỗng chốc lạnh lẽo lạ thường, mà vốn dĩ đâu phải gì lạ thường, việc hắn dịu dàng, ôn nhu mới chính là lạ thường!

-Điện hạ, không lẽ người định...-Mộ Phi nghĩ thầm trong lòng, rốt cuộc trong đó viết gì mà đến hắn cũng không thể biết, Phong Liêm Triệt thực có ý định để Thiếu Vương phi nương nương tham gia vào chuyện này!?

Phong Liêm Triệt cước bộ có chút vội vàng, hướng thẳng tới thư phòng của phụ thân hắn, trên mặt đầy hắc tuyến, hay cho một Thái tử Dạ Minh, hay cho một cái Chu gia, hay cho những kẻ ti tiện thối nát, Nam Phong không ai trị được bọn chúng, hắn sẽ một đao chém chết đám nghịch tặc đó

Dạ Minh và Chu gia cấu kết với 3 nước Ngột, Hạch, Thương âm mưu lật đổ Nam Phong, thượng thư phủ và Lâm gia đều có phần, kế hoạch đã định trước 3 năm

...

Vài giờ sau

Phong Tư Linh cùng 2 người Dạ Anh và Tạ Uyên rời khỏi Bắc Linh, nàng lập tức chú ý đến con Thanh Điều trước cổng học viện, là linh thú của Mộ Phi

-Nương nương, điện hạ kêu thuộc hạ tới đón người về-Mộ Phi cung kính cúi chào

-Có chuyện gì sao?-bình thường vẫn là hắn đưa nàng về hoặc nàng cười Tiểu Xà về, hôm nay lại là Mộ Phi, hắn cũng không có ở học viện

-Thuộc hạ không được cho biết gì thêm thưa nương nương(Mộ Phi này rất ư lễ phép nga)

Phong Tư Linh đành cho qua, leo lên lưng Thanh Điều trở về phủ

-Tiểu Anh Anh, ta thấy Quận chúa có chút khác với lời đồn, à không, phải nói là rất khác-Tạ Uyên nhìn theo bóng lưng Phong Tư Linh, thắc mắc

-Vậy sao?

-Đúng vậy,thứ khí chất đó của nàng,ta còn có cảm giác áp lực hơn cả của Yến Nhi tỷ tỷ-Tạ Uyên chuyên tâm suy nghĩ,tuy mấy năm gần đây nàng ít khi được gặp Nhị tỷ của mình nhưng áp lực tỏa ra từ Yến Nhi,nàng tuyệt đối không quên

...

Nguyệt Vương phủ

Phong Tư Linh rảo bước theo Phong Liêm Triệt đến gần tòa tháp phía Tây phủ,trong lòng nàng vẫn rất bình ổn,vì nàng khẳng định rằng hần sẽ không giấu nàng chuyện gì,mà có muốn cũng không được

Khi chỉ còn cách Linh tháp vài bước chân,nàng chấn động một trận,nhận thấy được rõ rệt một luồng sức mạnh rất lớn trong tháp,tuy không ảnh hưởng nhiều đến nàng nhưng cũng quá dư thừa để tiêu diệt Hắc kị sĩ đoàn của Nguyên Khai

Phong Tư Linh khẽ đưa mắt liếc nhìn người bên cạnh,hần cười cười tỏ vẻ đã hiểu

-Linh nhi,mau vào tháp,ta có thứ muốn tặng cho nàng

Linh tháp không quá lớn,có tất cả tám tầng,nhưng lại luôn tỏa ra một luồng dị khí,thường là có thể nhìn ra nó được bao bọc bởi một tầng kết giới vững chắc nhưng hiện tại nàng không hề cảm thấy một chút di động nào của kết giới dù đã đến rất gần,chắc chắn nó đã được gỡ xuống

Cạch!-cửa tháp mở ra,bên trong lại là một không gian rộng lớn đáng kinh ngạc,bảo thạch phát sáng được gắn đầy tường tạo nên cảm giác vừa huyền ảo lại vừa có chút lạnh lẽo

Điều khiến Phong Tư Linh không hẹn mà cũng giật mình là.....cả một đoàn hắc y nhân!Ít nhất cũng là từ Lục tinh triệu hồi sư trở lên,còn có cả luyện đan sư và...Kiếm sư,à không,còn hơn thế nữa,Kiểm Thánh!?

-Cung nghênh Thiếu Vương điện hạ!

-Linh nhi,đây là đội ám vệ bí mật của hoàng tộc,họ đều do ta làm chủ,ta đã là người của nàng vậy thì của ta cũng là của nàng(câu này có hơi*ba chấm*)

Hần kéo tay nàng đến trước đoàn hắc y nhân,giọng nói bỗng chốc uy nghiêm,lạnh lẽo,khiến người khác không tự chủ mà run sợ

-Ám vệ hoàng gia nghe lệnh!Từ giờ các ngươi sẽ nằm dưới quyền của Thiếu Vương phi nương nương,nàng nói,các ngươi nghe,nàng bảo,các ngươi làm,ai kháng lệnh,giết không tha

Khuôn mặt hần không chút cảm xúc mà vẫn có thể nói ra những lời khiến người khác phải kinh sợ như vậy,quả thật phi thường biến thái(trời sanh một cặp với tỷ tỷ của ta nhỉ)

-Rõ!-tất cả hắc y nhân đồng loạt hô to

Tuy hơi bất ngờ nhưng Phong Tư Linh vẫn nhận ra...chúng chưa phục,đời nàng thu thập cái gì cũng phải thu thập cho trót,khiến chúng phải toàn tâm toàn ý mà nghe theo nàng

Phong Tư Linh nhìn xung quanh một chút rồi mới quay sang Phong Liêm Triệt,nói

-Triệt,ngươi đã nghe qua câu nhỏ cô phải nhỏ tận rễ chưa,ngươi làm như vậy là khiến họ nghĩ ta cậy quyền rồi,thực lực của họ không hề nhỏ,chi bằng để ta thu thập họ một chút,người mạnh nhất của các ngươi,không ngại lên so với ta vài chiêu chứ?

-Nữ nhân kiêu ngạo,ngươi nghĩ ngươi đủ khả năng sao!?(một em đã lên tiếng)

-Đúng vậy,nghe nói nàng ta còn mang danh phé vật nổi tiếng cả nước,điện hạ,chúng tôi không phục!

-Đúng vậy!Yến Nhi tỷ,mau lên dạy dỗ nàng ta

Phong Liêm Triệt thở dài,bọn họ hết thấy đều chui vô bẫy của nàng,bình thường người khác nói nàng như vậy,hần tuyệt đối không tha nhưng trường hợp này lại khác,thôi thì cứ để nàng định đoạt

Lát sau,một nữ tử xinh đẹp,thanh nhã,lại có nét uy nghiêm bước đến trước Phong Tư Linh,nàng mỉm cười hài lòng

Địa tinh triệu hồi sư đỉnh phong!

Hơn nữa,tên là Yến Nhi,trên mặt có vài nét giống Tạ Uyên,chắc hẳn là Nhị tỷ của nàng ấy,nghe nói Tạ Yến Nhi thần thần bí bí,ít khi về Tạ gia,thì ra là ở đội ám vệ hoàng gia này làm chị Đại,thật tiểu a

-Thuộc hạ Tạ Yến Nhi,xin lĩnh giáo nương nương

-Không cần quá quý cù,trên đấu trường thì ai cũng như ai,ta khuyên Yến Nhi cô nương đây không nên hạ thủ lưu tình-Phong Tư Linh mỉm cười khuyên

đảo, trên mặt Tạ Yến Nhi cũng xuất hiện nét cười

Khí chất không tồi!

-Tiểu Xà-thanh âm mị hoặc, lạnh lùng vang lên

Khè!-thân tử xà to lớn hiện lên, khiến ám vệ hoàng gia kinh động một trận, tròn tròn mắt ngạc nhiên

Thất linh-Thiên Độc Vương Xà!.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

-Có phải ta đang hoa mắt hay không? Linh thú của nàng ta là Thiên Độc Vương Xà

-Chuyện này sao có thể!

Đám ám vệ bắt đầu loạn lên, đến Yến Nhi cũng phải thảm than trong lòng, nàng biết Phong Tư Linh không phải dạng tầm thường nhưng không ngờ triệu hồi thú của nàng lại là Thiên Độc Vương Xà, vậy có nghĩa là...không thể nào!?

-Ta muốn tốc chiến tốc thắng nên Yến Nhi cô nương mau gọi triệu hồi thú của mình ra đi-Phong Tư Linh vẫn phong thái điềm đạm đúng chất cường giả

Tạ Yến Nhi dần lấy lại bình tĩnh, thở mạnh một hơi, bộ dáng cũng trở nên nghiêm túc

-Lúc này thực đã xem nhẹ nương nương, ta thay mặt toàn bộ các ám vệ tạ lỗi với người, nhưng trận đấu thì vẫn phải tiếp tục, hi vọng nương nương không phiền. Nàng... liệu có phải là vị Lam Thiên kia không!? Hay là có quan hệ với nàng ta

Phong Tư Linh cười lạnh, đưa tay tỏ ý mời nàng

-Đến lúc ra ngoài rồi, Huyền Ứng Sư

Ầm!-chỉ trong chớp nhoáng, một thân huyền sư to lớn đã xuất hiện, Huyền Ứng Sư cũng là một siêu cấp linh thú nhưng lại không được xếp vào hàng Thất linh (êm hơn đủ mạnh), đầu chim, mình sư tử và một đôi huyền dực lớn

Tất cả ám vệ đều tránh xa khỏi trận đấu của 2 người

Gào!-không khí ba động mãnh liệt, sàn đá cẩm thạch suýt chút nữa là vỡ ra, khác với Tiểu Xà, con linh thú này thật quá ồn ào

-Chết tiệt! Ôn ào như vậy sẽ đánh thức Tiểu Kim mắt, nó mà tỉnh dậy là sẽ loạn hết lên-Phong Tư Linh trầm ngâm- Tiểu Xà, tốc chiến tốc thắng

Tiểu Xà hiểu ý nàng, trời sinh xà thú chúng nó đã không thích ồn ào, nhân đây tiêu diệt mối tai họa (ô nhiễm bầu không khí) vậy

-Chỉ là một siêu giai linh thú xấu xí, chim không ra chim, sư tử không ra sư tử mà cũng đòi náo loạn trước mặt bọn gia, xem ta trừng trị người thế nào! Ta không để người phá hỏng giấc ngủ của tiểu chủ đầu- Tiểu Xà từ hình dáng ba trượng hóa thành chân thể, giáp khí bao bọc quanh thân nó tỏa ra một loại kịch độc khủng bố, không nhanh tay tạo tường khí hộ thể là sẽ đi đòi ngay

Huyền Ứng Sư lại có chút e sợ trước sức mạnh của nó (có mà sợ đến co giật mới đúng)

Tạ Yến Nhi kịp thời tạo tường khí hộ thể, đồng thời lấy ra cực phẩm linh khí Xích Lôi thương

-A! Hôm nay ta quên mang theo tử kiếm rồi, đành dùng tạm thứ này đánh với người vậy-Phong Tư Linh tụ nguyên khí trong lòng bàn tay, nguyên khí từ sắc ngưng tụ, biến thành hình dạng đúng như nàng muốn, một thanh kiếm khí

Linh khí từ Liên ấn bao bọc cơ thể nàng, tốc độ phiêu lên, phong hoa tuyệt đại, chúng sinh điên đảo

Trên mặt Yến Nhi và ám vệ hết thấy đều xuất hiện một tia kinh hoàng, nàng, nàng thực là Lam Thiên! Hơn nữa còn kỹ năng biến nguyên khí thành vũ khí này chỉ có đạt đến Địa tinh triệu hồi sư mới làm được, phải biết điều khiển nguyên khí một cách thành thạo, nàng thậm chí còn có chút khó khăn khi thực hiện, vậy mà Phong Tư Linh lại dễ dàng tạo ra kiếm khí, yêu nghiệt, thật quá yêu nghiệt!

-Lam...Lam Thiên-sắc mặt Yến Nhi trắng bệch, rồi tím ngắt khi nhìn thấy mái tóc đỏ rực của Phong Tư Linh, thậm chí Phong Liêm Triệt cũng có chút dao động, không ngờ nàng đã đạt tới mức này, lại còn giấu kỹ như vậy

Phong Tư Linh hải lòng nhìn biểu hiện phong phú của đám người, sát khí tỏa ngập căn phòng, nụ cười từ thần đã hiện hữu

...

Thân ảnh vàng chói gặp gặp chạy khắp nơi, ngó ngang ngó dọc chỉ để tìm ai kia, Dương Kỳ tức tối dậm chân

- Từ Dạ thôi! Đã bảo người đứng chờ, vậy mà lại chạy đi đâu mất, sao ta lại cùng người nhận cái nhiệm vụ chết tiệt này cơ chứ, cái gì mà đi tìm Vương, có bà già đó thôi cũng mệt hết vía rồi

Hắn dùng mắt chửi, bộ mặt trở nên nghiêm túc, dường như đã cảm nhận được một luồng sức mạnh khá lớn phát ra trong thành, chắc Từ Dạ cũng đã cảm nhận được, tiếng tăm của Nam Phong cũng không phải là để làm kiêu đi

Khởi hồng thạch thánh thượng đưa cho hắn đột nhiên dao động mãnh liệt, hắn toát mồ hôi đầm đìa, không phải chứ và chỉ sau một cái chớp mắt, Dương Kỳ đã không còn ở chỗ cũ nữa, thân ảnh thoát ần thoát hiện trên những nóc nhà, hướng thẳng tới Nguyệt Vương phủ

- Dương Kỳ, hồng thạch này có thể cảm nhận khí tức của Vương, chỉ cần nó có động tĩnh thì tức là các người đang ở gần Vương, cứ lần theo cảm nhận của nó mà đến chỗ người

...

Cổ sát khí ngùn ngụt tỏa ra, tay Tạ Yến Nhi đã có chút run run nhưng vẫn cố chịu đựng, khí lực của Tiểu Xà mạnh lên nhanh chóng, chút nữa là xuyên thủng tường khí hộ thể của nàng

Ám vệ vẫn chưa hết bàng hoàng về thân phận của Phong Tư Linh, thời gian tiêu hóa hắn cũng rất dài đi

Cho dù cách biệt giữa Địa tinh đỉnh phong và trung cấp là rất lớn nhưng luận về linh thú, thậm chí là khả năng điều khiển nguyên khí, Yến Nhi đều kém Phong Tư Linh một bậc, mấy cái lời đồn vớ vẩn về Quận chúa phế vật, nàng ta vẫn là nên quảng sang bên thôi. Nhưng thực lực của Phong Tư Linh cao như vậy, tại sao lại giấu không cho thiên hạ biết, để phải chịu nhục suốt bao năm qua, chắc chắn là có ẩn tình!

Phong Tư Linh chủ động tấn công trước, không chút do dự vung một nhát kiếm uy lực xuống Yến Nhi, nàng nhanh chóng dùng Xích Lôi thương chống trả, kiếm khí thì vẫn chỉ là kiếm khí mà thôi, sao có thể đánh lại một cực phẩm linh khí được cơ chứ, sau một hồi, nàng giành được thế chủ động, liên tục tấn công Phong Tư Linh

Trên đỉnh trần, hai con linh thú cũng có một trận đánh quyết liệt, nhưng Phong Tư Linh nàng đã dễ dàng nhìn ra kết quả, thuộc tính của Huyền Ưng Sư là Lôi, mà thuộc tính bổ sung của Tiểu Xà lại là Hỏa, Lôi biến dị từ Hỏa, việc Tiểu Xà thắng chỉ còn là vấn đề thời gian, ngược lại nàng có chút chật vật với Tạ Yến Nhi

- Điện hạ, nương nương quả thực rất lợi hại nhưng chênh lệch cấp độ với Yến Nhi tiểu thư lại có chút rắc rối, người liệu có thắng được không? - Mộ Phi đã biết chuyện từ trước đứng cạnh Phong Liêm Triệt đánh giá, hắn chỉ cười, nói

- Nàng sẽ không thua

...

Hai mắt Phong Tư Linh mờ đi vì đánh quá sức, trận đấu diễn ra hàng tiếng trời, cả 2 đều chỉ chút vết thương, nàng vốn dĩ không muốn phân thắng bại với Tạ Yến Nhi, chỉ là thấy nàng ta là một cái máy tập rất hiệu quả (ách, tỷ thật quá độc ác rồi!) Kiếm khí trên tay tan biến, thân ảnh nhỏ ngã xuống, trước khi mất hết ý thức, nàng đã thấy một bóng người gục xuống từ bao giờ, miệng cong lên cười thỏa mãn

Lúc ấy, một vòng tay đã đỡ lấy nàng, dịu dàng ôm nàng vào lòng, cười sùng nịnh

- Nàng làm tốt lắm Linh nhi

Nàng không hề nhận thức được bản thân đang trong hoàn cảnh nào, cảm giác không chút mệt mỏi, rất thoải mái, cứ thuận theo tự nhiên mà tựa mình sát vào người hắn, trong chốc lát, bản mặt hồ li của ai kia đã xuất hiện vài vết hồng. Đồng thời, tất cả ám vệ đều có chung một suy nghĩ

Ta bị hoa mắt hả trời!?

...

Phong Tư Linh lơ mơ mở mắt, khi đã nhận thức được nàng liền cảm nhận được một con tê đại lan khắp cơ thể, kinh mạch bị tổn thương không ít, đến cử động cũng là cả một vấn đề

Ngay sau đó, lại có một luồng khí thanh mát dịu dàng chảy trong cơ thể, khôi phục lại kinh mạch của nàng, thậm chí là khiến chúng vững chắc hơn, độ thuần khiết của nguyên khí đã được luyện hóa không chệch vào đâu được

- Triệt - nàng miễn cưỡng bật ra một hơi, hắn lộ rõ vẻ lo lắng, ôn nhu vuốt tóc nàng, trách cứ

-Nàng tỉnh rồi,có biết là ta lo lắng cho nàng lắm không,lần sau đừng bao giờ dại dột như vậy nữa

Là hẳn dùng Phong thuật trị thương cho nàng

Nàng chỉ khẽ ừ một tiếng nhưng trong lòng đã có chút gì đó rung động,g giống như đang thực sự cảm nhận được yêu thương vậy,một cảm xúc mới lạ nhưng...cũng không đến nỗi tệ

Sau trận đấu giữa nàng và Tạ Yến Nhi,toàn bộ ám vệ đều nhân lúc nàng hồi phục mà quỳ hết thấy xuống tạ lỗi,huống hồ chi nàng lại chính là Lam Thiên

Trước giờ Tạ Yến Nhi luôn tự hào mình có thiên phú hơn hẳn Nhi hoàng tử Nguyên Khai,nàng tự tin rằng mình chỉ thua kém mỗi Thiếu Vương điện hạ nhưng nàng đã sai,hoàn toàn sai rồi,tuy cấp bậc có thấp hơn nàng nhưng thiên phú của Phong Tư Linh thực phi thường khủng bố

Chính vì không muốn bản thân tụt về phía sau mà điên cuồng luyện tập trong Linh tháp,cũng là để bản thân xứng đáng đứng cạnh hai người họ,vạn nhất không làm vướng chân họ,nguyện ý cả đời làm hậu thuẫn cho hai người

Lời thề đã định từ hàng ngàn vạn năm trước!.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Ngay sau khi phát giác được luồng sức mạnh,Từ Dạ theo quán tính mà chạy tới Nguyệt Vương phủ,hắn sinh ra với huyết mạch của gia tộc thủ hộ Vương suốt hàng trăm năm qua,đối với hơi thở của Vương lại rất nhạy cảm,liền có thể nhận ra ngay tức khắc

Cẩn thận ẩn thân,hắn dễ dàng tiến vào phủ,hạ trên cây sồi cạnh Linh tháp,Dương Kỳ đến nơi thì cũng đã thấy hắn ở đó,tức giận trách mắng

-Dạ khôn khiếp,ta biết ngay là ngươi sẽ tới mà,xú tiểu tử,có biết ta tìm ngươi cực khổ thế nào không!?

Từ Dạ chỉ lặng im,dùng bí thuật nhìn xuyên qua kết giới đã được dựng lại,thực có chút khó khăn,nếu không phải có bảo khí hộ thể của thánh thượng thì tinh thần lực của hắn đã bị cản trở,sớm đã mất ý thức rồi

Người lập nên cái kết giới này phải có thực lực hơn hẳn hắn!

Quan sát một chút liền nhận ra bóng dáng nữ tử quen thuộc,mặc dù tóc nàng đã biến thành màu đỏ tươi nhưng hắn vẫn nhận ra,thậm chí là cảm nhận được huyết mạch của Vương trên người nàng

Nàng thật sự là Vương,thật trùng hợp

Phong Liêm Triệt bên trong đã nhận ra có kẻ xâm nhập,không ngại ngần dùng tinh thần lực đáp trả,Từ Dạ miễn cưỡng chặn lại nhưng cuối cùng vẫn để bị nội thương,dòng huyết nóng chảy qua khóe môi

-Tiểu Dạ,ngươi không sao chứ!?

Từ Dạ lau nhẹ vết máu,trong lòng dấy lên cảm xúc kì lạ,cứ như đòn vừa rồi rất quen thuộc đối với hắn vậy,cảm giác nao nao trong lòng,thực khó chịu

Đồng thời trong không gian linh thú của Phong Liêm Triệt cũng ba động một trận làm hắn tức tối thầm rủa

Lão ròng!Dạo này nào ngươi bị úng nước à!

...

Đội ám vệ của Phong Liêm Triệt cũng phải xấp xỉ trăm người,độ tuổi trung bình cũng chỉ từ hai mươi đến ba mươi tuổi,thực lực không thấp hơn Lục tinh lại đào đầu ra một Kiếm Thánh sơ kì và một Kiếm sư đỉnh phong,đến đây Phong Tư Linh lại thắc mắc những người này từ đâu mà có,hơn nữa lại nguyện ý đi theo hắn như vậy,thực lực của hắn rốt cục cao đến đâu mà nàng chẳng thể cảm nhận được chút nào

Phong Tư Linh trầm mặc hồi lâu,đột nhiên một giọng trong trẻo hồn nhiên đánh thức nàng

-Tỷ tỷ,tỷ tỷ đang suy nghĩ gì vậy?

Tiểu oa nhi khoảng ba,bốn tuổi ngồi trên đùi nàng,tay nghịch ngợm những sợi tóc đen nhánh,chân không an phận phải đừng đưa mấy cái

Nàng dịu dàng xoa đầu Tiểu Kim cho qua chuyện,Phong Liêm Triệt ngồi bên cạnh uất ức như tức phụ bị chồng ruồng bỏ,trong tâm chỉ có thể tìm cách

ăn đậu hủ của nàng thêm vài lần, không thể cứ để nàng bị người khác chiếm tiện nghi (Triệt ca, đầu óc ca quá đen tối rồi)

Phải nói đến Tiểu Kim nhỏ nhắn kia, lúc nàng còn trên giường bệnh, không biết Tiểu Kim đã làm nên loại chuyện gì mà khiến tất cả ám vệ khóc không ra nước mắt, chỉ cần nhìn thấy nó hoặc Tiểu Xà là mặt liền tái mét, cung kính bái lạy, miệng không ngại bật ra mấy tiếng Tiểu Kim đại nhân, Tiểu Xà đại nhân uy vũ

Có lúc nàng còn thấy mặt bọn họ biến thành đầu heo, không ra một cái hình thù gì, hỏi đến thì ai cũng cười cười khiến nàng có chút thương cho họ (tại tỷ cả thôi)

Cũng chỉ có 2 huynh đệ Mộ Phi là an toàn

Tiểu oa nhi ngây thơ không hề biết đến suy nghĩ hiện tại của Phong Tư Linh, chỉ toàn tâm hưởng thụ trên đùi nàng trong đầu nghĩ đủ những cực hình sắp tới dành cho các ám vệ

Đám người ngu ngốc, ta nghe Tiểu Xà ca ca nói hết rồi, các người là khinh thường tỷ tỷ nhà ta, đáng tội chết!

Tuy nghe có vẻ tiêu cực nhưng đầu ai biết được sau này những điều rùng rợn nhỏ làm đã trở thành tiện lợi lớn đối với đoàn ám vệ kia, nhưng đó là chuyện tương lai

-Linh nhi, sắc mặt nàng có vẻ không tốt, có chuyện gì sao?

Phong Tư Linh mân mê tách trà trong tay, hai hàng chân mày nhíu lại

-Mấy ngày chui rúc trong phủ, chân tay thật ngứa ngáy, lại để đám họ Lâm ăn phúc lợi lớn như vậy, không thoải mái

Chuyện Thái tử và Chu quốc công cầu kết với gác âm mưu lật đổ Nam Phong nàng cũng biết ít nhiều. Thật không ngờ Dạ Minh kia được biết đến là chính trực cương nghị lại làm ra loại chuyện như vậy, hoàng thượng mà biết sẽ thổ huyết mà chết cho coi. Nàng rất cảm kích hắn đã đối xử tốt với nàng nhưng hắn muốn giết Nguyên Khai, ấy là muốn giết bằng hữu của nàng, không thể dung a

-Vậy thì về phủ công chúa đi, ta vừa nhận được tin báo hôm nay Chu quốc công sẽ dẫn đám nữ quyến đến dự sinh thần của Lâm Linh-Phong Liêm Triệt phẩy phẩy mẫu giấy nhỏ trong tay

Sinh thần? Tam công chúa phủ từ bao giờ mà đã trở thành Lâm phủ cho chúng tùy tiện mở tiệc vậy? Còn không biết thân biết phận đưa thiệp mời cho nàng, phải chỉnh, lập tức phải chỉnh a!

Hừ! Không mời thì ta tự đến, Phong Tư Linh này còn sống thì Tam công chúa phủ không đến lượt người họ Lâm quản

-Mộ Phi

Thanh âm băng lãnh như xuất ra một tầng hàn khí mỏng, một thân hắc y liền xuất hiện trước mặt nàng, cung kính

-Có thuộc hạ

Phong Tư Linh đưa nhẹ tay trắng nõn, từng động tác đều phi thường thanh nhã, nụ cười khuynh đảo giang sơn

-Chuẩn bị xe ngựa, ta sẽ về phủ Tam công chúa, tiện sai người chuẩn bị ít quà sinh thần cho Lâm Linh muội muội

Sắp có kịch hay để coi a!

...

Ngày hôm nay phủ Tam công chúa phải nói là vô cùng náo nhiệt, phần là tổ chức sinh thần cho Tam tiểu thư Lâm Linh, phần là đón tiếp Chu quốc công và Chu Đại thiếu gia Chu Thành, người đã được định sẵn là hôn thê của Lâm Tuyết

Nhưng còn một chuyện khiến phủ công chúa kinh động một mảnh, đó chính là cỗ xe trước của phủ, dùng ngựa kéo thì chả ai nói làm gì, đây lại những bốn con Huyết Lang cấp 10 khiến người đi đường không khỏi chột dạ, từ bao giờ mà mấy con linh thú cấp cao đều bị hạ giá thế này!?

Từ trên cỗ xe ngọc, nam tử bạch y tuyệt sắc bước xuống, người người chao đảo, hắn đưa tay đỡ nữ tử thanh y khỏi xe, không nhìn thì thôi mà đã nhìn rồi thì khó có thể rời mắt khỏi hai con người này, chiếm hết sạch cái đẹp của thiên hạ rồi a

Ngày trước khi còn ở phủ Tam công chúa, Phong Tư Linh vốn không được sống đàng hoàng, cơ thể gầy gò ốm yếu, lại phải làm việc cực nhọc rồi hứng chịu quá nhiều trận đòn nên nhan sắc bị phai đi quá nửa. Nhưng từ khi nàng đến Nguyệt Vương phủ, Phong Liêm Triệt kia ra sức vỗ béo nàng, khiến nàng càng ngày càng mũm mĩm trắng trẻo, đẹp động lòng người (- -)

Hắn là đang khó chịu khi nữ nhân của mình bị sắc lang sẫm soi nha, nàng đẹp vừa thôi chứ, cứ ra ngoài là gây sự chú ý, hắn sao giữ nổi nàng đây (Triệt ca à, công của ca cả đấy thôi)

Đi theo hai người còn có một tiểu oa nhi phi thường dễ thương, từ đầu đến chân đều một màu hồng rất nổi bật, luôn miệng gọi ca ca tỷ tỷ, nhìn vào người ta

liền nghĩ tới một gia đình hạnh phúc a(sau này liền sẽ có người cướp Tiểu Kim đi,xin gia đình chuẩn bị tâm lý)

Gia nhân nhìn thấy Phong Tư Linh,khuôn mặt lộ rõ vẻ không chào đón,chúng cũng chưa từng thấy mặt Phong Liêm Triệt nên không chút e sợ mà lên tiếng đuổi người

Hai huynh đệ Mộ Phi hộ giá theo sau ngay lập tức xông lên dẹp loạn,uy áp Địa tinh giáng xuống khiến hết thầy đám gia nhân bên ngoài kinh sợ,run cầm cập

Lâm Vĩnh Kha thấy bên ngoài ồn ào thì cùng một đám người tiến ra,vừa nhìn thấy Phong Tư Linh đi cùng Phong Liêm Triệt đã kinh sợ,lại nhìn sang một đám nô tài sắp học máu mà chết thì còn giật mình hơn,đoán được phần nào cục diện,hắn cẩn thận lại gần,hành một cái lễ với Phong Liêm Triệt

-Nguyệt Thiếu Vương điện hạ đại giá quan lâm,không nghênh tiếp từ xa,thật thất lễ

Người xung quanh kinh ngạc một trận,vị Nguyệt Thiếu Vương bí ẩn kia còn vượt xa so với lời đồn,yêu nghiệt a!

Phong Liêm Triệt cười khách khí

-Lâm tướng quân,tạ dẫn Linh nhi đến dự sinh thần tiểu thư các người lại bị một đám nô tài xông ra xua đuổi,nàng mới rời đi không lâu sao đã quên mặt nàng rồi

Hắn nói khiến Lâm Vĩnh Kha kinh hồn bạt vía,nhìn sơ qua thôi đã biết hắn không coi người trước mặt ra cái gì nhạc phụ rồi,phải biết rằng bất kính với hắn là đáng tội chết,thời điểm máu chót chưa đến,tuyệt đối không thể rước thêm họa

-Là ta dạy dỗ chúng không cẩn thận,đã làm kinh động đến điện hạ...và nương nương,xin người nể tình tha cho chúng một mạng

Phải biết Lâm Vĩnh Kha khó khăn bao nhiêu để thốt ra hai chữ nương nương kia,nhưng vậy cũng đúng,hắn chỉ là một phò mã không hơn không kém,địa vị thực chất còn thấp hơn cả Quận chúa Phong Tư Linh,khi Từ Ninh công chúa mất thì hắn mới dám lộng hành như vậy

Phong Liêm Triệt phẩy tay ra hiệu,hai huynh đệ Mộ Phi dừng xuất uy áp,đám nô tài thoi thóp sợ hãi được người kéo vào trong,bộ dáng thực thảm hại

Phong Tư Linh cười nhạt,thần nhiên cước bộ,phủ Tam công chúa là của nàng,vinh hoa phú quý từ trước đến giờ của chúng đều là của nàng,hết thầy mọi thứ nàng đều sẽ lấy lại

Lâm Vĩnh Kha thấy nàng tùy tiện như vậy cũng không dám ho he nửa lời,huống hồ là trước mặt vị cường nhân kia,hắn chỉ thắc mắc về tiểu oa nhi đi theo nàng,ánh mắt nhìn hắn lạ lùng khiến hắn không hèn mà rừng mình một cái

-Hắn gọi là phụ thân của tỷ tỷ nhưng nhìn không ra chỗ nào giống cả,Tiểu Xà ca ca và Mộ Phi đều nói hắn là người xấu,đã bắt nạt tỷ tỷ,nhất định phải trừng trị!

Sẽ có việc cho hai huynh đệ kia làm rồi đây

...

Phong Tư Linh hướng thẳng tới phòng khách,bộ dáng đủ kiêu ngạo,một điểm cũng không giống phế vật.Gia nô trong nhà nhìn thấy nàng thoát không khỏi ngạc nhiên,bàn tán một trận,nam nhân bên cạnh hắn là Nguyệt Thiếu Vương đại danh鼎鼎 đi

Lại nhìn sang lão gia lùi thui đi sau,đời nào Lâm Vĩnh Kha lại tự hạ thấp mình như vậy!?Vị điện hạ kia chắc chắn đủ đáng sợ a!

Chu quốc công đến sớm hơn nàng một chút,hiện tại đã ngồi trong phòng tiếp khách uống trà đàm đạo với Lâm Viễn Độ,Chu phu nhân Phí Ngọc chính là biểu tỷ của Phí di nương vậy nên quan hệ giữa Chu Thành và Lâm Hải hắn cũng rất thân thiết đi

Chu phu nhân vận hoa y điểm lệ,nhan sắc cũng xếp vào hàng mỹ nhân,từng cử chỉ lời nói của bà ta đều được thể hiện cẩn thận,rất biết giữ mình khác hẳn với Phí di nương thô lỗ kia

Chu Thành bình thường hoạt bát nổi trội là thế,gìu tâm trạng xấu lên hắn,chẳng qua là cay cú vụ việc Phong Tư Linh làm nàng ta bề mặt trước bao nhiêu người,bước vào phủ Tam công chúa là thấy khó chịu,nếu không phải mẫu thân cản dận,nàng đã không thêm đến

Chu Thanh bực dọc ngồi cạnh Lâm Hải và Chu Thành,không chút tiết lễ đưa tách trà lên uống một hơi,vừa đặt tách xuống bàn đã nghe thấy thanh âm nữ tử vọng bên ngoài

-Nguyệt Thiếu Vương đến!.....

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

-Nguyệt Thiếu Vương đến!-tiếng Ngọc Miên vọng từ bên ngoài gian phòng vào khiến Chu quốc công vừa nâng tách trà lên định uống giật mình làm rơi xuống đất, vỡ thành từng mảnh

Phong Liêm Triệt cao hứng nắm tay Phong Tư Linh bước vào,nam nhân anh tuấn tiêu sái,cười một cái liền khiến người người điên đảo,đám nữ quyền vừa nhìn thấy hân đã say mê,chìm đắm trong thế giới mơ mộng,trên đời sao lại có nam nhân đẹp hơn cả nữ tử như vậy,vừa ghen tị lại vừa yêu mến a

Chỉ tiếc là hân lại không thêm đề ý tới,chỉ chăm chăm vào nương tử nhà mình,muốn hân chú ý há?Đẹp hơn nàng đi rồi hân nói

Chu Thanh nhìn thấy Phong Tư Linh,lừa trong lòng đã chực trào,đứng dậy định ba mặt một lời thì(may thay)Chu Thành đã cầm tay nàng chặn lại,lắc đầu căn dặn,nàng tức tối dậm chân rồi bực dọc ngồi phịch xuống,hừ!Nữ nhân không biết lễ phải,nàng không để yên cho à lâu đâu!(tiểu Thanh à,nương dặn người một câu,làm người nên biết giữ mình không ta cho người xuống lỗ nghe con)

Lâm Linh nhìn thấy Phong Tư Linh nhin không được liền đứng dậy,quát lớn

-Phế vật nhà ngươi sao dám bước chân vào đây!?Thật ô uế!Mau cút ra ngoài cho ta!

Hừ?

Phong Liêm Triệt tối sầm mặt,từ mâu tuyệt sắc yêu mị khép hờ,thở ra luồng hàn khí quý dị,uy áp cường giả liền ập lên người Lâm Linh,nàng ta chỉ là người luyện võ sao chống lại uy áp kinh người của hân,ngay lập tức ngã xuống,một búng máu tươi xộc ra,khổ sở không thôi!

-Điện hạ!Điện hạ!Tiểu nữ nhất thời nông nổi,xin người thứ tội-Lâm Vĩnh Kha dập đầu cầu xin hân,Phí di nương cũng đã góp phần

Liều di nương và Lâm Ngải(đã được trị liệu nhưng vẫn phải che mặt,bà còn ám ảnh Linh tỷ lắm,động vô là chết như chơi à)tuy rất sợ hãi nhưng cũng một bụng khoan khoái trong lòng,Lâm Linh xú nha đầu nhà ngươi chết đi a,chết quách đi a!

Phong Tư Linh nhìn bộ dáng khổ sở của Lâm Linh,khinh bỉ một trận,bàn tay nhỏ nhắn nắm lấy tay Phong Liêm Triệt khẽ động,hân mới bắt đầu xuôi xuống,dẫn thu lại uy áp

Tiện nhân!Thử mở cái mồm thôi của ngươi ra nói nàng là phế vật nữa xem,ta liền giết ngươi!

Lâm Linh bộ dạng còn thê thảm hơn đám nô tài lúc trước,Phí di nương nhanh tay đỡ nàng dậy rồi dìu vào trong

Cả gian phòng câm như hến,mất một lúc sau,Lâm Viễn Độ mới lên tiếng hòa giải

-Thiếu Vương điện hạ và nương nương cát công tới đây chính là vinh hạnh của phủ Tam công chúa,mời điện hạ và nương nương vào chính điện dùng bữa

Phong Tư Linh cười lạnh,thanh âm tựa tiếu phi tiếu vang lên

-Sinh thân của Tam muội,ta tất nhiên phải đến,sự việc vừa rồi coi như chưa từng xảy ra,ta có chuẩn bị một món quà sinh thân cho muội tử,mong muội ấy nhận tấm lòng của ta

Ngọc Miên tay nâng chiếc hộp ngọc bước lên,giao cho gia nhân của Phí di nương,đám nữ quyền nhìn hộp ngọc lung linh mà phát thêm,chi riêng trừ phẩm đã quý như vậy,vật bên trong còn đáng giá đến mức nào?không hổ danh là hoàng tộc a~Lâm Linh kia cũng là có phúc quá đi

...

Bữa tiệc được tổ chức ở chính điện phủ công chúa,phải nói là rất náo nhiệt,tụ tập gần như đông đủ các quan chức và quý tộc trong thành,chi là một cái sinh thân nho nhỏ mà cũng làm lớn lên như vậy,không biết nếu Phong Liêm Triệt kia tổ chức sinh thân cho nương tử nhà hân thì sẽ có bao nhiêu cao nhân đổ về đây,quà nhận chắc không hết đâu a~

Nguyệt Thiếu Vương và Thiếu Vương Phi được xếp ngay cạnh chủ tọa là Lâm Viễn Độ,nàng khẽ đưa mắt quan sát một lượt,đối diện nàng là Chu quốc công và Chu phu nhân,bên cạnh hai người đó lại chính là Lý thượng thư,người đứng đầu thượng thư phủ,coi ra bữa tiệc này cũng chỉ là cái có,liền phải để Mộ Phi đi nghe ngóng một phen

Lâm Linh sau khi được chữa trị cũng miễn cưỡng lết được thân tàn ra ngoài,chào hỏi qua khách nhân một chút,trước khi về phòng,nàng nhìn Phong Tư Linh,ánh mắt uất ức,không chịu phục

...

Hải Ngọc

Lâm Linh ngồi trên giường,khó khăn tiếp nhận từng ngụm cháo nha hoàn đưa tới,cảm giác như già đi chục tuổi,mệt mỏi không thôi

Nàng hận Phong Tư Linh,hận tất cả của nàng,không thể dễ dàng tha cho nàng ta!

-A Thủy,người đi truyền cho nương,bảo người phân phó vài sát thủ của gia tộc,bằng mọi giá phải giết chết Phong Tư Linh,tốt nhất là nên làm ngoài phủ để tránh nghi ngờ

-Tiểu thư yên tâm,phu nhân và lão gia chắc chắn sẽ đòi lại công đạo cho người,Phong Tư Linh kia bắt quá cũng chỉ là một phế vật,khinh thường tiểu thư là đáng tội chết(==,thêm một thánh ngu người nữa)

A Thủy là nha hoàn đi theo Lâm Linh từ nhỏ,so với hạ nhân khác trong phủ thì nàng ta được phúc lợi lớn hơn,ngoại hình khá xinh xắn,làm việc cũng cần cù,nhanh nhẹn,bắt quá lại răm rắp theo lời Lâm Linh,bản tính tốt cũng bị phai không ít

A Thủy dứt ngậm cháo cuối cùng cho chủ tử rồi thu dọn ra ngoài

Bên ngoài cửa sổ căn phòng,thân hình nhỏ nhắn đáng yêu nhếch miệng cười tinh quái,hồng mâu long lanh không che đi được tia sát khí nồng đậm,Tiểu Kim phi thân lên mái nhà,nhẹ nhàng uyển chuyển trở về phòng

Đám có ý đồ mưu hại tỷ tỷ,đội ta nói cho ca ca,các người liền lĩnh đủ!(Tiểu Kim a~từ bao giờ mà người giao hoạt như vậy,Triệt ca mà biết,không tru di cửu tộc là may lắm rồi)

...

Trở lại với bữa tiệc,Phong Tư Linh chỉ ngồi một lát là rời đi,không khí ở đó đối với nàng thì ngọt ngào không tả,nàng đi rồi,hắn tất nhiên cũng lẻo đẻo theo sau

-Hai người không cần hộ giá,âm thầm ở lại trông chừng chú ý động tĩnh của đám Chu quốc công,có gì báo cho ta là được-Phong Tư Linh cẩn thận căn dặn hai huynh đệ Mộ Phi và Mộ Tinh rồi mới rời đi

-Ca ca,ca ca a!-Tiểu Kim lon ton chạy tới bên cạnh Phong Liêm Triệt,hắn nhắc bỗng tiểu oa nhi lên,mỉm cười

-Chuyện gì vậy Tiểu Kim?

-Ca ca...-rồng nhỏ ghé sát tai hắn thì thầm gì đó,hắn vừa nghe xong mặt đã tối sầm,nếu không phải Tiểu Kim đang ở trên tay hắn,hắn đã không ngại tùm tùm đại một người mà bóp nát rồi

-Tiểu Kim,muội làm tốt lắm,gì thì hãy đi cùng tỷ tỷ,bảo vệ nàng cho tốt,ca ca sẽ thanh lý đám người không biết thân phận kia,muội hiểu chứ

Ân!-đầu nhỏ gật gù tán thành,trong lòng như nở hoa,chờ đón kết cục của những kẻ xấu số

...

-Tiểu tử thôi,người tính làm gì-tiếng nói ồm ồm vọng ra trong tâm trí Phong Liêm Triệt,khuôn mặt hắn không chút biểu cảm,bóng dáng mỹ lệ thoát ảm thoát hiện trong màn đêm,chỉ trong chớp mắt,hắn đã biến mất không dấu vết

-Lão gia hỏa,ông hỏi ta tính làm gì ư?Dùng Hình ngục đi!

...

Một thân hắc y đi dọc hành lang dài và tối,sương mù tỏa đặc dưới đất,ánh sáng ảm hiện từ Lam thạch lại tăng thêm độ u ám và lạnh lẽo ở nơi kì lạ này

Hắc y nhân có mái tóc từ sắc,môi đào khấp hờ,bên hông đeo một miếng ngọc bội khắc hình hoa mẫu đơn rất tinh xảo,không ai khác lại chính là Tạ Yến Nhi,nàng đi chuyển đến trước một bức tranh gỗ lớn,hình thù trong tranh uốn lượn kì dị,trông như một biểu tượng gì đó,chủ thượng của nàng tức Phong Liêm Triệt lại có thể nhìn ra một đôi long phượng,hắn nói trông chúng giống như đang muốn bảo vệ thứ quan trọng rồi không cho nàng chuyển bức tranh đi

Hình ngục ban đầu là một căn hầm cũ mà Phong Liêm Triệt tình cờ phát hiện lần đầu về Nam Phong,hắn nảy sinh một cảm xúc kì lạ với nơi này nên sau khi thu nhận ám vệ đã để đây làm mật thất,nơi trị tội những kẻ sa đọa,có âm mưu với hoàng tộc hoặc đắc tội với...hắn

Những cực hình trong Hình ngục là thứ mà kẻ cả đội ám vệ kia cũng kinh sợ,mặc dù vậy nhưng làm riết cũng thành quen,đi theo Phong Liêm Triệt chính là không có tình người,kẻ có tội liền thăng tay trừng trị a

Tạ Yến Nhi đưa tay vạch vài đường để lại ấn kí trên không kí rồi lẩm bẫm niệm chú,trước bức tranh đã xuất hiện một cái Linh đạo(một dạng công dịch chuyển,gống như truyền tống trận á)

Nàng đi qua linh đạo,linh đạo dao động một hồi rồi vụt tắt

Yến Nhi bước vào một căn phòng cực kì lớn,nàng hướng tới những bậc thang cao gần chục trượng,hoa văn trên bậc thang còn muốn cầu kì phức tạp gấp ngàn lần bức họa bằng gỗ bên ngoài,bên trên chính là ghế chủ tọa bích ngọc của Phong Liêm Triệt

Hắn ngồi đó,tay mân mê Huyết tinh gấn trên bích tọa,đối với sự xuất hiện của Tạ Yến Nhi không mấy dao động,từ mâu toàn tâm toàn ý hướng vào nửa

miếng Cửu Long ngọc bội trên tay(aiyo Triệt ca,ca là đang nhớ tỷ tỷ nhà ta sao???)

-Điện hạ,người...đều đã đưa về,hiện đang ở Tra phòng

-Hảo,ta đi xem sao,không nên để khách nhân đợi lâu a~(câu nói này sao sắc mùi nguy hiểm vại trời)

...

Phong Liêm Triệt từng bước chậm rãi đến Tra phòng,Tra phòng,nghe đã thấy mùi tra khảo,phải thừa nhận độ đáng sợ của căn phòng này cũng chỉ kém mỗi Hình phòng,hắn dùng nó để tra khảo những kẻ ám sát hoàng tộc,chưa lần nào thất bại,đúng ra hắn định vút Lâm Linh vào Hình phòng nhưng nghĩ đến việc phải cho nàng ta chịu khổ dài dài nên mới phá lệ

Tách!Tách!-từng giọt máu đỏ hồng rơi xuống mặt nước tĩnh lặng trong cái chum đã mẻ gần hết miệng,dịch trong chum sánh đặc,màu xanh lè hòa cùng máu của Lâm Linh mới trở nên quý dị,nàng ta bị trôi lên cao giữa một cái chum lớn,mạch gân tử chi đều đã bị cắt,máu chảy ra không ngớt,nhiệt độ của dịch thể càng ngày càng cao nhưng chỉ bốc hơi mà không có dấu hiệu sôi nào

Lâm Linh kêu gào trong tuyệt vọng,chi biết chửi rủa kẻ đã bắt nàng ta tới đây,ở một góc tra phòng,A Thủy bị xích chặt lại,hắc y nhân bắt nàng ăn một viên đan khiến cơ thể mất hết sức lực,cổ lăm chỉ có thể dầy dựa,nước mắt chực trào nhìn chủ tử của mình đau đớn mà không làm gì được,đến một câu an ủi cũng không nói nổi

Tiếng bước chân càng đến gần,mỗi bước chân như tóa ra một tầng lại một tầng hàn khí khiến hai kẻ tàn tạ kia sồn da gà,sau lại kinh hồn một trận khi thấy hình bóng mỹ lệ trước mắt

-Ng...Nguyệt...Nguyệt Thiếu Vương...là ngài...cha ta nhờ ngài đến...cứu ta...đúng không?...mau lên...ngài mau giúp ta...-Lâm Linh khó khăn lắm mới nói được một câu,nàng ta đâu biết rằng người đứng trước mắt mình đã làm nên chuyện gì(có ngu mới không biết==)

-Lâm tiểu thư...ngươi nói nhiều quá đấy,cái lưỡi xấu xí này...chắc cũng không cần giữ nữa rồi--thanh âm vừa nhẹ nhàng lại vừa chết chóc,lúc ấy Lâm Linh mới nhận thức được mọi chuyện,mặt nàng ta liền tối lại,hai con mắt như sắp lòi ra

-Yến Nhi...cắt lưỡi nàng ta-từ mâu vô hồn tia ánh nhìn về phía nữ tử bê bết máu,từng cử chỉ của hắn đều thật quá vô tình,quá lạnh lẽo

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Kim Long Nữ Vương

Khoảng năm vạn năm trước thời kì hiện tại của Phong Tư Linh và Phong Liêm Triệt,sự tồn tại của thế giới chưa được hoàn thiện,trật tự và cân bằng được duy trì bởi các vị thần và...những con rồng

Rồng là thần thú cao quý nhất bấy giờ,mà tổ tiên của loài rồng là Hắc Bạch Long Thần,một thân vẩy bạc óng ánh,bòm đen uốn lượn phiêu phiêu,mang trong mình sức mạnh rung chuyển đất trời,hon nữa còn là sinh mệnh đầu tiên do Thần Sáng Thế tạo nên,tính tình cổ quái,dễ nóng giận nhưng luôn được chúng thú yêu thích

Hắc Bạch Long Thần dùng sinh mệnh lực của mình và nguyên tố đất trời tạo ra tổ tiên của các loài rồng,trong đó nổi bật nhất là Kim Long tộc,không chỉ có sắc đẹp tuyệt trần mà linh khí cũng cực kì tinh khiết,Kim Long tộc phát triển và trở thành tộc rồng vĩ đại nhất,đế vương của các thần thú

Thủ hộ của Kim Long tộc là Tử Xà tộc kiều diễm mỹ lệ,chỉ một mực chung thành với chủ tử(và có thói quen nuôi giấm chua nữa==)

Cứ qua một nghìn năm,Kim Long Đế bắt kẻ nam hay nữ đều sinh ra một bọc trứng kế thừa,trứng Kim Long rất đặc biệt,ban đầu sẽ có dạng một tinh phiến tròn vo,sau đó dần dần nở ra thành một đóa sen trong suốt,phôi tử sẽ được hình thành vào đúng thời gian hoa nở,thực lực ấu thú vừa sinh ra đã ngang hàng với thần thú Ngũ giai

Năm đó,một hiện tượng kì lạ xảy ra chấn động cả giới

-Ngươi nói cái gì?Trứng Kim Long Đế trăm năm rồi vẫn chưa nở???-Hắc Bạch Long Thần dưới dạng một mỹ nam tiêu sái,thân vận trường y,hồng mâu toát lên vẻ lo lắng lẫn...vui mừng?

-Dạ...vâng thưa Long Thần đại nhân,từ khi Nữ Vương sinh hạ tiểu điện hạ đến nay vẫn chưa nở a-một nam tử cao lớn,trầm ổn trả lời Hắc Bạch Long Thần

-Haizzz...-thở dài một hơi,Long Thần tiếp lời-ta không biết nên vui hay buồn nữa,kẻ địch sớm đã có động tĩnh,Thần Sáng Thế biến mất,các vị thần hộ mệnh khác vì thương tâm mà mất hết ý chí,đến Hủy Diệt thần nữ cũng đổ bệnh,là anh lớn trong nhà,ta không biết nên làm gì cho đám nhóc thơ dại đó đây...

Đến đây,Long Thần lại một mội tựa hẳn vào ghế

-Xin Long Thần đại nhân bớt thương tâm,đối với các vị thần thì Thần Sáng Thế là người thân quan trọng nhất,nhưng thế giới này cũng do một tay họ gánh vác,thần chắc chắn rằng các vị thần sẽ sớm lấy lại tinh thần chiến đấu,hon nữa,trứng Kim Long hình thành phôi tử càng lâu thì sẽ càng cường đại,cũng không phải chuyện gì quá đáng

-Ta hi vọng là vậy...

...

Ầm!Ầm!-giữa biển máu tươi,những thân ảnh đổ xuống,cung điện nguy nga tráng lệ giờ đã trở thành bãi chiến trường tan hoang

Hắc Bạch tinh quang chiếu sáng cả một bầu trời rồi vụt tắt,như sinh mệnh một ai đó đã kết thúc vậy...

Thiếu nữ tóc ánh kim ôm chặt lấy quả trứng vàng trong tay,hai hàng nước mắt long lanh chảy xuống mặt vỏ trong suốt,người nàng cũng bê bết máu,một lỗ thủng lớn giữa bụng nhưng vẫn cố gắng hưởng trọn những giây phút cuối cùng bên cạnh đứa con yêu dấu

Tên nàng là Tiểu Kim,Kim Long Đế đời thứ 2003,là nữ nhân long tộc,bóng dáng vô ưu vô lo giờ sao mà đau buồn đến thế

-...hức!...Long Thần đại nhân...Tiểu Linh,Tiểu Hồng,Tiểu Tử,...hức...chỉ còn lại mình ta...mọi người...đều đi hết rồi,chúng ta đã hứa là sẽ mãi mãi ở cùng nhau mà...mọi người...hức...đều là dối trá,đều thất hứa với ta...

Vậy để ta đi cùng mọi người!

Nàng nở một nụ cười sáng chói,mọi thứ kết thúc rồi...nhưng đứa con của nàng phải sống,sống để nhìn thấy thế giới và bảo vệ nó,sống để cảm nhận hi nộ ái ố trên đời,sống...để yêu thương một ai đó.Vầng hào quang bao bọc lấy kim đàn rồi vụt tắt,sinh mệnh đẹp đẽ kia cũng đã rời khỏi thế gian

...

Hai vạn năm sau

-Ủa?Cái gì vậy???-Tiểu Hồng hiếu kỳ sấm soi hòn đá nhẵn bóng đột nhiên xuất hiện trước cửa nhà cô bé,Tiểu Hồng năm nay 5 tuổi,dáng vẻ rất linh hoạt,từ mâu long lanh như sao trời,chẳng hiểu vì sao một hòn đá bình thường lại thu hút cô bé đến thế,cảm giác thật quen thuộc

-Tiểu Hồng!Mày còn đứng đó làm gì?Mau theo bà về làm việc,bà đã trả tiền cho cha mẹ mày rồi đấy!-bà chủ khách điểm thô bạo kéo tay cô bé rời đi,cảm giác mất mát ảm hiệ n trong lòng

-Tiểu Kim!Hảo tử muội tốt của ta!

...

Lang thang vô định giữa thế giới,nàng chưa hề nhận thức được mình là ai?Là cái gì?Chỉ khi cảm nhận được một chút hơi ấm quen thuộc mới từ từ mở mắt,khi nhìn thấy bóng hình quen mà lạ kia trong tâm mới biết được trách nhiệm của bản thân,mới nhận ra được...mình là ai

-Nhìn người lấp lánh ánh vàng như vậy...gọi Tiểu Kim đi!

-Tiểu Kim,muội muốn ăn gì?

-Tiểu Kim,họ đều là người xấu,luôn bắt nạt chủ nhân

...

-Tiểu Kim!Cuối cùng cũng được gặp lại nàng!

Nàng là Tiểu Kim,là hòn ngọc bảo bối của gia đình này và đồng thời là...Kim Long Nữ Vương!

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

Sau khi tiệc tàn,người cũng về hết,Chu quốc công mới cùng hai kẻ Lý thượng thư và Lâm Vĩnh Kha bí mật ban luận,Phong Tư Linh đã sớm cử Mộ Phi

đi theo,Mộ Phi cẩn thận ẩn thân đứng bên ngoài thư phòng của Lâm Vinh Kha nghe ngóng

-Bản quốc công vừa nhận được mật thư của Ngột Vương thông báo mọi thứ đã chuẩn bị sẵn sàng,Chỉ chờ bên ta làm thế nào cho cả nhà Nguyệt Vương đó không còn một manh giáp thôi-Chu quốc công bình thân uống trà

-Chúng ta đã lên kế hoạch suốt 3 năm trời,Chỉ chờ có ngày này,Chu quốc công ngại sớm muộn gì cũng sẽ ngồi lên ngai vàng Nam Phong-Lý thượng thư mở lời

-Phong gia kia làm chủ cường quốc đã lâu,cũng đến lúc nhường lại ngôi vị rồi,Lâm tướng quân,bản quốc công giao cho người xử lý Nguyệt Vương,người sẽ không khiến ta thất vọng đâu chứ-gọng Chu quốc công ngâm dài,cử chỉ hết mực trầm ổn,bảo sao vợ hán lại quy củ như vậy đâu

-Thần sẽ lập tức sai Tứ Sát đi ám sát Nguyệt Vương,quốc công chỉ cần chờ đến ngày Phong gia sụp đổ,xử gọn tiểu tử Dạ Minh là ngài sẽ một bước lên làm thiên tử

Hahaha!-một trận cười sảng khoái của ba kẻ ngu ngốc,Mộ Phi hát hàm khinh bỉ,hừ,cái gì Tứ Sát,chẳng qua cũng chỉ là lũ kiến mà thôi,bất quá cũng coi thường Vương gia quá đi,người kia sớm đã vượt qua cảnh giới mà chúng có thể tưởng tượng rồi a

Hắn phải quay về báo liền cho nương nương biết,nàng sẽ thành toàn chúng sau,đến đây Mộ Phi lại thấy thương cho Dạ Minh kia,một thân Thái tử cao quý lại bị những kẻ này lừa gạt,hảo đáng thương a~

...

Phong Tư Linh ngồi trên lưng Tiểu Xà bay lượn quanh rừng U Minh,đối với sự xuất hiện của người phía sau không mấy ngạc nhiên,Chỉ chú tâm thổi tiêu,tiếng tiêu của nàng thanh âm dịu nhẹ nhưng lại kích động lòng người,nữ cảnh như vậy khiến trái tim người kia lệch đi một nhịp

Phong Tư Linh đột nhiên ngừng thổi,cảm nhận được dao động mãnh liệt bên cạnh,nửa miếng Cửu Long ngọc bội của nàng sáng rực lên,hắn...là đang nhớ nàng sao?Bỗng chốc lại trầm xuống,nàng như vậy có phải là quá tuyệt tình với hắn không?

-Lam Thiên các hạ chẳng hay có tâm tư gì?-Nguyên Khai phá vỡ không khí yên lặng,nàng cười lạnh,khẽ quay mình,lãnh mâu như nhìn thấu tâm can hắn,khiến Nguyên Khai phải đơ ra mất một hồi

-Nhị hoàng tử...ngươi vẫn là không nên tọc mạch như vậy,ta coi ngươi là bằng hữu của ta nhưng có nhiều chuyện...ngươi không biết vẫn tốt hơn

Rồi Tiểu Xà liền theo ý niệm của nàng mà bay đi,để lại Nguyên Khai si ngốc nhìn theo,Chỉ trong khoảnh khắc đó,hắn nhận ra chỗ đứng của bản thân trong trái tim nàng...thật đau a!

...

Ngột quốc hoàng triều

Trong ba nước Ngột,Hạch,Thương thì Ngột quốc là quốc gia hiếu chiến nhất,quanh năm đều là tuyết phủ trắng một tầng dày đặc,tài nguyên hạn hẹp nhưng thịt thú lại có rất nhiều,linh thú mạnh không hề ít

Tộc nhân rất ít nhưng hầu hết đều có thiên phú khá cao,nguyên tố chủ yếu là Thủy,Băng và Âm,Chỉ cần có một chút thiên phú triệu hồi sư thì liền được quốc gia trọng dụng,bồi dưỡng cho công cuộc lật đổ Nam Phong

Ngột quốc,Vương cung

Ngột Vương,Ngột Thạch một thân tuyết y,choàng bên ngoài áo lông thú,tỏa ra một cỗ khí tức vương giả chân chính,Chỉ là tà niệm lại quá nhiều khiến hắn có chút gầy gò,da mặt xanh xao,trông như đã dính phải âm thuật vậy(đúng là vậy thiệt mờ==)

-Người đã gửi thư cho họ Chu(vãi cả họ Chu)-gọng nói khàn đặc khác hẳn với khí chất thường ngày của hắn,Ngột Vương này rốt cục đã ăn phải cái gì rồi

-Vâng thưa vương thượng,hạ thần đã giao tận tay Chu quốc công,bên đó chắc giờ cũng đang hành sự-hắc y nhân cung kính cúi lạy,hắn cũng phần nào cảm nhận được sự kì lạ từ chủ tử của mình

-Sau khi tiêu diệt Nam Phong,ngươi hãy thanh lí cả họ Chu đó,hắn sẽ không dễ dàng khuất phục ta như vậy,diệt cỏ...phải diệt tận gốc

-Vâng!

Nếu Phong Tư Linh biết được ý định của những kẻ này còn không phải nàng sẽ cười chết mất đi,hoàng thất các nước giao tranh,người người hãm hại lẫn nhau,phản bội hết kẻ này đến kẻ khác,thật éo le quá mức a,cuối cùng vẫn là vị Thái tử Dạ Minh kia chịu thiệt đâu

...

Phong Liêm Triệt vẫn giữ nguyên một cỗ hàn khí lạnh lẽo,cất giọng hỏi Tạ Yến Nhi

- Thế nào rồi?

- Báo cáo chủ thượng, đã lược hết bàn chân nàng ta rồi

- Tốt, chặt đi rồi vứt ả ta vào Khoái Lạc cốc, từ từ tróc da, cắt từng miếng thịt của ả, sau đó người biết phải làm gì rồi đấy

- Vâng!

...

Hai ngày sau, người ta thấy một vật thể... chính xác là một con người(=) bê bết máu, da bị tróc sạch, mắt bị móc ra, trên khuôn mặt còn biểu lộ cảm xúc quý dị, bên cạnh đó đặt một cái hộp, từng bộ phận bị cắt ra đều lược chín rồi nhét vào đó, hung thủ còn khắc lên tấm da người hai chữ Hình ngục

Sau khi nhận dạng được đó chính là Tam tiểu thư Lâm gia, Lâm Linh, một trận náo loạn nổi lên, Phi di nương mấy ngày không thấy con gái đã xanh mặt, vừa nhìn thấy thi thể của nàng đã phun ra một búng máu rồi ngất xỉu, không ai biết kẻ nào đã ra tay, cũng không có một chút tin tức nào về Hình ngục, Chu phu nhân thấy biểu muội lâm bệnh cũng sinh lòng thương tâm bèn đem chuyện báo lên triều đình, nhờ hoàng thượng phân xử, sau đó lại truyền đến tai Nguyệt Vương Phong Thiên Dực và Phong Từ Huệ, hai người liền biết ngay là cậu tử nhà mình làm, Nguyệt Vương phủ hôm ấy... rất ồn

- Tiểu tử thối, phụ thân sinh người ra đã không vừa mắt, chỉ sợ người cướp mắt Huệ nhi của ta, suốt 16 năm nay đây là lần đầu tiên ta hài lòng về việc làm của người, cứ tiếp tục phát huy, bữa nào ta sẽ đến coi Hình ngục một chút a- Phong Liên Dực vỗ bụp bụp vào lưng Phong Liêm Triệt, hấn suýt chút nữa là ới luôn rồi

-...đạ tạ... phụ thân khen ngợi...hự...

- Ta sớm đã không ưa bọn họ Lâm(khụ) người có giết hết cả nhà chúng ta cũng bằng lòng(đó là chuyện dĩ nhiên)

Phong Từ Linh nhìn một màn trước mắt, mặt liền đen lại, đây là cuộc nói chuyện giữa cha với con sao, hoàn toàn không giống a! Nàng lại nhìn sang Phong Thiên Dực, giờ mới có cơ hội trông rõ hấn một chút, thật yêu nghiệt a, cái gì mình tinh nam thần ở hiện đại cũng chỉ có thể xách dép cho hấn thôi

Thấy biểu hiện chăm chú ngắm nhìn nghĩa phụ của nương tử, Phong Liêm Triệt lấy làm bức tức, một bình dấm chua nặc mùi liên đồ xuống, hấn nhanh tay kéo nàng rồi đi, không để phụ mẫu phản ứng đã liếc xéo Phong Thiên Dực một cái, thật hết thuốc chữa!(ở đây ý nói Triệt ca đang đánh ghen với Dực thúc thúc á, ôi lạ ca, đến cha mình mà cũng... đồ giấm cho được)

- Hahaha! Phong Thiên Dực... chàng ăn ở kiểu gì mà đến con ruột cũng đồ giấm cho được, Triệt nhi hảo khả ái a... hahaha...- Phong Từ Huệ cười vào mặt hấn một tràng, đôi phương liền tím tái mặt mày, chụp lấy tay nàng kéo sát vào người

Hấn ghé sát vào cổ nàng, thở ra một hơi nóng hổi, Phong Từ Huệ chưa kịp phản ứng thì thân thể đã mềm nhũn, hai má liền đỏ ửng, bất lực vỗ bồm bộp vào ngực hấn

- Nương tử, nàng làm vi phu buồn a, lúc nào cũng đứng về phía Triệt nhi, hôm nay ta phải hảo hảo trừng trị nàng một phen- thanh âm tục dục yêu mị chút nữa là rút mất hồn Phong Từ Huệ(giờ phút này không có căn tính tảo đầu, hai người là tu hành giả, có thể sống tới hàng trăm tuổi nên cứ thoải mái tận hưởng a)

Đoạn sau ư??? Ta không muốn viết a~

...

Nikka đại lục

Giữa một vùi núi cao hiểm trở, cây cối um tùm, mây hồng dị sắc hồ hững hờ, Thanh Loan điểu một thân rực rỡ sắc màu bay thành từng đàn quanh ngọn núi cao chót vót, khung cảnh tựa như chốn thần tiên kì ảo, linh khí dồi dào, tinh khiết đến mức nghịch thiên

Xuyên qua một tầng lại một tầng cấm chế hiện ra một viện tử nhỏ, bên cạnh có một cái hồ lớn, nước hồ trong xanh, tinh khiết, tỏa ra mùi hương ngọt lịm, chính giữa hồ là cây anh đào cổ thụ nở hoa quanh năm, trắng muốt một vùng trời, linh khí ở đây còn muốn dày đặc gấp mấy lần bên ngoài, tuyệt không phải nơi người thường có thể tới đâu

Bạch sắc nam tử đứng lặng lẽ dưới cây anh đào, nhan sắc thiếu điều tả nổi, thanh cao đến mức không thể chạm tới, hấn khẽ mím môi cảm nhận dao động của ngọc bội trong suốt đeo trên cổ, một luồng sáng đem ngọc bội hóa thành màu đỏ tươi, bạch mâu u buồn nhìn xa xăm, một cổ bi thương lại ập đến

- Đến lúc rồi, là Sarha à... hơi xa nhà, lũ nhóc các người có cần phải để một lão già như ta chờ hàng vạn năm như vậy không....

- Bạch Bạch! Bạch Bạch!...

- Con đừng có Bạch Bạch suốt ngày như thế, kêu ta phụ thân coi!

-...vậy phụ thân! Con muốn cùng Từ ca thành thân

- Vậy thì nhanh lớn lên đi, lớn rồi thì ta sẽ cho hai đứa thành thân, hôn lễ lớn nhất Tam giới luôn!

-Phụ thân,người hứa đấy nhé!

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

Giữa khung cảnh trời xanh mây trắng,chim chóc uốn lượn,hoa cỏ khoe sắc như vậy mà khuôn mặt bầu bĩnh trắng nõn của giai nhân lại hiện lên ba vạch hắc tuyến đen tối,chợt nghĩ đến hành động lúc nãy của hắn,nàng lại bật cười,phu quân của nàng cư nhiên lại có thể khả ái như vậy,hảo khả ái a~

-Linh nhi,nàng cười ta?-Phong Liêm Triệt hậm hực đem thiên hạ ôm trọn vào lòng,Phong Tư Linh tựa như con kiến nhỏ,chui lọt trong vòng tay hắn

-Ta không có...Triệt,hắn là phụ thân ngươi,không nên tùy tiện như vậy-nàng mỉm cười,đưa tay sờ nắn khuôn mặt hắn,ngắm nhìn hồi lâu-...ngươi lớn lên lại có thể yêu nghiệt đến vậy,còn lo kém phụ thân ngươi sao...phì!

Hắn ôn nhu nắm lấy tay nàng,chuyển dời đến ngực mình,bày ra bộ dáng thâm thương hết mực(Triệt ca,ca là đang ăn đậu hủ tỷ sao???)

-Linh nhi a Linh nhi,cho dù vì phu có đẹp đến nhường nào,chỉ cần mất đi sự chú ý của nàng thì hết thấy đều vô vị,đều là...sợ hãi,vậy nên xin nàng đừng bỏ rơi vì phu a~

-Cạch cạch!Rầm!(oái)-hai thân ảnh đen ngòm rơi từ trên trời xuống,thậm chí còn mang theo vài miếng gạch hoa(==),Mộ Tinh suýt xoa cái lưng tội nghiệp,thầm nguyên rửa ca ca vụng về của mình,cư nhiên lại có thể phá hủy khoảnh khắc của hai người tội họ,còn không phải đáng tội chết đi

Phong Liêm Triệt sát khí ngưng tụ,nếu Phong Tư Linh không nhanh cản hắn lại thì chút nữa là đem hai huynh đệ kia ném vào lò nung To gan!Thật to gan nha!

-Bọn thuộc hạ không cần thận...ảnh hưởng đến điện hạ và nương nương nghỉ ngơi-Mộ Phi mờ mờ hồ hồ tuôn như suối,hắn là nhằm phải phân câu sao!?Nương nương nhà hắn còn có nhân tình,chứ đừng vô Thiếu Vương điện hạ còn không phải là quy tiên luôn đi

-Bỏ đi bỏ đi,chuyện ta kêu các ngươi làm đã xong chưa-Phong Tư Linh nhàn nhã thưởng trà,Phong Liêm Triệt ngồi bên cạnh cũng tự động đem nhót từng quả lột hết vỏ rồi dứt cho nàng ăn,bộ dạng hết mực thê nô(==)

-Bọn thuộc hạ đã cẩn thận theo dõi,quả thật mọi chuyện đều như nương nương dự đoán...-Mộ Phi đem hết thấy sự việc kể cho nàng,Phong Liêm Triệt nhủ mầy,Dạ Minh quả thực là bị lợi dụng,không những vậy lại còn bị chính người thân của mình lừa gạt,nghĩ thế nào cũng thương hại cho hắn a

-Triệt,ngươi có biện pháp?

-Tất nhiên là có rồi,nhưng trước tiên vẫn không nên để tiểu tử Dạ Minh biết chuyện,cho hắn chịu khổ một chút cũng chẳng sao(==)

-À,còn một chuyện nữa,lúc nãy hạ thần có đi qua phủ quốc sư,Lưu đại nhân gửi cho điện hạ và nương nương giấy mời tới hội đàm thơ-Mộ Tinh đưa ra một tấm thiệp mời

-Hội đàm thơ?-Phong Tư Linh ngây ngốc,hội đàm thơ nàng không phải chưa nghe qua nhưng lại có chút tò mò về vị quốc sư này,nghe bảo hắn trên thông thiên văn,dưới tường địa lí nhưng lại không hay ra khỏi phủ,thậm chí còn ít khi thượng triều mà vẫn luôn được hoàng thượng coi trọng,ba phần kính nể

-Linh nhi,nàng muốn đi?-Phong Liêm Triệt hỏi,cùng lúc đem trái nho đã lột vỏ bỏ vào miệng nàng

-Có chút tò mò,khi nào vậy?

-Bẩm nương nương,là ngày rằm,khoảng ba ngày nữa ạ

-Mấy ngày cảm thấy rất nhàm chán,đi ra ngoài một chút cũng không ảnh hưởng gì,ngươi gọi người chuẩn bị ít quà lễ cho Lưu quốc sư,hắn tính ra cũng là người phe ta

-Rõ!

Sau khi hai huynh đệ rời đi,Phong Liêm Triệt thở dài một hơi,mệt mỏi tựa đầu vào vai nhỏ nàng,than thở

-Nương tử a nương tử,thuộc hạ của ta hết thấy đều đi theo nàng rồi

-Ngươi cảm thấy bất an?Lo họ sẽ bỏ ngươi theo ta?

Hắn nghe vậy liền bật dậy

-Không có,ta ấy là không có a,ta đã là người của Linh nhi,mọi thứ của ta đều là của nàng,chỉ cần nàng vui,ta cũng vui theo,chỉ cần nàng thích,ta liền cho nàng

Nam nhân này.....

-Triệt,còn A Thủy,ngươi xử thế nào?

-Cho nàng ta ăn một viên đơn,không đầy một khắc đã hồn phi phách tán rồi

Nàng vẫn là hải lòng với hắn,tính cách này hắn rất giống nàng đi,còn bên kia Tứ Sát đêm nay sẽ hành động,chắc không cần lo lắng

-Linh nhi,vẫn còn chuyện cần chúng ta giải quyết,mẫu thân sắp tấn cấp nên sẽ ở dưới tầng hầm một thời gian dài,phụ thân cũng đi cùng nàng nên Tứ Sát vẫn là để chúng ta tiếp a

Khục!-Phong Tử Linh suýt chút nữa chết sặc,nàng vốn muốn an an ổn ổn nghỉ ngơi,đâu lại kiếm thêm việc cho nàng vậy nha,lại nghĩ Phong Tử Huệ sắp tấn cấp,nàng mới tò mò

-Triệt,Vương phi có phải là Ngọc tinh triệu hồi sư?

-Ngọc tinh?...ai nha nương tử,thực lực mẫu thân sao có thể thấp vậy cơ chứ-tử mẫu lộ rõ tiểu ý,liền đưa tay捏 cái mũi nhỏ nhỏ phiến hồng của nàng,Phong Tử Linh vốn không thích nhưng nghe hắn nói vậy,vì ngạc nhiên mà bỏ qua luôn,nếu thực lực Tử Huệ quận chúa cao hơn cả Ngọc tinh thì Nguyệt Vương kia là ở cái dạng gì,thật rồi rắm!

-Sau này nàng tự nhiên sẽ biết thôi

...

Kim Thành lâu,Tạ gia

-Ca ca,cho muội đi cùng đi mà,muội biết Hiền ca ca thương muội nhất,làm ơn-Tạ Uyên hai mắt long lanh ngăn nước ôm chân Tạ Dật Hiền van cầu hắn

-Hội đàm thơ,muội đi làm gì?-Tạ Dật hiền dùng hết sức bình sinh gỡ nàng ra nhưng bất lực

-Muội muốn đi là muốn đi,ca không thể ép muội(khụ,Tiểu Uyên a,ai ép được nha đầu nguoi?)Ồ...ô...ô,muội méc nãi nãi(bà nội)-Tạ Uyên lén ra khóc thầm thiết

-Thôi được rồi,ta cho muội đi là được chứ gì!

Hắn vừa dứt lời,nàng đã xông tới bá vai bá cổ cười ha ha(==)thật hết cách với cô em gái này,tuy mệt thì mệt thật nhưng vẫn là tiểu muội mà hắn hết mực yêu thương,thấy nàng vui như vậy,hắn cũng vui theo

-Ca ca,muội yêu ca nhất!

...

Phủ quốc sư,hoa viên

Hồng y nam tử mềm như nước,tóc dài đen nhánh ôm lên cơ thể,làn da mịn màng như da nữ tử,y phục đỏ tươi để lộ cả một vùng ngực trắng ngần,thủy mâu thanh khiết mị hoặc ngơ ngác nhìn xung quanh,nhìn qua cũng chỉ xấp xỉ mười bốn mười lăm tuổi,lại toát ra hương vị điên đảo như vậy

Lưu Yến Tịch,cái tên thật dễ nghe,con người hắn ngây thơ đơn thuần,mặc dù chỉ là một đứa trẻ nhỏ nhưng đứng giữa hoàng quyền phân tranh vẫn yên bình sống sót,gây ảnh hưởng lớn tới đại cục triều đình,được hoàng thượng và bá quan văn võ coi trọng,thật không tầm thường

-Hà bá bá,Nhị điện hạ lâu như vậy không có đến chơi với Yến Tịch,có phải ghét bỏ Yến Tịch rồi không?-thủy mâu ngăn nước nhìn Hà Tâm,sao mà không mềm lòng cho được

Hà Tâm là quân sư của phủ quốc sư,trước là học trò của U ma ma,làm việc trong Phượng Loan cung của hoàng hậu một thời gian,rất được nàng tin nhiệm nên khi hoàng thượng an bài Hà Tâm đến phủ quốc sư cũng có phần nuối tiếc

-Đứa trẻ này,đâu cần lo lắng như vậy,Nhị hoàng tử tốt với nguoi như vậy,sao nguoi có thể nghĩ xấu cho ngài?

-Vì trước giờ chưa ai thật với Yến Tịch cả,Yến Tịch là bị người ta gạt suốt đấy thôi

Hà Tâm xúc động xoa đầu hắn,đứa trẻ này thật đáng thương,bị chính cha mẹ của mình ruồng bỏ,lừa bán đi vào kỹ viện(ém xinh hơn cả nữ giới luôn mờ),sau vì lòng ghen ghét mà chính người bạn mà hắn tin tưởng nhất cũng hãm hại hắn,đem hắn cho một tên phủ nhị đại dâm tặc,lúc đó...chỉ có Phong

Nguyên Khai giúp hắn,còn việc có thể tin tưởng y hay không,hắn cũng không biết...(ta thương,ta thương Tịch nhi lắm luôn,ahuhu...)

Dù sao cũng chỉ là một đứa bé chưa lớn,nàng vẫn phải ở bên cạnh lo chu toàn cho nó thôi...

...

Màn đêm buông xuống

Nguyệt Vương phủ

Lần trước đã có một kẻ xấu số chết dưới tay Phong Tư Linh,nay lại thêm bốn tên không biết điều nữa,thực lực chỉ bằng con kiến mà đòi đi ám sát Nguyệt Vương

Trong bốn tên thích khách có hai triệu hồi sư Thất tinh,một Bát tinh sơ cấp và một Bát tinh đỉnh Phong,chúng là Tứ Sát,sát thủ hộ vệ của Lâm gia,Phong Tư Linh thật không biết cả nhà Phong Liêm Triệt che giấu thực lực đến đâu mà để người ta khi dễ như vậy a

-Lão Nhất,huynh ra tay đi-Lão Tam hást cầm ra hiệu nhưng Lão Nhất vẫn chần chờ

-Hừ,Nguyệt Vương này danh tiếng nổi khắp đại lục,ta nghĩ hắn chắc cũng phải ẩn giấu chút thực lực,chi bằng cả bốn người chúng ta cùng lên cho chắc ăn

-...ta thấy huynh ấy nói cũng có lý,vậy vẫn hơn-Lão Tứ suy ngẫm một lúc rồi đồng tình

-Được,chúng ta lên!

Cả bốn tên to con vận một đạo nguyên khí đồng loạt tấn công vào thân ảnh trên giường.Bùm!Tiếng nổ kinh động Nguyệt Vương phủ,chúng vốn định ra tay xong chuồn lẹ nhưng đột nhiên lại thấy toàn thân tê dại rồi đông cứng,không tài nào di chuyển nổi

-Hay cho một Chu quốc công,hay cho một Lâm Vĩnh Kha,hay cho Tứ Sát các ngươi đêm hôm lên vào Nguyệt Vương phủ,ám sát Nguyệt Vương,Triệt,hôm bữa tới Hình ngục ta thấy có cái bề dịch đặc đặc tím tím trông khá thuận mắt,chi bằng vút chúng vào đó đi(hự!Tàn cốt của người ta đó tỷ,khác chi a-xit loại I ở thời của tỷ đâu)

-Linh nhi nàng thật sáng suốt,ta cũng vừa mới nghĩ tới Tàn cốt a

Nhẹ nhàng và nguy hiểm,hai đại nhân vật đã thành công chọc cho Tứ Sát sùi bọt mép,không có đường trở lại

-Ta thấy vẫn còn một cách nhanh hơn đây!-thanh âm của tứ thần vang lên trong đêm tối,tóc đỏ phiêu phiêu dạt dạt dưới ánh trăng,lam quang rực rỡ mê người,trong khoảnh khắc đó,trái tim mỹ nam liền ngưng đập,lần đầu tiên hắn nhìn Lam Thiên rõ như vậy.....thực rất đẹp!

Phong Tư Linh vận nguyên khí,lòng bàn tay nàng chuyển thành màu tím hồng độn của độc dược,hình thành một tử cầu

-Độc Hóa cầu!Lên!-nàng khẽ hô,quả cầu liền di động,phi thẳng về phía Tứ Sát,chỉ trong nháy mắt,bốn tên thích khách tan thành cát bụi

-...hảo a,nàng lại mạnh hơn rồi

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Hoa...anh đào...trước kia nàng thích nhất là những bông hoa phiến hồng mong manh này,yêu thương mà nàng nhận được cũng chỉ đơn giản là sự áp áp từ những bông hoa đó...

Chị gái của nàng cũng chỉ say đắm vì đó...

Mặc dù đã vào mùa thu ở Nam Phong,nhưng anh đào vẫn nở,tựa như ánh sáng của thiên sứ giữ trần gian bạc mệnh,nhưng thứ ánh sáng ấy chỉ tồn tại trong chớp lát,nó quá mong manh,quá yếu đuối

Tắm thơm màu ngà phủ lên thân thể thiếu nữ phong trần,nàng khẽ cười,hưởng thụ hương hoa nhàn nhạt,trong quá khứ,ngày mà nàng mất hết tất cả...những bông hoa ấy...nhuộm đỏ cả bầu trời...

Phong Tư Linh thả người lên ghế quý phi cạnh một ôn tuyền trong sơn trang của Phong Liêm Triệt.Long Thần sơn trang,cái tên thật cổ quái,chi có điều lại có suối nước nóng tự nhiên,khung cảnh nên thơ hữu tình,khiến lòng người chao đảo.Ngoại trừ phụ mẫu hắn ra thì người khác,thậm chí là hoàng thượng

cũng không được bước vào son trang,hắn lại giao quyền quản lí đất phong ở nơi này cho nàng,đủ để biết nàng được sủng ái đến độ nào a!

Phong Tư Linh trở mình xuống ôn tuyền,một thân bạch y ngập trong nước,hơi nước bốc lên,mờ mờ ảo ảo,tóc đen rủ xuống,tùy tiện trôi nổi.Nàng xếp bằng giữa ôn tuyền,cảm giác nao nao trong lòng khiến nàng dễ dàng nhận ra mình sắp tấn cấp,thật sự hào hứng,chỉ sau nửa năm từ Địa tinh trung cấp lên Huyền tinh,thiên hạ mà biết được,còn không phải sẽ học máu mà chết đi!

Ôn tuyền ba động mãnh liệt,nước bắt đầu sôi lên,lam quang bao bọc lấy thân thể Phong Tư Linh,đem nàng lơ lửng giữa không trung,hai đạo ánh sáng một đỏ một tím đem ôn tuyền nứt vỡ,cánh hoa cuốn theo con lốc xung quanh nàng

Bên ngoài son trang,ba người Tạ Yến Nhi,Mộ Phi và Mộ Tinh ra sức duy trì kết giới,sức mạnh của Huyền tinh triệu hồi sư quả không tầm thường,khiến cả ba bị nội thương không ít,nếu không có đan dược chắc phải nằm liệt giường đăm ba ngày rồi(==)

Ngược lại Phong Tư Linh cũng khổ sở không ít,quá trình tấn cấp càng lên cao càng phải chịu nhiều đau đớn,hiện tại xương cốt và lục phủ ngũ tạng của nàng đã sắp vỡ ra rồi,nghe đến Phong Tư Huệ tấn cấp đã ở trong mặt thất mấy ngày rồi,còn không phải sẽ đáng sợ hơn gấp vạn lần hay sao?Nhưng nàng muốn mạnh hơn,nếu không thể mạnh hơn thì cái mạng thứ hai này còn ý nghĩa gì nữa,đau khổ mà thân thể này phải chịu cũng đâu còn ý nghĩa gì nữa!

Nàng cắn răng chịu đựng,mồ hôi tuôn ra như suối,hứng chịu phản phệ chính là cái giá của tấn cấp,trừ phi có người hỗ trợ,nếu không kết cục đến thân thể cũng không còn...

Ý thức dần mất đi,đau đớn khiến mọi giác quan của Phong Tư Linh đình trệ,trong mơ màng lại nhận được hơi ấm dịu nhẹ quen thuộc...

-Linh nhi!Linh nhi!Nàng có nghe ta nói không....mau tỉnh lại...

...là hắn sao?...-lúc nào hắn cũng lo lắng cho nàng,luôn tìm cách lấy lòng nàng,nhiều lúc khiến nàng cảm thấy đã làm tổn thương hắn vậy,khiến nàng nảy sinh ý muốn lười biếng,muốn dựa vào hắn...muốn hắn...quan tâm nàng nhiều hơn hết thảy.....thật tiểu a!

Ở cùng hắn lúc nào cũng thật an toàn,thật ấm áp!Chị...Linh nhi của chị...có lẽ...đã có người thương rồi...

Tiếng nói vọng lại từ quá khứ...

-Linh nhi,nàng chỉ cần nằm đó và hưởng thụ,cả thế giới cứ để ta lo!

...

Phù Quốc sư vẫn một vẻ bình yên thanh toát,tương chừng như dù có đồ mực lên khắp kinh thành thì nội này cũng không chút nhiễm bẩn.Sau chính điện là hoa viên rộng lớn rực rỡ sắc màu,đầy đủ hầu hết các loại hoa,quen có,lạ có,một vài loại còn chưa chắc hoàng tộc thấy bao giờ,đủ để biết Lưu Yến Tịch không phải dạng vừa

Thiếu niên mười lăm tuổi nằm bên hồ nước trong hoa viên,chân trần trắng nõn nà,một chân thả xuống nước,thích thú nghịch ngợm,cho dù là điệu bộ nào trông cũng hết mực quyến rũ mê người

Hà Tâm bê khay điểm tâm đi tới bên cạnh y,khẽ nạt

-A Tịch,trời lạnh như vậy người không nên nằm dưới đất,cũng không được nghịch nước,coi chừng cảm lạnh,khi Nhị hoàng tử đến làm sao chơi cùng ngài.Nào,còn không mau dậy,ăn chút điểm tâm,dạo này người thật biếng ăn

Lưu Yến Tịch lười biếng trở mình,ngón tay thon dài không an phận lật qua lật lại mấy cái bánh dứa trên khay khảm khiến lớp bột đường xung quanh phủ đầy tay y

-Hà bá bá...người nghĩ sao...về Nguyệt Thiếu Vương phi?

Hà Tâm hơi ngạc nhiên một chút,Lưu Yến Tịch lại có hứng thú với Phong Tư Linh?Người đời đồn đại Phong Tư Linh quận chúa trời sinh củi mực,bị hiếp đáp không thương tiếc nhưng Hà Tâm ở trong cung nhiều năm,được U ma ma chỉ bảo,có gì lại không nhận ra được nàng,vị nương nương ấy xinh đẹp kiêu diễm,thanh cao lãnh đạm nhưng rất biết cư xử đúng mực,làm thơ cũng rất hay,gây ấn tượng lớn với bá quan trong triều

Sàng tiền minh nguyệt quang

Nghi thị địa thượng sương

Cử đầu vọng minh nguyệt

Đề đầu tư cố hương(Tĩnh dạ tứ-Lý Bạch,tất cả chỉ là lừa tình==)

Đêm đó gặp Phong Tư Linh ở hội thơ,Lưu Yến Tịch sớm đã biết nàng không phải người thường,y thấp thoáng cảm nhận được hơi thở cường giả trên người nàng,thậm chí còn mạnh hơn cả Phong Nguyên Khai

...Phong Nguyên Khai...nửa năm rồi y không gặp hắn,hắn cũng không tới tìm y...nghe đồn hắn hiện tại hay qua lại với Lam Thiên gì đó...hừm...phải tìm cơ hội gặp nàng mới được

...

Phượng Loan cung

Phượng Loan cung là nơi ở của hoàng hậu Chu Hải Đường, chính là bảo muội của Chu quốc công

Ban đầu, hôn sự giữa nàng và hoàng thượng vốn chỉ là hôn nhân chính trị nhưng dần dần nàng bị thu hút bởi dáng vẻ oai phong lẫm liệt, khôi ngô tuấn tú của hắn, khi mang thai Dạ Minh, nàng đã vui vẻ biết nhường nào, có đứa con này thì quan hệ giữa hai người sẽ bền chặt hơn. Ai ngờ giữa đường lại đầu ra một Nhan Quý phi, ả ta chỉ là một khuê nữ bình thường mà lại được hoàng thượng nạp vào hậu cung, sủng ái hết mực, mới vào được một tháng đã có mang, ăn hết phúc lợi đáng lẽ thuộc về nàng, nàng không cam tâm!

Nhan Quý phi tính tình lương thiện nhưng lại rất thông minh, sắc sảo, am hiểu chuyện triều chính nên rất được trung thần tín nhiệm. Nàng tôn trọng lễ nghi hơn hết thảy, đối với ác cảm của hoàng hậu hoàn toàn không hề để ý, vẫn một mực cung kính. Một tiếng tỷ tỷ, hai tiếng tỷ tỷ thân mật, làm Chu Hải Đường chán ghét

Hôm nay hoàng hậu cư nhiên lại gọi vị Quý phi này đến thăm cung của mình

Nàng một thân áo bào đỏ rực, tóc cài trâm phượng, tay đeo vòng ngọc, nhẫn vàng, son phấn là loại thượng hạng nhất của Trần Di phường càng tôn thêm vẻ đẹp sang trọng, quý phái của bậc mẫu nghi thiên hạ. Hoàng hậu ung dung ngồi thưởng trà, khoảng một khắc sau mới quay sang Nhan Quý phi bên cạnh

- Nhan muội muội, hôm nay ta gọi muội đến có chuyện muốn bàn

Nhan Quý phi khẽ mỉm cười, nàng tựa như Quan Âm hạ thế, tuy sắc đẹp không được khuynh quốc khuynh thành như hoàng hậu nhưng nhìn vào lại cho người ta cảm giác yên bình

- Xin tỷ tỷ cứ căn dặn

Hoàng hậu đặt tách xuống, hạ thấp giọng

- Ta để ý thấy Triệt nhi đã dính hôn với Phong Tư Linh quận chúa một thời gian rồi, tại sao chưa thấy nàng vào cung thỉnh an? Còn rảnh rỗi tới phủ quốc sư làm thơ đâu?

Nhan Quý phi hơi khựng lại rồi tiếp lời

- Tỷ tỷ nên thông cảm, muội cũng có nghe nói qua, quận chúa sinh ra thể chất không tốt, hay phát bệnh, Triệt nhi chỉ có thể đưa nàng đi dạo vài lần, sợ để nàng vào cung có hơi áp lực

- Áp lực? Bỏn cung có gây áp lực cho nó hay sao? Nó là cháu gái yêu của hoàng thượng, con gái của Từ Ninh, bỏn cung yêu thương còn chưa hết kia. Nếu là không muốn gặp ta, thì cũng phải vào thỉnh an hoàng thượng, đúng là vô phép vô tắc (bà nói không biết ngượng mồm luôn==)- nói đến đây, hoàng hậu tức giận đập tay lên bàn. Hai dây nơ tì bên cạnh sợ hãi, đồng loạt quỳ xuống

- Tỷ tỷ nguoi giận- Nhan Quý phi cố gắng hạ lửa trong người hoàng hậu- chỉ bằng để muội cho người tổ chức yến tiệc cho các phi tần và gia quyến, mời quận chúa đến, nàng không thể không nể mặt

Hoàng hậu đã chờ câu này của nàng lâu lắm rồi, Phong Tư Linh là tâm phúc của hoàng thượng, chỉ cần trong yến tiệc xảy ra chuyện, ả sẽ đổ hết lên đầu nàng, huống hồ, cả thành đều công nhận Phong Liêm Triệt sủng nương tử của hắn như thế, mối giao hảo giữa Nhan Quý phi và Nguyệt Vương sẽ có rạn nứt, lợi cả đôi đường, hoàng hậu nàng không phải quá thông minh hay sao! (==, một con mụ ảo tưởng)

- Được! Ta giao hết mọi việc cho muội- Chu Hải Đường cũng muốn nhìn xem cùi mục kia hình thù thế nào mà lại khiến Nguyệt Thiếu Vương nổi tiếng vô tình điên đảo đến vậy!

...

Lại nói đến Phong Tư Linh nằm trên giường bệnh. Nàng hôn mê suốt ba ngày ba đêm liền, mà trong khoảng thời gian đó Phong Liêm Triệt luôn túc trực bên cạnh, đến cơm cũng không thèm ăn. Tuy hắn đã dùng Phong nguyên tố trị thương cho nàng nhưng vẫn không an tâm (tất cả chỉ mang tính hình thức==)

- Linh nhi ngốc! Tần cấp sao không nói với ta một tiếng, có ta hỗ trợ, lại có thêm đan dược, nàng đâu phải chịu đau đớn đến vậy!- nàng vừa tỉnh liền bị hắn nạt không thương tiếc, kì lạ là nàng lại vờ bủn rủn hôn dỗi

- Hừ! Còn không phải nguoi bỏ rơi ta ở cái sơn trang đó, biệt tăm mấy ngày không về- bộ dáng của nàng y như con mèo nhỏ xù lông, vạch trần tội ác tày trời của hắn, trong chốc lát, Phong Liêm Triệt tức nghẹn cổ, không nói nổi lời nào

Kể ra thì... lúc nàng tức giận trông thật dễ thương!

Phong Tư Linh nhìn hắn một lượt từ trên xuống dưới, mấy ngày nàng hôn mê hắn gầy đi hẳn, vì lo cho nàng mà cơm cũng không động, khiến nàng mềm đi

- Chắc nàng cũng đói rồi, ta gọi Ngọc Miên chuẩn bị thức ăn cho nàng- hắn toan định rời đi, ống tay áo liền bị níu lại

Nàng cúi mặt, quyết không để hấn thấy hai má phính hồng của mình, nhỏ giọng

-...Triệt...cảm ơn người...

Ai đó mở to con mắt ngạc nhiên

- Vì sao lại cảm ơn ta?

-...không...không vì gì cả...-nàng ngượng chín mặt, lập tức chùn chân kín mít. Thiên a! Xấu hổ chết mất, nàng đâu có muốn từ mèo hoang biến thành chim nhà đâu, hàng ngày nói móc chửi thề hấn quen rồi, như vậy là quá sức lảm lảm nha!

Phong Liêm Triệt đứng đó, thất thần hồi lâu mới bình tĩnh, khẽ nở nụ cười sùng nịnh, tay hấn nâng một lọn tóc của nàng lên, hôn nhẹ

-Nàng không cần cảm ơn ta...chỉ cần luôn ở bên ta là đủ

Không khí...có chút...ngượng ngùng...

...

Tiếp tục nói đến phản ứng của hai người khi nhận được thiệp mời của Nhan Quý phi

-Ta đã dự tính trước được trường hợp này, xem ra không thể tránh mặt hoàng hậu-theo trí nhớ truyền thừa thì hoàng hậu kia rõ ràng nhìn Phong Tư Linh Quận chúa không vừa mắt, lần nào nàng vào cung gặp bà ta cũng sợ hãi núp sau Tử Ninh Công chúa. Bây giờ lại nhận được thiệp mời tới Phụng Loan cung, chắc chắn có gì đó mờ ám

-Theo ta nghĩ thì hoàng hậu muốn mượn nàng để gây khó dễ cho Nhan Quý phi, nàng xem, bữa tiệc đều là một tay Nhan Quý phi lo liệu, bà ta chỉ cần động thủ, mọi tội lỗi sẽ đổ lên đầu Quý phi, quan hệ giữa chúng ta và người cũng sẽ có rạn nứt-Phong Liêm Triệt như đi guốc trong bụng Chu Hải Đường, mọi ý định của bà đều bị hấn vạch trần. Nhưng thật không ngờ hoàng hậu lại có thể nhẫn tâm hại cả cháu mình chỉ vì lợi ích riêng như vậy, xem ra sau này vẫn là không nên ra tay nhẹ nhàng với bà ta

-Ta thấy chuyện này cũng khá thú vị, lâu lắm rồi ta không đường đường chính chính vào cung với thân phận Phong Tư Linh Quận chúa. Trước đó vẫn là nên thính an hoàng thượng trước-nàng thăm thương cho Quận chúa thực sự kia, nếu như nàng ấy can đảm hơn một chút, liệu sẽ không phải nhận kết cũng bị thảm như vậy không, vinh hoa phú quý vốn dĩ là của nàng ấy cũng sẽ không bị người khác lấy đi, nàng thất thần, mi mắt sụp xuống

Hấn thấy biểu hiện khác thường của nàng, đưa tay đặt lên đầu nàng, dịu dàng nói

-Sẽ không sao đâu, Linh nhi

-Tất nhiên rồi! Có người thì trời đất ta cũng không sợ-nàng cười thật tươi...không với ai cả, chỉ có hấn...

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Kim Hỏa

Mặc dù nàng không muốn nhưng Phong Liêm Triệt vẫn dắt nàng tới Trấn Di phường mua y phục. Trấn Di phường nổi tiếng khắp đại lục, là nơi mà mọi phụ nữ đều hướng tới, bất kể là già hay trẻ, xấu hay đẹp, khi đến Trấn Di phường đều được chăm sóc tận tình, tu bổ nhan sắc bằng nhiều phương pháp khác nhau. Mỹ phẩm của Trấn Di phường cũng là loại thượng hạng nhất, hấp dẫn các vị phi tần và công chúa trong cung nhất, họ đều phải cào cào nhau mới có được những thứ son phấn hàng đầu ở nơi này. Giá trị của Trấn Di phường thực sự có thể theo kịp cả một quốc gia, và đằng sau cơ ngơi hùng vĩ đó chính là một trong Tứ đại gia tộc, Trần gia

Trấn Di phường ở kinh thành Nam Phong là cái lớn thứ hai đại lục, đi cách hàng trăm thước đã ngửi thấy mùi hương ngọt lịm tỏa ra. Kiến trúc tao nhã, trông không quá sang trọng nhưng lại đầy uy nghi, thể hiện sự lớn mạnh không lường của Trần gia

Phong Tư Linh diện xiêm y hồng nhạt, tóc búi thấp tự, ngồi trong chiếc xe kéo bằng bốn con Huyết Lang, nàng khẽ vén màn quan sát Trấn Di phường, thiên a, một hàng dài nữ nhân chen chúc cả con phố, và mờ hôi mà vẫn cương quyết không chịu rời đi, cũng vì vậy mà nồng nặc mùi đàn bà, mất hết cả mỹ quan của người ta, chốc lát, Phong Tư Linh liền có cảm giác muốn ói

Thấy sắc mặt nàng không tốt, Phong Liêm Triệt rất hiểu chuyện, liền gọi Mộ Phi bên ngoài

-Điện hạ giao phó!

-Cho người đẹp hết đám hoa hòe bên ngoài đi,hôm nay Trần Di phường là của riêng Nguyệt Thiếu Vương phi,ai dám bén mảng,thăng tay trừng trị

Hai huynh đệ bọn họ ngay lập tức thi hành nhiệm vụ,vừa thấy bốn con Huyết Lang Thập Nhị giai,hon một nửa đám đông đã chạy tán loạn khỏi Trần Di phường,Mộ Tinh lại nhanh chân luồn người vào,thương lượng với quản sự

Một lúc sau,một cô nương mười bảy mười tám tuổi,y phục rực rỡ diễm lệ,dáng vẻ thanh thoát,hiền thực từ bên trong bước ra,Phong Tur Linh còn ngồi ra trên người nàng có mùi thảo dược rất nồng đậm,trong lòng nảy sinh nghi vấn

Giọng cô nương ấy thánh thót tựa sơn ca,nghe quả thực rất êm tai

-Các vị khách quý,tôi thay mặt Trần Di phường xin lỗi các vị,hôm nay chúng tôi vinh dự tiếp đón một vị khách rất đặc biệt,mong các vị dời sang ngày kế tiếp,Trần Di phường chúng tôi sẽ ưu đãi giảm giá ba phần!

-Không được!Tuyệt đối không được!Chúng ta đã phải chen chúc cả buổi trời,Trần tiểu thư nói đi,đi dễ dàng như vậy sao?-lên tiếng toàn những phú bà quý tộc trong thành,người thì gầy như que củi,người thì tròn như bánh bao,chẳng ai bắt mắt.Gương mặt trắng trẻo ưa nhìn của cô nương ấy lập tức tối sầm

-Các vị phu nhân,tiểu thư đây đều là khách quen của Trần Di phường nên tiểu nữ không dám khách sáo,nếu muốn vào...trả giá gấp năm lần!-nàng cười tươi như hoa,tay phải đưa đến trước đám đông...mời gọi

Phong Tur Linh ngậy người,thăm tán dương phong thái tuyệt đỉnh của nàng ta,kể từ ngoại hình,giọng nói đến cách giao tiếp đối với kinh doanh đều cực kì phù hợp,nàng ta mà đến hiện đại,chắc chắn sẽ thành siêu cấp phú hào!

Mấy phú bà đánh đá cũng phải giật nảy,bình thường họ đã phải có chút cắn rứt khi bỏ tiền vào đây...Trần Đại tiểu thư này nổi tiếng ngay thẳng,rất được Trần gia yêu quý,nàng nói gấp năm lần thì mọi dịch vụ lớn nhỏ của Trần Di phường đều là tăng lên gấp năm lần...có bán mạng cũng không trả nổi.Đành ngậm một bụng tức tối quay về,chẳng mấy chốc,trước cửa phường đã vắng tanh

Vị Trần tiểu thư này,chính là cực phẩm thế gian a!

Phong Liêm Triệt dìu Phong Tur Linh xuống xe,Trần Đại tiểu thư nhanh chân bước đến hành lễ

-Điện hạ,nương nương,thứ cho tiểu nữ không tiếp đón chu đáo

-Đại tiểu thư không cần khách sáo-Phong Liêm Triệt cười nhẹ-Linh nhi,đây là Trần gia Đại tiểu thư,Trần Yến Di

-Tiểu nữ ra mắt nương nương-Trần Yến Di cúi đầu hành lễ,cử chỉ rất thành thực,quả thực là một cô nàng khuôn mẫu.Phong Tur Linh liền biểu tặng nàng một nụ cười ngọt ngào,Trần Yến Di càng tăng thêm thiện cảm đối với vị nương nương này

-Điện hạ,nương nương,mời vào!

Cửa chính Trần Di phường rất lớn,làm từ gỗ Xuân Mộc nghìn năm,trên có khảm đá lưu ly rất bắt mắt,Xuân Mộc tản ra mùi hương thơm mát,chỉ vậy thôi cũng đã thu hút rất nhiều khách nhân rồi

-Hôm nay đã làm phiền Trần Di phường rồi-Phong Tur Linh nói về khách sáo,dù sao cũng vì nàng mà hao mất cả phở khách của người ta,Phong Tur Linh có chút không thoải mái

Trần Yến Di nhìn nàng,mỉm cười tinh quái

-Nương nương chờ lo,về bề ngoài là ưu tiên hàng đầu của hầu hết phụ nữ trên thế gian,Trần Di phường là một miếng mồi ngon mà không ai trong họ muốn bỏ lỡ,hôm nay không đến thì ngày mai chắc chắn sẽ đến,huống hồ chi...

Trần Yến Di nàng là một nữ nhân yêu tiền hơn sinh mạng,nhưng lại vì một khách nhân đặc biệt mà bỏ lỡ tiền trước mắt,chi có duy nhất một lý do...

-Tiểu thư,một Kim tinh thể,coi như vé vào cửa-Phong Liêm Triệt cười nửa miệng,lấy ra bên trong nạp giới một tấm thẻ sáng bóng màu vàng kim,đưa cho Trần Yến Di,hai mắt nàng sáng lên như vừa thấy kho báu,lập tức giật lấy tấm thẻ không kiêng nể,mười vạn kim tệ của nàng chứ chẳng ít ỏi gì...quả thực là yêu tiền...hon cả sinh mạng

Cái gì kính trọng,cái gì kiêng nể nàng không có quan tâm,chỉ cần là người có tiền thì kẻ trộm nàng cũng quý,sát nhân nàng cũng yêu.Nàng đuổi đám bên ngoài đi vì Nguyệt Thiếu Vương nhiều tiền hơn họ,có thêm mười đám như thế cũng không bằng một Phong Liêm Triệt,hắn ấy chính là siêu cấp phú nhị đại đó nha!

Phong Tur Linh nhìn một màn trước mắt liền hiểu ra,bất chợt bật cười,tính cách này,nàng thực thích,nhưng vé vào của một Kim tinh thể,tương đương mười vạn lượng,loại giá này sợ rằng chỉ có Phong Liêm Triệt thì Trần Yến Di mới dám đưa ra

Trần Yến Di biết Phong Liêm Triệt là người có tiền,nàng sẽ không ngần ngại mà bóc lột hắn.Vậy nên nếu hắn không đưa nàng tiền thì kẻ cả của Xuân Mộc cũng không được phép bước qua,Phong Tur Linh thực sự rất hứng thú...rất ít người có thể ngông cuồng trước mặt Nguyệt Thiếu Vương như vậy,nàng tuyệt không thể bỏ lỡ cô Trần Đại tiểu thư này!

*Tiền bạc ngoài cất trữ trong nạp giới ra còn có thể đem đến ngân hàng của Kim Tiền các Tạ gia đổi thành các loại thẻ, chia cấp bậc khác nhau, Tinh thẻ, Kim tinh thẻ, Tử tinh thẻ, Ngân tinh thẻ, giá trị tương ứng một vạn kim tệ, mười vạn kim tệ, trăm vạn kim tệ và mười triệu kim tệ

...

-Trần Di phường chúng tôi có rất nhiều dịch vụ khác nhau,đều ghi trong cuốn sổ này,mời nương nương xem qua

Phong Tư Linh nhận lấy cuốn sổ từ tay Trần Yến Di,chi trong khoảnh khắc ngắn ngủn đó,nàng cảm nhận được luồng nguyên tố hỏa nồng đậm trong người Trần Yến Di.Cùng lúc đó,nạp giới của nàng dao động mãnh liệt,Tiểu Kim ngũ một giấc sâu bên trong thức tỉnh,cả người Phong Tư Linh được bao trùm bởi kim quang rực rỡ,nàng chỉ kịp thốt lên

-Không xong rồi!

Quang nguyên tố không ngừng dao động khiến trời đất rung chuyển,nhiệt độ cơ thể Phong Tư Linh đột nhiên tăng cao,y phục trên người nàng còn có dấu hiện bị nung chảy.Từ trước đến giờ,nàng chưa từng cảm thấy nóng đến vậy,gióng như có một ngọn lửa đang không ngừng đốt cháy bên trong,đùa giỡn với lực phủ ngũ tạng nàng

-Linh nhi!

-Nương nương!

Phong Liêm Triệt gấp gấp đỡ nàng trong tay,cơ thể Phong Tư Linh rất nóng,ngọn lửa bao bọc xung quanh nàng đốt cháy da thịt hần nhưng hần nào có dễ tâm,vẫn một mực ôm lấy nàng,vận nguyên khí giúp nàng điều hòa thân nhiệt

-Tiểu Kim!Linh nhi rốt cuộc bị làm sao!?-Phong Liêm Triệt dụng tinh thần lực liên lạc với Tiểu Kim,một giọng trong trẻo vang lên

-Ca!Ai đó đã vô tình đánh thức nguyên tố hỏa trong muội,tỷ tỷ khế ước bản mạng với muội,nếu muội không kịp thời khống chế hỏa nguyên tố mới thức tỉnh đó thì tỷ tỷ cũng sẽ phải gánh chịu phản phệ,tỷ ấy chỉ mới lên Huyền tinh,không thể chịu được sức nóng từ ngọn lửa của Kim Long,muội xin lỗi,mọi chuyện giờ chỉ có thể chông chờ vào người bên ngoài,nếu tỷ tỷ điều hòa được cơ thể thì Kim Hỏa sẽ được luyện ra,nói không chừng...-thanh âm Tiểu Kim càng yếu dần đi rồi tan biến giữa chừng,Phong Liêm Triệt lo lắng nâng thân thể suy kiệt trong tay lên,dụng khinh công cấp tốc trở về Nguyệt Vương phủ

...

-Tiểu tử...ta biết ngươi rất lo lắng,có điều...dục tốc bất đạt,ngươi phải nghỉ cho ra nguyên nhân khiến nàng bị như vậy-lại giọng nói ồm ồm lúc trước vang lên-Ngươi nghỉ xem,phong ấn sức mạnh Kim Long Đế đầu phải ai cũng phá được,thứ nguyên tố hỏa nồng đậm đến đâu mà có thể kinh động đến thượng cổ phong ấn đây

Mỗi bước chân của Phong Liêm Triệt đều rất run,hắn cố gắng bình tâm lại,đưa ra kết luận chính xác nhất,khiến bản thân hắn cũng phải giật mình

-Nguyên tố hỏa...thuần túy...của một vị thần...lẽ nào...là Trần Yến Di?

-Hừm!Ngươi coi ra cũng thông minh hơn một chút,nhớ hồi trước ta từng nói với ngươi chứ,nàng ta tám chín phần là chuyển thể của Hỏa Thần,giờ thì rõ rồi đấy-thanh âm đặc ý ấy cũng khiến Phong Liêm Triệt phải suy ngẫm

Phải nói đến Trần Yến Di...thực ra là người bạn đầu tiên của Phong Liêm Triệt khi trở về Nam Phong,Phong Tử Huệ thường xuyên dẫn hắn tới Trần Di phường thăm mẫu thân của Trần Yến Di,nàng là một nữ tử mê tiền tuyệt đối,ngay lần gặp đầu tiên đã to gan cướp mất ngọc bội tùy thân của hắn,Phong Liêm Triệt không phải dạng biết thương hoa tiếc ngọc,nàng liền bị hắn đánh cho sưng mặt.Sau khi nàng lấy ra đan dược trị thương,lại khoe khoang mình là thiên tài luyện dược sư,nói chỉ cần đưa nàng ngọc bội,nàng liền cho hắn bao nhiêu đan dược tùy thích

Lúc đó,kẻ ăn nhờ ở đậu hơn tám năm trời bên người Phong Liêm Triệt lên tiếng,nàng ta nhan sắc bảy phần giống Hỏa Thần,hơn nữa lại mang hỏa nguyên tố cực kì nồng đậm và thuần khiết,sau đại chiến giữa các vị thần,hầu như thần tộc đều đã xuống mồ,khả năng đầu thai không phải là không có,nếu sự thật không phải Hỏa Thần là nam nhân,hắn đã tin tưởng tuyệt đối vào kết luận của mình rồi

-Trong tất cả các loại lửa trên thế gian thì chỉ có lửa của Hỏa Thần là có tư cách đứng trước Kim Hỏa,nếu muốn cứu sống nương tử của ngươi,ngươi có thể nhờ cô tiểu thư đó giúp đỡ-chỉ một câu đó,không gian bên trong nạp giới yên tĩnh trở lại

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Trần Yến Di nhìn theo bóng dáng gấp gấp của Phong Liêm Triệt,lại nhìn gương mặt trắng bệch của Phong Tư Linh,trong lòng nàng dấy lên cảm giác lo

lặng, rất khó chịu, thứ cảm xúc nao nao lạ lẫm không thể diễn tả. Đến khi nàng kịp phát giác ra thì bản thân đã đi theo hai người bọn họ từ bao giờ. Mà hai huynh đệ ám vệ kia cũng luống cuống, căng thẳng chạy theo.

Phong Liêm Triệt đã cố gắng áp chế Kim Hỏa bao quanh Phong Tư Linh nhưng y phục nàng vẫn bị nung chảy, hần liền vội vàng lấy áo choàng cuộn nàng lại, đem nàng vào mật thất dưới lòng đất. Phụ mẫu hần đã rời khỏi đó cách đây vài ngày, sau đó lại cấp tốc rời đi, mà đã đi là không cách nào liên lạc, hần chỉ có thể một mình giúp nàng điều hòa thân nhiệt.

Phong Liêm Triệt đặt nàng ngồi song song với mình trên bàn tọa, hai tay hần vận một luồng nguyên khí trong suốt từ từ truyền đến Phong Tư Linh. Kim Hỏa càng lúc càng bùng cháy hơn, áo choàng của hần cũng bị đốt trụi, thân thể trắng nõn của Phong Tư Linh lộ ra, mặt hần hơi ửng đỏ nhưng không mấy để tâm, vẫn tập trung vận nguyên khí liên tục vào đan điền của nàng.

Bên trong đan điền của Phong Tư Linh, giống như có một trận hỏa hoạn lung lay, dần ăn mòn đến nội tạng nàng, nguyên khí trong suốt đi vào, dễ dàng dung nhập với nguyên khí luyện hóa từ Liên ân, mà cũng lúc đó, Liên ân trên trán Phong Tư Linh hiện ra, không ngừng tỏa ra nguồn linh khí mát lạnh, tốc nàng lại hóa thành màu đỏ rực rỡ, tùy tiện lênh đênh giữa không trung.

Nhiệt độ căn phòng nóng lên tới hàng trăm độ, y phục của Phong Liêm Triệt cũng bị xém cạnh, tay hần phỏng đỏ, tưởng chừng như sắp bị đốt cháy, mồ hôi hần tuôn ra như suối, mặt mũi thờ đờ nhưng luồng nguyên khí trong suốt vẫn không có dấu hiệu dừng lại.

So với không gian tĩnh mịch trong mật thất, bên ngoài hoảng loạn và ồn ào hơn rất nhiều. Cả đoàn ám vệ hoàng gia rối như tơ vò, ôm đầu vất vẩn tìm cách liên lạc với Phong Thiên Dục. Tạ Yến Nhi hét lo lắng lại đến tức giận, hai tay nắm lấy cổ áo hai huynh đệ Mộ Phi, quát.

- Kêu mấy người đi theo bảo vệ điện hạ với nương nương, sao lại có chuyện!

Mộ Phi, Mộ Tinh tối mặt ủ rũ, Mộ Phi thậm chí còn rom róm lệ. Ngược lại, Trần Yến Di chỉ đứng im một chỗ, chú tâm nhìn vào cửa mật thất, nàng cảm giác một nguồn năng lượng rất quen thuộc, thu hút nàng chú ý vào nó, khiến nguyên tố hỏa trong người nàng sôi sục. Một khắc nào đó, hình ảnh thiếu nữ tóc ánh kim hiện lên trong tiềm thức nàng. Trần Yến Di chớp chớp mắt, lấy tay xoa bóp vùng trán làm dịu bớt cơn nhức đầu, nàng suy nghĩ một hồi lâu, nhớ không lầm thì trong sách đan dược gia gia truyền cho mẫu thân nàng có một loại đan dược thượng cổ làm từ băng phiến ngàn năm ở vùng Nam Cực xa xôi, có khả năng áp chế Di Hỏa (các loại lửa được tạo nên bởi năng lượng thiên nhiên, như lửa của các vị thần). Loại đan này rất phức tạp, nguyên liệu một số loại Trần Yến Di còn chưa từng nghe qua, nhưng nàng có thể luyện ra một loại đan đồng tính, có điều phẩm chất lại kém hơn bằng cách thay thế nguyên liệu phù hợp. Bình thường, phương thức này chẳng bao giờ thành công... nhưng... nàng lại rất chắc chắn... tại sao vậy?

Trần Yến Di khẽ động, ngọn lửa nhỏ rực sáng trong lòng bàn tay nàng, điên cuồng hướng mật thất dao động, ánh mắt nàng sáng lên, quay người về phía Tạ Yến Nhi.

- Yến Nhi, nương nương...ta sẽ cứu nàng!

Tạ Yến Nhi hơi ngạc nhiên, chưa kịp hỏi lại, Trần Yến Di đã dúi vào tay nàng một tờ giấy.

- ... cái này...

- Một số thứ còn lại ta sẽ nhờ Mộ Phi và Mộ Tinh đến Trần Di phường lấy về - Trần Yến Di cong môi cười - ... còn lại đành nhờ người...

Tạ Yến Nhi gật đầu, nàng tin tưởng và hiểu rõ Trần Yến Di, trong tình cảnh hiện tại, nàng ta không cứu được Phong Tư Linh thì không ai có thể cả.

...

Dưới mật thất, thời gian chậm rãi trôi, Phong Liêm Triệt không biết đã ở trong đó bao nhiêu lâu, hần điên cuồng truyền hết nguyên khí cho nàng, mà sự thực đã qua mất gần hai ngày, dòng nguyên khí trong suốt ấy vẫn không có dấu hiệu ngừng lại, kẻ bên trong nạp giới cũng phải thâm kinh hô về nội lực quá mức dư thừa của hần. Quan sát thấy thân nhiệt Phong Tư Linh không khá hơn bao nhiêu, giọng nói ồm ồm lại vang lên.

- Tiểu tử, chỉ cần ngươi hé phong ấn ra một chút, ta có thể giúp ngươi cứu nàng. Ngươi cứ tiếp tục để như vậy, đan điền nàng sớm muộn sẽ vỡ nát.

Ý thức Phong Liêm Triệt khó khăn tiếp thu lời nói vọng trong đầu, thần sắc hần không tốt, khuôn mặt tuấn mỹ giờ trắng bệch, môi hần khô nứt, khẽ mấp máy, chút nữa nói không ra.

- Lão gia hỏa...tự bản thân ngươi hiểu sức mạnh của mình, phong ấn trong người ta hở ra dù chỉ một chút liền rước thêm một đồng rắc rối nữa, phụ thân và mẫu thân lại không có ở đây, đến lúc đó cả ta và ngươi đều sẽ trở tay không kịp...còn nữa, Trần Yến Di trên kia...chắc cũng sắp xong rồi...

Nạp giới sau đó hơi ba động rồi cũng lặng dần. Kẻ trong đó tự cảm thấy bản thân vô dụng, hần bây giờ hoàn toàn bất lực, đành an an ổn ổn chờ ngày được thả ra.

...

Ngày hôm đó, cả kinh thành Nam Phong chấn động bởi một luồng hỏa nguyên tố thuần túy lấp lánh, mang theo hương dược nồng đậm cùng một chút mát lạnh của băng phiến ngàn năm, mây đen kéo đến trên đỉnh Nguyệt Vương phủ, hàng loạt những tia sét thô bạo giáng xuống liên tiếp vào một điểm, phong ba ập đến, sỏi đá bay tán loạn, gia nhân trong phủ hết hoảng hốt tìm chỗ trú, ám vệ hoàng gia đồng loạt tạo lá chắn bảo hộ, ai nấy nghiêng nghiêng ngã ngã đứng trên mô đất trong hoa viên.

Mộ Phi hít một hơi sâu lấy giọng hướng Tạ Yến Nhi gào lên.

- Yến Nhi đại tỷ! Sao tỷ không nói sớm là nàng tính luyện đan, báo hại bọn ta chật vật, đưa nàng vào Linh tháp có phải tốt hơn không !

Tạ Yến Nhi vẫn một mặt vô cảm, bình tĩnh đáp lại.

- Đừng đổ tại ta...là nàng không muốn vào tháp luyện được...

Tại nơi mà hương dược nồng nhất, Trần Yến Di ngồi xếp bằng, hai tay nàng giữ vững ngọn lửa truyền vào đan lò đỏ rực trước mắt, đồng thời dụng tinh thần lực chống lại Lôi kiếp. Tùy vào cấp độ đan dược mà quyết định độ mạnh yếu của Lôi kiếp, chỉ khi mà luyện được sự vượt qua Lôi kiếp thì đan dược mới được hoàn thành. Loại đan Trần Yến Di đang luyện là đan dược thượng cổ, Lôi kiếp so ra đáng sợ gấp nhiều lần.

Từng dòng từng dòng mồ hôi lăn dài trên khuôn mặt mỹ miều của Trần Yến Di, cho dù đã thay thế nguyên liệu phù hợp, giảm phần lớn khó khăn trong quá trình luyện đan nhưng Lôi kiếp vẫn nằm ngoài sức tưởng tượng của nàng, nếu không thành công kết đan thì không còn cách nào cứu được Phong Tư Linh nữa. Nghĩ đến đây, Trần Yến Di lại hừng hực khí thế, lửa xung quanh đan lò cũng bùng cháy hơn, chỉ cần thêm một chút nữa...khi nàng làm tan hết băng phiến ngàn năm, sẽ trung hòa được dược liệu, từ đó kết thành đan dược.

Băng phiến ngàn năm nói tan không phải là tan dễ dàng, thể hiện rõ ràng thời gian luyện hóa nó đã trôi qua hơn một ngày, lại nói Trần Yến Di chưa đạt đến cấp độ có thể luyện ra thượng cổ đan dược, nàng đây chính là phá cấp luyện dược, nói không chừng sẽ hứng chịu phản phệ nặng nề.

Một chút...một chút nữa thôi...ta không tin một tảng băng còn con lại có thể khiến ta khuất phục !

Đột Lôi kiếp cuối cùng giáng xuống, cùng lúc đó, băng phiến ngàn năm hòa vào dược liệu trong đan lò, dịch thủy điên cuồng tập trung xoáy vào một điểm, Trần Yến Di điều khiển ngọn lửa giáng thẳng vào trong hồng lô, nổ tung !

Tiếng nổ tạo nên một trận động đất chấn động Vương phủ, hồng quang phân tán tứ phía, chút nữa đã thương cả đoàn ám vệ. Khói bụi mù mịt, ai nấy đều ho sặc sụa, nhưng lo hơn cả là tình trạng của Trần Đại tiểu thư kia.

Trong màn khói mù mịt bước ra một thân ảnh mảnh khảnh của nữ nhân. Trần Yến Di đầu tóc bù xù, lấm lem bùn đất, y phục nàng rách nát, trông không kể hết thảm. Nàng chẳng nói chẳng rằng, ba chân bốn cẳng phi thân vào mật thất, ám vệ đoàn nhìn theo, trong lòng an tâm phần nào...xem ra Trần Đại tiểu thư quả thật không tầm thường.

...

Phong Liêm Triệt cùng Phong Tư Linh chật vật bên trong. Hắn nghe tiếng bước chân liền biết ai đang tới. Trần Yến Di bộ dáng chật vật nhưng không dám chân chừ, nàng sinh ra với Dịch Hỏa trong người nên đối với nhiệt độ trong phòng không quá khắt khe...chỉ là...

Còn không đứng sao? Phu thê bọn họ ngồi trên bàn tọa, Phong Tư Linh không một mảnh vải che thân, phu quân nàng thì bị cháy mắt ngoại bào, chỉ còn một tấm y mỏng...Trần Yến Di một thân nữ nhi không khỏi thấy ngại ngùng. Nàng cố gạt qua một bên, nhanh chóng tiến lại gần, vỗ vai Phong Liêm Triệt.

- A Triệt, còn lại hãy để ta .

Hắn quay đầu, không có ý định ngăn cản nàng, nhẹ nhàng rời khỏi bàn tọa, nặng nề bước ra khỏi mật thất, làm bạn với Trần Yến Di gần tám năm hắn hiểu rõ tính nàng, khi nàng hành sự, tuyệt không ưa bị cản trở, cho dù hắn lo cho nương tử đến mức nào cũng không thể ở lại ảnh hưởng nàng.

- Di tỷ...nhờ tỷ .

Nàng chỉ cười, thay cho lời hứa sẽ lo chu toàn cho Phong Tư Linh. Lúc này, thân thể Phong Tư Linh đã nóng đến đỉnh điểm, đan điền có dấu hiện nứt vỡ. Trần Yến Di không dây dưa lâu, ngồi xếp bằng trên bàn tọa vận nguyên khí, đem viên đan tròn, to bằng ngón tay cái màu xanh lam mát lạnh từ từ giúp Phong Tư Linh hấp thụ. Loại đan trong sách đan của gia gia nàng là Tâm Cực Băng Đan, đan của nàng chỉ có thể miễn cưỡng gọi là Sơ Tâm Cực Băng đan, giờ chỉ còn hi vọng nó sẽ áp chế được Kim Hỏa trong người Phong Tư Linh.

Tiểu Kim tự mình chống chọi với Kim Hỏa bên trong nạp giới, Tiểu Xà thì gần như không chịu được sức nóng của Kim Hỏa, rơi vào giấc ngủ sâu. Không gian nạp giới linh thú này do Phong Tư Linh tự tay tạo nên, gắn liền với thân thể nàng, nếu không trực tiếp áp chế Kim Hỏa, cả người linh thú đều sẽ bị thiêu rụi.

Một lúc sau, một luồng khí vừa nóng vừa lạnh xâm nhập vào nạp giới và cả thân thể Phong Tư Linh, sắc mặt nàng trở nên hồng hào, dịu đi rất nhiều. Tiểu Kim phát giác một ngọn lửa thuần túy có chút quen thuộc bên cạnh nàng, ăn ý phối hợp đẩy lùi Kim Hỏa. Bên ngoài quả thực đã có sự thần kỳ !

Sơ Tâm Cực Băng đan đã tan được một nửa, chỉ cần Phong Tư Linh hấp thụ hết toàn bộ sẽ thu phục được Kim Hỏa...mà lúc này, ý thức nàng bắt đầu trở lại.

Phong Tư Linh khó khăn mở mắt, nàng cảm nhận dòng năng lượng dễ chịu dao động trong đan điền, đem đan điền nàng khôi phục lại. Phải mất thời gian một khắc sau, nàng mới nhận ra nữ tử đối diện mình...là Trần Yến Di.

- Nương nương! - Trần Yến Di vui mừng kinh hô, tốc độ hấp thụ của Nguyệt Thiếu Vương phi so với người thường quả thực cách nhau một trời một vực.

- Trần...tiểu thư...ta...ta có chuyện gì ? - Phong Tư Linh khó khăn mở lời.

- Ta cũng không rõ...có lẽ nương nương cũng giống ta...đều mang trong mình Dị Hỏa.

...Dị...Hỏa?

*Chú ý : phiên các admin SS và webtruyen đề ý một chút, tìm đến trang truyện gốc của mình ở kenhtruyen.com để post lại một phần truyện, mình tạm thời chưa sửa sang hết, một phần là do sai lầm của mình, tùy thuộc vào các ad thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thiếu Vương Phi Bá Đạo (Xích Tử Xuyên Không)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.